

PRAXIS GRAMMATICA,

AD QUOSDAM

SCRIPTORES GRÆCOS

Congruens & apta,

VIZ.

XII priores *Luciani* Dialogos a *Dugardo* editos;

ET

Isocratis ad *Demonicum* Orationem admonitoriam,

NEC NON

Cum Interpretatione faciliore instructam;

QUÆ

Omniū Orationis Partium examinationem &
explicationem

Complectitur.

In usum SCHOLARUM.

Auctore *Grammaticæ Practicæ Græcæ Linguae* curante.

LONDINI:

Impensis JOHAN. NOON, ad Insigne Albi Cervi in
vico vulgò dicto *Cheapside*.

M DCC XXXIX.

THE BRITISH MUSEUM

AND THE NATIONAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

OF GREAT BRITAIN

AND THE MUSEUM OF NATURAL HISTORY

OF GREAT BRITAIN

OF GREAT BRITAIN

OF GREAT BRITAIN

OF GREAT BRITAIN

OF GREAT BRITAIN

OF GREAT BRITAIN

OF GREAT BRITAIN

OF GREAT BRITAIN

OF GREAT BRITAIN

Lectori monitum.

Quædam, *Lector erudite*, in hac PRAXI loca ad primam *Grammaticæ Præcticæ Græcæ Linguae* Editionem referuntur; quæ omnia ad *Secundam* longè auctiorem, & nuperrimè editam, Tibi, ut infra monstratum, accommodare placebit.

Pag.	lin. . . .	pro	lege	Pag.	lin. . . .	pro	lege
21.	24. . . .	32.	35.	41.	4. . . .	15.	16.
ib.	28. . . .	71.	76.	ib.	11. . . .	104.	122.
22.	4. . . .	32.	35.	43.	8. . . .	84.	100.
ib.	12. . . .	31.	34.	44.	28. . . .	20.	21.
ib.	13. . . .	33.	37.	65.	8. . . .	79 & 85.	34. 95.
ib.	17. . . .	86.	102.	ib.	12. . . .	79.	95.
ib.	39. . . .	32.	35.	67.	26. . . .	39.	43.
ib.	ult. . . .	87.	103.	ib.	27. . . .	24.	26.
23.	5. . . .	31.	34.	68.	29. . . .	37.	41.
32.	4. . . .	39.	43.	70.	8. . . .	95.	113.
34.	3. . . .	20.	21.	72.	8. . . .	37.	41.
35.	9. . . .	126.	144.	74.	17. . . .	114.	133.
ib.	21. . . .	131.	149.				

Lesson 1

1. The first lesson is to learn the alphabet. The alphabet is the set of letters used to write a language. It is the foundation of all written communication. In this lesson, we will learn the names of the letters and how to write them.

Letter	Name	Uppercase	Lowercase
A	ay	A	a
B	bee	B	b
C	see	C	c
D	dee	D	d
E	ee	E	e
F	ef	F	f
G	gee	G	g
H	aych	H	h
I	eye	I	i
J	jay	J	j
K	key	K	k
L	el	L	l
M	em	M	m
N	en	N	n
O	oh	O	o
P	pe	P	p
Q	cue	Q	q
R	ar	R	r
S	ess	S	s
T	te	T	t
U	oo	U	u
V	vee	V	v
W	double ve	W	w
X	ix	X	x
Y	ye	Y	y
Z	zee	Z	z

22 JY 59

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ

ΔΙΑΛΟΓΩΝ

BIBΛION ΠΡΩΤΟΝ.

LUCIANI

SAMOSATENSIS

DIALOGORUM

Liber I.

Διάλογος α΄.

Κύκλωπος καὶ Ποσειδάωνος.

ΚΥΚ. **Ω** Πάτερ! οἷα πά-
πονθα ὑπὸ τῆς κα-
ταράτης ξένος, ὅς
μεθύσας ἐξετύφλωσέ με, κοιμω-
μένῳ ὀππρὶς ἤσας. ΠΟΣ. Τίς ὃ
ὅ ταῦτα πολήσας, ὦ Πολύ-
φημε; ΚΥΚΛ. Τὸ μὲν πρῶ-
τον ὅτιν ἐαυτὸν ἀπεκάλει,
ἐπεὶ ὃ διέφυγε, καὶ ἔξω ἡ βέ-
λως, Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι
ἔφη. ΠΟΣ. Οἶδα ὃν λέγεις,
τὸν Ἰθακήσιον, ἐξ Ἰλίου δ' ἀνέ-
πλει. ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἐπρα-
ξεν, ἔδ' ἐπ' αὐτῷ εὐθαρσὴς ὢν;
ΚΥΚΛ. Κατέλαβον ἐν τῷ ἄν-
τρον, ὑπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέ-
ψας, πολλὰς τινὰς ὀππρὶς ἔ-
οντας δηλονότι τοῖς ποιμνίοις.
ἐπεὶ ὃ ἔθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶ-
μα (πέτρᾳ δὲ ἐστὶ μοι παμ-
μεγέθης) καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσά,
ἐκκαυσάμενος ὃ ἔφερον δέν-
δρον ὑπὸ τῆς ὄρεος, ἐφάνησαν
ὑποκρύπτειν αὐτὰς περὶ ὀφθαλμοί,
ἐγὼ δὲ συλλαβὼν αὐτῶν τινὰς,
ὥσπερ εἰκὸς ἡ, κατέφαγον
λησταίους ὄντας. ἐνλαῦθα ὁ πα-
νεργό-

Dialogus I.

Cyclópis & Neptuni.

CYC. **O** Pater! qualia pas-
sus sum ab execra-
bili isto hospite,
qui me inebriatum excæcavit,
somno gravatum aggressus. NEP.
Quis vero est, qui isthæc facere
ausus fuit, Polypheme? CYC.
Principio quidem seipsum *Ne-*
minem vocabat, postquam au-
tem effugit, atque *extra tela*,
(ut dicitur) fuit, Ulyssem no-
minari se aiebat. NEP. Novi,
quem dicis, Ithacensem illum;
ex Ilio autem navigabat. Sed
quo pacto hæc fecit, cum ani-
mosus admodum non sit? CYC.
Deprehendi in antro, è pascuis
domum reversus, multos quos-
dam, insidiantes videlicet pecu-
ariis. Posteaquam autem ap-
posui foribus operculum, (saxum
autem quoddam mihi est per-
quam magnum) atque ignem
resuscitavi, accensâ arbore, quam
de monte mecum ferebam, visi
sunt abscondere sese parare.
Ego verò comprehensos ipso-
rum quosdam, ut par erat, de-
voravi, ut qui prædones essent.
Hic versutissimus ille, sive *Ne-*
B mo,

νεργότατον ἐκείνῳ, εἴτε ὈΥ-
ΤΙΣ, εἴτε Ὀδυσσεὺς ἴω. δι-
δασί μοι πιεῖν φάρμακόν τι
ἐγχείας, ἥδ' ὃ μὲν καὶ ἔνουςμον,
ἔπιβελότατον ἢ καὶ ταρα-
χωδέστατον. ἅπαντα γὰρ εὐθύς
εἰδοί μοι περὶ φέρεσθαι πινόντι,
καὶ τὸ σπῆλαιον αὐτὸ ἀνερρέφε-
το. καὶ ἔκ ἐτι ὅλως ἐν ἐμαυ-
τῷ ἦμινα. τέλει δ' ἢ, ἐς ὕπνον
καταπάσθην. ὁ δ' ἀποξύνσας τὸν
μοχλὸν, καὶ πυρώσας γὰρ, προ-
σέτι ἐτύφλωσέ με καθύδοντα.
καὶ ἀπ' ἐκείνης τυφλὸς εἰμί σοι,
ὦ Ποσειδόν. ΠΟΣ. Ὡς βα-
δυνὸν ἐκοιμήθης ὦ τέκνον' ὅς
ἐκ ἐξέθορες μετὰ ζυγὸν τυφλὸν ἄλκῃ.
ὁ δ' οὐδ' Ὀδυσσεὺς πῶς διέ-
φυγεν; καὶ γὰρ ἂν εἴ οἶδ' ὅτι
εἰδυμένη σκοπινῆσαι τινὶ πέ-
τρῃ ἀπὸ τῆς θύρας. ΚΥΚΛ.
Ἄλλ' ἐγὼ ἀφῆλόν, ὡς μάλ-
λον αὐτὸν λάβοιμι ἐξίοντα. καὶ
καθίσας παρὰ τῇ θύρῃ, ἐβή-
ρων τὰς χεῖρας ἐνπελάσας,
μόνα παρὲς τὰ πρόβατα ἐς
τινὶ νομῷ, ἐντελάμεναι τῷ
κερῷ, ὅποσα ἐχρῆν πρᾶττεν
αὐτὸν ὑπὲρ ἐμῶ. ΠΟΣ. Μαν-
θάνω, ὡς ἐκείνοις ὅτι γὰρ ἔ-
λαθεν ὑπεξελθὼν σε. ἀλλὰ τὰς
ἄλλας γὰρ Κύκλωπας εἶδει ἔπι-
βοήσασθαι ἐπ' αὐτὸν. ΚΥΚΛ.
Συνεκάλεσα, ὦ πάτερ, καὶ ἡ-
κον. ἐπεὶ δ' ἔρουτο τῷ ἔπιβελ-
όοντι τὸ ὄνομα, καὶ γὰρ ἐ-
φίω, ὅτι ὈΥΤΙΣ ἐστὶ, με-
λαγχολῶν οἰηθέντες με, ὥχοντο
ἀπὸ νῆες, ἔγωγε κατεσοφίσσά με
ὁ κατάρχων, τῷ ὀνόματι. καὶ
ὁ μάλιστα ἠνίασέ με, ὅτι καὶ ὁ-
νειδίζων

mo, five Ulysses fuit, pharma-
cum quoddam infusum dat bi-
bendum, dulce quidem & fra-
grans illud, sed ad frutendas in-
fidias præsentissimum, & tur-
bulentissimum. Nam statim
omnia videbantur mihi, illud
poto, circumagitari, & antrum
ipsum invertebatur, & prorsum
apud me amplius ipse non eram.
Postremò autem somno cor-
reptus jacui. Ille verò exacuto
vecte, eodémque igne succenso,
insuper etiam excæcavit me dor-
mientem. Ab eoque tempo-
re cæcus tibi sum Neptune.
NEP. Ut altè nimis dor-
miisti ô fili, qui non exilueris,
cum interea excæcareris. Ulyf-
ses igitur ille quo pacto effu-
git? Non enim, sat scio, po-
tuit dimovere saxum à foribus.
CYC. At ego amovi ipsum,
quò facilius illum comprehen-
derem inter egrediendum. At
collocato meipso ad fores, ex-
tentis manibus venabar, solis di-
missis in pascua ovibus, & arieti
negotio dato, quænam ipsum a-
gere pro me oporteret. NEP.
Intelligo rem, sub illis latuit te
clam se subducens. At cæteros
certè Cyclopas conveniebat te
invocare contra ipsum. CYC.
Convocavi illos, pater, atque e-
tiam venerunt. Sed postquam
me interrogassent infidiatoris
nomen, atque ego dicerem
Neminem esse, insanire me ar-
bitrati discesserunt. Ità impo-
suit mihi execrabilis, nomine.
Et quod maximè mihi ægrè
fuit, contumeliosè objecta mihi
calamitate hâc, nè pater qui-
dem Neptunus, inquit, te sa-
nabit. NEP. Confide fili, ul-
ciscar

νειδίζων ἐμοὶ τίνω συμφορὰν,
 εἴδ' ὁ παλὴρ φησιν, ὃ Ποσειδῶν
 ἰάσειαί σε. ΠΟΣ. Θάρσει ὦ
 τέκνον ἀμυνῆμαι γὰρ αὐτὸν, ὡς
 μάθῃ, ὅτι εἰ καὶ πῆρυσίν μοι
 ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδυνάτον,
 τὰ γὰρ τῶν πλεόντων τὸ σώζειν
 αὐτὰς καὶ ἀπολλύει ἐπ' ἐμοὶ
 πρόσεσι. πλεῖ ἢ ἔτι.

Διάλογος β'.

Μενελάος καὶ Πρωτέως.

MEN. Ἀλλὰ ὕδωρ μὲν σε
 γίνεσθαι, ὦ Πρω-
 τεῦ, εἴκ' ἀπίθανον, ἐνάλιον γε
 ὄντα· καὶ δένδρον ἔτι, φορητόν·
 καὶ εἰς λέοντα ὅποτε ἀλλαγῆς,
 ὅμως εἴδ' ἐγὼ ἔξω πίσεως, εἰ
 ἢ καὶ πῦρ γίνεσθαι δυνατὸν ἐν
 τῇ θαλάττῃ οἰκῆντα, τῷ πάνυ
 θαυμάζω, καὶ ἀπιστῶ. ΠΡΩ.
 Μὴ θαυμάσης, ὦ Μενελάε· γί-
 γνομαι γάρ. MEN. Εἶδον καὶ
 αὐτός. ἀλλὰ μοι δοκεῖς, (εἰρη-
 σεῖ) γὰρ πρὸς σε) γοητεῖαν τινὰ
 προσάγειν τῷ πρῶγματι, καὶ
 τὰς ὀφθαλμῶν ἐξαπαλᾶν τῶν
 ὁρώντων, αὐτὸς εἴδ' ἐγὼ γινώ-
 μην. ΠΡΩ. Καὶ τίς ἂν ἡ
 ἀπάτη ὅπῃ τῶν εἴτως ἐναρ-
 γῶν γήραιοι; εἴκ' ἀνεωγμένοις
 τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδες, εἰς ὅσα
 μετεποίησα ἐμαυτόν; εἰ ἢ ἀπισ-
 τεῖς, καὶ τὸ πρῶγμα ψαδὲς
 εἶναι δοκεῖ, φαντασία τις πρὸ
 τῶν ὀφθαλμῶν ἰσαμένη, ἐπει-
 δὲν πῦρ γήρωμα, προσένεγκέ
 μοι

ciscar enim ipsum, ut fen-
 tiat, etiam si cæcitatem oculo-
 rum mederi impossibile sit, na-
 vigantes certè tamen servare
 vel perdere, penès me esse.
 Navigat autem adhuc.

Dialogus 2.

Menelai & Protei.

MEN. ἈΤ in aquam te con-
 verti, Proteu, in-
 credibile non est, marinus uti-
 que cum sis; etiam arborem
 fieri, tolerabile; & in leonem
 aliquando muteris licèt, tamen
 neque hoc supra fidem est.
 Quod si autem & ignem te
 fieri possibile est, cum in mare
 habites, hoc omninò miror, ne-
 que adducor ut credam. PROT.
 Nè mireris Menelæe, fieri enim
 soleo. MEN. Vidi & ipse,
 sed videris mihi (dicetur enim
 hîc apud te) præstigias quas-
 dam adhibere rei, atque intuen-
 tium oculos decipere, cum in-
 terim ipse nihil tale fias. PROT.
 Et quænam adedò deceptio
 in rebus sic manifestis fieri
 queat? An non apertis oculis
 vidisti, in quàm multa ipse me
 transformaverim? Quod ni cre-
 dis, & res hæc tibi falsa vi-
 detur, nempe apparentia quæ-
 dam inanis ante oculos obver-
 sans, posteaquam ignis factus
 fuero, applica mihi, heus gene-
 rose

4 Ποσειδῶν & Δελφίνων

μοι, ὦ ἡρυναύτατε, τίω χεῖρα.
εἴση γῶ, εἰ ὀρῶμαι μόνον, ἢ
ἢ τὸ καίειν τότε μοι πρόσεστιν.
MEN. ἢ ἀσφαλὴς ἡ πεῖρα,
ὦ Πρωτό. ΠΡΩ. Σὺ δέ μοι,
Μενέλαε, δοκεῖς ἔδὲ πολὺ πην
ἔωρκεναι πώπολε, ἔδ' ὁ πάχει
ὁ ἰχθὺς ἔτ' εἰδέναι. MEN.
Ἀλλὰ πὺν μὲν πολὺ πω εἶδον.
ἂ πάχει γ', ἡδέως ἂν μάθοι-
μι πεῖρα σ. ΠΡΩ. Ὅποιά ἂν
πέτρα προσελθὼν ἀρμόσῃ τὰς
κολύλας, ἢ προσφύς ἔχη) καὶ
τὰς πλεκτανὰς, ἐκείνη ὁμοιον
ἀπεργάζε) ἑαυτὸν, ἢ μετα-
βάλλει τ' χροῖαν, μιμνήσκου
τίω πέτραν, ὡς ἂν λάβῃ τὰς
αἰλίας, μὴ διαλλάττων, μηδὲ
φανερὸς ὢν ἄλ' ἑτ' αἰλλ' αἰλλ'
ἐοικὼς τῷ λίθῳ. MEN. Φασί
ταῦτα. τὸ γ' σὺν πολλῷ πα-
ρεδοξότερον, ὦ Πρωτό. ΠΡΩ.
Οὐκ οἶδα, ὦ Μενέλαε. τί νι
ἂν ἄλλω πισύσειας, ποῖς σε-
αὐτὸ ὀφθαλμοῖς ἀπιστῶν; MEN.
Ἰδὼν εἶδον. ἀλλὰ τὸ περὶ γμα
τερφύσιον, πὺν αὐτὸν πῦρ καὶ ὕ-
δωρ γίνεσθαι.

Διάλογος γ'.

Ποσειδῶνος καὶ Δελφίνων.

ΠΟΣ. Ἐγγε ὦ Δελφῖνες, ὅτι
ἀεὶ φιλάνθρωποι
εἴσε, καὶ πάλαι μὲν τὸ τῆς Ἰνὸς
παιδίον ὅτ' ἰσθμὸν ἐκομί-
σατε, ὑποδεξάμενοι ἅπ' τῶν
Σκιρωνίδων μὲν τῆς μητρὸς ἐμ-
πιστόν.

Neptuni & Delphinum.

rose tu, manum. Nimirum
senties, videárne tantum ignis,
an & urendi vim habeam ME-
NEL. Periculosum est experi-
mentum hoc Proteu. PROT.
At tu Menelae videris mihi ne-
que Polypum vidisse unquam,
neque etiam quid pisci huic ac-
cidere soleat, scire. MENEL.
Verum Polypum ipsum quidem
vidi: quæ verò accidunt illi,
libenter ex te cognoverim.
PROT. Cuicunque saxo ac-
cedens, acetabula sua appli-
cuerit, atque affixus inhæferit
cirramentis, illi seipsum simi-
lem efficit, mutatque colorem,
imitando saxum, quo videlicet
lateat piscatores, nihil ab illo
varians, neque manifestus exi-
stens ob hoc, sed assimulatus
lapidi. MENEL. Ferunt hæc.
Sed tuum hoc est incredibili-
us Proteu. PROT. Nef-
cio, Menelae, cuinam alteri
facile credas, qui tuis ipsius
oculis non credas. MEN. Vi-
dens equidem vidi, sed tamen
monstruosa res est, eundem ig-
nem atque aquam fieri.

Dialogus 3.

Neptuni & Delphinum.

NEPT. L Audo, rectè facitis
Delphines, quod
semper hominum amantes estis.
Nam & olim Inus filium in
Isthmum portástis, exceptum à
Scironiis scopulis, unde cum
matre

πεσόν. ἢ νῦν σὺ πέν κιθάρων
δὸν τῆτον πόν ἐκ Μηθύμνης
ἀναλαβὼν, ἐξενήξω ἐς Ταίνα-
ρον αὐτῇ σκόλῃ ἢ κιθάρα. εἰδὲ
πρὸς αὐτὴν κακῶς ὑπὸ τῶν ναυ-
τῶν ἀπολλύμενον. ΔΕΛ. Μὴ
θαυμάσῃς, ὦ Ποσειδόν, εἰ τὸς
ἀνθρώπους εἴ ποτε μὲν, ἐξ ἀν-
θρώπων γε ἢ αὐτοὶ ἰχθύες γινόμε-
νοι. ΠΟΣ. Καὶ μέμφομαι
γε τῷ Διονύσῳ, ὅτι ὑμᾶς κα-
ταναυμαχίᾳς μετέβαλε, δέον
χειρώσασθαι μόνον ὥσπερ τὸς ἄλ-
λως ὑποτάσσεται. ὅπως γὰρ τὰ
κτ' πόν Ἀρίονα τῆτον ἐχέτο, ὦ
Δελφίν; ΔΕΛ. Ὁ Περειάν-
δρ' οἶμαι, ἔχαιρεν αὐτῷ, ἢ
πολλάκις μετεπέμπετο αὐτὸν
ὑπὲρ τῇ τέχνῃ. ὁ δ' ὅτε πλετίσας
πρὸς τὴν τυραννίδα ἐπεθύμησε
πλοῦσας οἰκάδας ἐς τὴν Μή-
θυμναν, ὑπεδείξατο πόν πλοῦ-
τον. ἢ ὑπεβίβας πορθήεις τινὸς
κακέρων ἀνδρῶν, ὡς εἰδείξε
πολλῶν ἄγων χρυσὸν ἢ ἀργυ-
ρον, ἐπεὶ κτ' μέσον τὸ Αἰγαῖον
ἐχέτο, ὑπεβλάσιν αὐτῷ οἱ
ναῦ. ὁ δ' (ἡκροώμενος γὰρ ἀ-
παντα παρηνέων τῷ σκάφει)
ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν δέδοκται, ἔφη,
ἀλλὰ τὴν σκόλῃ ἀναλαβόντα
με, ἢ ἄσπαστα θρήνον τινα ἐπ'
ἐμαυτῷ, ἐκόντα ἐάσαιτε ρίψαι
ἐμαυτὸν. ἐπέτρεψαν οἱ ναῦ.
ἢ ἀνέλαβε τὴν σκόλῃ, ἢ ἦσε
πάνυ λιγυρῶς, ἢ ἐπεσεν εἰς
τὴν θάλατταν, ὡς αὐτίκα πάν-
τως ἀποθανέμεν. ἐγὼ δὲ
ὑπολαβὼν, καὶ ἀναθέμεν
αὐτὸν, ἐξενήξαι μὲν ἔχων εἰς
Ταίναρον. ΠΟΣ. Ἐπαινῶ τῆς
φιλο-

matre præcipitatus fuerat. Et
nunc tu citharcedo isto Me-
thymnensi, cum ipso ornato &
cithurâ recepto, in Tænarum
enatasti, neque passus es miserè
à nautis perdi illum. DELPH.
Nè mireris, Neptune, si homi-
nibus benefacimus, nam & ipsi
ex hominibus pisces facti su-
mus. NEPT. Atque equidem
ob id reprehendo Bacchum,
quòd vos navali prælio supera-
tos ità transformavit, cùm de-
beret captivos solùm in deditio-
nem accipere, quemadmodum
& cæteros in potestatem rede-
git. Sed quo pacto, quod huic
Arioni accidit, sese habet, Del-
phin? DELPH. Periander
iste, puto, delectabatur homine,
ac sæpe illum ac se accersebat
artis gratiâ. Ille autem dives
jam factus à tyranno, concupi-
vit, navigando in patriam Me-
thymnam videlicet, spectandas
ibi divitias suas exhibere. Ac
consensâ ad trajiciendum navi
hominum quorundam scelerato-
rum, posteaquam indicavit se
multum auri & argenti secum
ferre, ubi ad medium fermè
Ægæum perventum fuit, insi-
diari illi nautæ cœperunt. Ille
verò (nam auscultabam omnia
juxta navigium natando) quoni-
am jam hoc vobis ità visum
est, inquit, ac me saltem as-
sumpto ornato, & decantato
priùs mihi-ipsi funebri aliquo
carmine, volentem finite præ-
cipitare me-ipsam. Concesserunt
nautæ. Tum ille assumptis
ornatum & quiddam planè
blandum cecinit, & cecidit in
mare, tanquam statim omninò
moriturus. Ego verò excepto
atque

6 Ποσειδῶνος καὶ Νηρηίδων.

φιλομυσίας· ἄξιον γὰρ πὸν μισ-
θὸν ὑποδέδωκας αὐτῷ τῆς ἀ-
κροάσεως.

Διάλογος δ'.

Ποσειδῶνος καὶ Νηρηίδων.

ΠΟΣ. **Τ**Ο' μὲν γενὸν τῆτο,
ἐς ὃ ἡ παῖς καίλω-
έχθη, Ἑλλάσσοντι ἀπ' αὐτῆς
καλείσθω. ἢ ἢ νεκρὸν, ὑμεῖς ὦ
Νηρηίδες παραλαβῆσαι, τῇ
Τρωάδι προσενέγκατε, ὡς τα-
φείη ὑπὸ τῶν Ὀππχωρίων.
ΝΗΡ. Μηδαμῶς, ὦ Πόσειδον.
ἀλλ' ἐλαῦθα ἐν τῷ ἐπωνύμῳ
πελάγει τεθάψθω. ἐλεῖμην γὰρ
αὐτὴν οἰκτίσας ὑπὸ τῆς μητρικῆς
πεπονθῆσαν. ΠΟΣ. Τῆτο μὲν,
ὦ Ἀμφιτρίτη, εἰ θέμις. εἰδ'
ἄλλως καλὸν ἐλαῦθαι παρ' ἐμοῦ
ὑπὸ τῇ ψάμμῳ αὐτὴν· ἀλλ'
ὥστε ἐφίλω, ἐν τῇ Τρωάδι ἐν
τῇ Χερρόνησῳ τεθάψῃ, ἐκείνο
ἢ παρεμύθιον ἔσαι αὐτῇ, ὅτι
μεῖ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ καὶ ἡ Ἰνώ
πείσει, καὶ ἐμπεσεῖ ὑπὸ τῆς
Ἀθάμαντι διακομένη εἰς τὸ
πέλαγος, ἀπ' ἅκρας τῆς Κι-
θαιρῶν, καθόπερ καθήκει ἐς
τὴν θάλασσαν, ἔχουσα καὶ τὴν ἰὸν
ἐπὶ τῇ ἀγκάλῃ. ΝΗΡ. Ἀλ-
λὰ καὶ κείνῳ σώσαι δεήσει, χα-
ρισάμεν τῷ Διονύσῳ. τρω-
φὸς γὰρ αὐτῆς καὶ τίτθῃ ἡ Ἰνώ.

ΠΟΣ.

Neptuni et Nereidum.

atque imposito illo, enatavi unā
cum ipso in Tænarum. NEPT.
Laudo studium erga Musicam
tuum: dignam enim mercedem
retulisti ipsi pro eo quod auscul-
tāras.

Dialogus 4.

Neptuni et Nereidum.

NEPT. **R**etum hoc quidem
angustum, in quod
puella præcipitata est, Helle-
spontus ab ipsâ vocetur. Ca-
daver autem ipsum, vos Ne-
reides acceptum, in Troadem
auferte, ut ab incolis sepelia-
tur. NERE. Nequaquam,
Neptune sed hîc in cognomini
pelago sepeliatur. Miseremur
enim ipsius, ut quæ maximè-
miserabilia à novercâ passâ fue-
rit. NEPT. At hoc quidem,
Amphitrite, fas non est, neque
etiam aliàs honestum hîc illam
alicubi sub arenâ jacere: Sed
quod dixi, in Troade, in
Chersoneso mox sepelietur. Il-
lud autem pro solatio ei erit,
quod paulò post eadem, ipsa
quoque Ino patietur, & præci-
pitabitur, persequente illam A-
thamante, in pelagus ex summo
Cithærone, quâ in mare porri-
gitur, filium etiam in ulnis
gestans. NERE. Sed & il-
lam servare conveniet, gratiam
hanc Baccho faciendo. Educa-
vit enim illum Ino, eadēque
nutrix illius fuit. NEPT. Non
decebat adeò pravam. Sed ta-

men

ΠΟΣ. Οὐκ ἐχρῆν ἔγωγε πονη-
ρὸν εἶναι. ἀλλὰ τῷ Διονύσῳ
ἀχαριστῆν, ὃν Ἀμφιρίτη, ἐκ
αἵματος. ΝΗΡ. αὖτις ἡ ἄρα τί
παθῆσα κατέπεσεν ἀπὸ τῆς κρι-
σῆς; ὁ ἀδελφὸς ἡ ὁ Φρύξ; ἀσφα-
λῶς ὀχρεῖται. ΠΟΣ. Εἰκότως.
Νεανίας γὰρ, καὶ δυνάμει ἀντέ-
χειν πρὸς τὴν φορτὴν. ἡ δὲ,
ὑπὸ ἀηθείας ὑπεβῆσα ὀχήμα-
τι παρεδόξεν, καὶ ἀπιδῆσα ἐς
βάθος ἀχανές, ἐκπλαγεῖσα,
καὶ τῷ θάμβει ἅμα χεθεῖσα, καὶ
ἰλιγγιάσασα πρὸς τὸ σφοδρὸν
τῆς πλῆσεως, ἀκρωτῆς ἐγέρτο τῶν
κερμάτων τῆς κρι-
σῆς, ὧν τέως ἀ-
πείληπτο, καὶ κατέπεσεν ἐς τὸ
πέλαγος. ΝΗΡ. Οὐκ ἔν
ἐχρῆν ἢ μήτερον ἢ Νεφέλῳ βο-
ηθεῖν πιπίλῃ; ΠΟΣ. Ἐχρῆν.
ἀλλὰ ἡ μοῖρα πολλῶν τῶν Νεφέ-
λης δυνατῶν ἐστιν.

men Baccho non gratificari,
Amphitrite, indignum foret.
N E R E. Sed quid accidit
huic, quod ex ariete decedit?
frater autem ejus, Phryxus tutò
vehitur? N E P T. Meritò.
Adolescens enim est, & contra
impetum obsistere potest. Illa
verò, eò quod infueta ejus rei
erat consensu vehiculo inusi-
tato & despiciendo in vastam
profunditatem perculsa animo,
& pavore pariter attonita, præ-
terea vertigine correpta, præ-
vehementiâ & impetu volatûs,
retinere cornua arietis ampliùs
non potuit, quibus se eo usque
sustentaverat, atque ità in mare
decidit. N E R. An non igitur
matrem ipsius Nephelen dece-
bat opem ferre cadenti? NEPT.
Decēbat fanè, sed Parca, quàm
Nephele, multò potentior est.

Διάλογος ε΄.

Dialogus 5.

Ξάνθος καὶ Θαλάσσης.

Xanthi et Maris.

ΞΑΝ. **Δ**Εξαί με, ὦ Θαλάσ-
σα, δεινὰ πεπον-
θότα, καλίστερόν με τὰ τραύ-
ματα. ΘΑΛ. Τί τῆτο, ὦ Ξάν-
θε; τίς σε κατέκαυσεν; ΞΑΝ.
Ἡφαίστος. ἀλλ' ἀπὸ πυρὸς καί-
μαι ὅπως ὁ κακοδαίμων, καὶ ζέω.
ΘΑΛ. Διὰ τί δέ σοι ἐνέβαλε
τὸ πῦρ; ΞΑΝΘ. Διὰ τὸ υἱὸν
τῆς Θέτιδος· ἐπεὶ γὰρ Φουδόνια
τὴν Φρύγαν ἐκέλευσα, ὅδ' ἐκ
ἐπαύσατο τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ὑπὸ
τῆς

XAN. **S**Uscipe me, ô Mare,
gravia passum, ex-
tingue mea vulnera. MAR.
Quid hoc rei est, Xanthe? quis
te deussit? XAN. Vulcanus,
sed in carbones prorsus redactus
sum miser, & effervesco. MAR.
Cur autem tibi injecit ignem?
XAN. Propter filium Thetidis.
Postquam enim occidentem il-
lum Phrygas, supplex deprecatus
sum, ille autem ab irâ nihil
remisit, sed cadaveribus etiam ob-

8 Διὸς, Ἀσκληπιῶ, καὶ Ἡρακλέους.

Ἐ νεκρῶν ἀπέφραττε μοι τὸν
ροῦν, ἐλεήσας τὰς ἀθλίους, ἐ-
πῆλθον, ὅπως κλύσαι θέλων, ὡς
φοβηθεὶς ἀπὸ χοῖο ἔανδρῶν.
ἐνλαῦθα ὁ Ἡφαιστος, (ἔτυχε γὰρ
πλησίον περὶ ὧν,) πᾶν ὅσον οἶμαι,
πῶς εἶχε καὶ ὅσον ἐν τῇ Αἴτῃ,
καὶ ἔποθι ἄλλοθι, φέρον, ἐ-
πῆλθέ μοι, καὶ ἔκαυσε μὲν τὰς
πτελέας, καὶ μυρικές· ὥπλησε
ἣ καὶ τὰς κακοδαίμονας ἰχθύς,
καὶ τὰς ἐγχέλυας· αὐτὸν δὲ
ἐμὲ ὑπερκαχλάσαι ποιήσας,
μικρὰ δὲν ὅλον ξηρὸν εἰσάαθαι.
ὁρᾷς δ' ἔν ὅπως λήθκειμαι ὑπὸ
ἔκκαυμάτων; ΘΑΛ. Θο-
λερός, ὦ Ξάνθε, καὶ θερμός, ὡς
εἰκός. τὸ αἷμα μὲν ἀπὸ ἔνε-
κρῶν, ἡ θερμὴ ἣ, ὡς φῆς,
ἀπὸ τῆς πυρός. καὶ εἰκότως, ὦ
Ξάνθε, ὅς ἐστι τὸ ἐμὸν ὕον ὥρ-
μησας, ἔκ ἀδεοθεὶς ὅτι Νε-
ρεΐδου υἱὸς εἰμι. ΞΑΝ. Οὐκ
ἔδει ἔν ἐλεῆσαι γείγοντας ὄντας
τὰς Φρύγας; ΘΑΛ. Τὸν Ἡ-
φαιστον ἣ ἐκ ἔδει ἐλεῆσαι Θε-
τιδου ὕον ὄντα τὸν Ἀχιλλέα.

Jovis, Æsculapii, & Hercul.

obstruxit mihi alveum, ego mi-
fertus miserorum, occurri ut
aquis involverem illum, quod eo
periculo absterritus, ab cæde
virorum cessaret. Ibi igitur
Vulcanus, (aderat enim prope
fortè existens) universo igne,
quantum, opinor, usquam habe-
bat, quantumque & in Ætnâ,
& si quibus aliis locis erat, al-
lato, processit obviam: ac exus-
sit equidem ulmos, & myricas,
affavit autem & infelices pisces
& anguillas. Me verò cum
effervesce fecisset, parùm ab-
fuit, quin totum siccum reddi-
derit. Vidésne igitur quo pa-
cto exustionibus istis deforma-
tus sim. MAR. Turbidus es,
ô Xanthe, & calidus, ut con-
sentaneum est: cruore, à cada-
veribus, calore autem, ut ais,
ab igne veniente. Ac merito,
Xanthe, ut qui contra filium
meum impetum feceris, non ve-
ritus, quod Nereidis filius ille
esset. XAN. An non igitur de-
cebat misereri me Phrygum, vi-
cinorum adeò meorum? MAR.
Vulcanum verò an non contra
decebat misereri Achillis, The-
tidis adeò filii?

Διάλογος 5.

Διὸς, Ἀσκληπιῶ, καὶ Ἡρα-
κλέους.

ΖΕΥΣ. ΠΑύσαοθε, ὦ Ἀσκλη-
πιε καὶ Ἡρακλεις,
ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους ὡς περ
ἄνθρωποι. ἀπρεπὴ γὰρ ταῦτα,
καὶ

Dialogus 6.

Jovis, Æsculapii, &
Herculis.

JOV. DEFINITE, ô Æsculapi,
& tu Hercules,
contendere inter vos jurgiiis,
perinde ut homines. Indecora
enim

Διὸς, Ἀσκληπιῶ, καὶ Ἡρακλῆος.

καὶ ἀλλότρια τῷ συμποσίῳ τῷ
θεῶν. ἩΡΑΚ. Ἀλλὰ ἐθέλεις, ὦ
Ζεῦ, ταυτὶ τὸ φαρμακεία προ-
κατακλίνεσθαι με; ΑΣΚΛ.
Νὴ Δία, καὶ ἀμείνων γὰρ εἰμι.
ἩΡΑΚ. Καὶ τί, ὦ ἐμβρόν-
τη; ἢ διότι σε, ὁ Ζεὺς σκε-
ρῶνυσεν, ὃ μὴ θέμις ποιεῖν,
νῦν δὲ καὶ ἔλεον αὐτῷ ἀθανασί-
ας μετέληφας; ΑΣΚ. Ἐπι-
λέλησαι γὰρ καὶ σὺ, ὦ Ἡρακλῆς, ἐν
τῇ Οἴτῃ καταφλεγείς, ὅτι μοι
ὀνειδίζεις τὸ πῦρ; ἩΡΑΚ.
Οὐκ ἔν ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωκα
ἡμῖν, ὅς Διὸς μὲν υἱὸς εἰμι, το-
σαῦτα δὲ πεπόνηκα σκευαθάρων
τὸ βίον, θηρία καταγωνιζόμενος,
καὶ ἀνθρώπων ὑβριστὰς τιμωρέμε-
νος. σὺ δὲ ριζοτόμος εἶ καὶ ἀγύρ-
της νοσῶσι μὲν ἴσως ἀνθρώποις
χρήσιμος ὑπὲρ πάντων τῶν φαρμά-
κων, ἀνδρῶδες δὲ ἔδεν ὑπὸ δειλ-
μένος. ΑΣΚΛ. Ἐγὼ λέγεις, ὅτι
σε τὰ ἐγκαύματα ἰασάμην,
ὅτι πρῶτον ἀνῆλθες ἡμίφλεκος,
ὑπὸ ἀμφοῖν διεφθαρμένον τὸ
σώματι, τῷ χιτῶνι, καὶ μὲν
τῷ τῷ πυρός. ἐγὼ δὲ εἰ καὶ
μηδὲν ἄλλο, ἔτε ἐδέλθουσα ὥσ-
περ σὺ, ἔτε ἔξαινον ἔρεα ἐν
Λυδίᾳ, πορφυρίδα ἐνδεδυνώς,
καὶ παιόμηνον ὑπὸ τῷ Ὀμφά-
λης χρυσῷ σανδάλῳ. ἀλλ' εἰ
δὲ μελαγχολήσας ἀπέκλεινα τὰ
τέκνα, καὶ τὴν γυναικα. ἩΡΑΚ.
Εἰ μὴ πάύσῃ λοιδορέμενός
μοι, αὐτίκα μάλα εἴσῃ, ὥς εἰ
πολύ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία,
ἐπεὶ ἀρετῆς σε, ρίψω ὑπὲρ
κεφαλὴν ἐκ τῷ ἔργῳ, ὥστε
μηδὲ τὸ Παιήονα ἰάσασθαι σε
τὸ

Jovis, Æsculapii, & Herc. 9

enim hæc, & aliena à convivio
Deorum. HER. At vis, ὦ
Jupiter, medicamentarium istum
priori loco accumbere, quàm
me? ÆSC. Ità per Jovem:
etenim sum melior. HERC.
Quà in re, ὦ attonite, an quòd
te Jupiter fulmine percussit,
eò quòd quæ nefas erat, fece-
ras? nunc autem ex misericor-
dia iterum immortalitatis parti-
ceps factus es? ÆSCU. Ob-
litus verò etiam tu es Hercu-
les, quòd in Oetâ conflagrasti,
quandoquidem mihi ignem ob-
jicis? HERC. Nequaquam
æqualia atque similia sunt quæ
uterque in vitâ egimus, ut qui
ipse quidem Jovis filius sim,
tantos autem labores sustinue-
rim, expurgatâ vitâ, devictis
bestiis & de contumeliosis ho-
minibus pœnas sumens. Tu
verò radicum concisor es &
circulator, ægrotantibus fortas-
is hominibus utilis medicamen-
ta adhibendo, virile autem ni-
hil quicquam præstitisti. ÆSC.
Rectè dicis: quoniam & inusti-
ones tuas curavi, quando nu-
per ascendisti, ad nos semiuftu-
latus corpore utrinque corrupto
ac perduto, & à tunica, & post
illam, etiam à flamma. Ego
verò etiam si nihil aliud, tamen
neque servivi, quemadmodum
tu, neque exercui lanificium in
Lydia, purpuram indutus, & ab
Omphale verberatus sandalio
aureo, neque verò etiam insa-
niens, occidi liberos & uxorem.
HERC. Nisi definas convi-
ciari, statim admodum senties,
quòd non multum tibi profu-
tura sit immortalitas. Quon-
iam sublatum hinc è cœlo præ-
cipitem

10 Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ.

τὸ κερνίον σωλὲβένια. ΖΕΥΣ.
Παύσαοτε, Φημί, καὶ μὴ ὀπι-
ταρχήτε ἡμῖν τὴ ξυνεσίαν, ἣ
ἀμφοτέρους ἀποπέμφομαι ὑμᾶς
τῷ συμποσίῳ. καίτοι ὄγνω-
μον, ὃ Ἡρῆκλες, προκατακλίνεσ-
θαί σε τὴ Ἀσκληπιόν, ἅτε καὶ
πρότερον ἀπθανόντα.

Διάλογος 7.

Ἄρεως καὶ Ἑρμοῦ.

ἌΡ. **Ἡ**ΚΕΣΑΣ, ὦ Ἑρμῆ, οἷα
ἠπέλησεν ἡμῖν, ὁ
Ζεὺς, ὡς ὑπεροπτικά καὶ ἀπί-
θανα; ἣν ἐβελήσω, Φησὶν, εἰώ-
μεν ἐν τῷ ἔργῳ σιεῖν κα-
θήσω, ὑμεῖς δ' ἣν ἀποκρεμα-
σθέντες κατασπᾶν βιάζεσθαι με,
μάτῳ πονήσετε· ἐγὼ δὲ καθελ-
κύσει. εἰ δ' ἐγὼ θελήσαιμι
ἀνελκύσαι, ἐ μόνον ὑμᾶς, ἀλ-
λά καὶ τὴ γῆν αἶμα, καὶ τὴ θά-
λασσαν συναβήσας μελεωριῶ,
καὶ τὰλλα ὅσα καὶ σὺ ἀκήκοας.
ἐγὼ δ' ὅτι μὲν καὶ ἐν ἀπάν-
των ἀμείνων καὶ ἰσχυρότερός ἐστιν,
ἐκ αὐτοῦ ἀρνηθεῖν. ὁμοῦ δ' ὅτι πο-
στέων ὑπερφέρειν, ὡς μὴ κα-
ταβαρήσειν αὐτὸν, καὶ τὴ γῆν,
καὶ τὴ θάλασσαν προσλάβω-
μεν, ἐκ αὐτοῦ πειθεῖν. ἙΡΜ.
Εὐφήμει, ὦ Ἄρες. ἐγὼ ἀσφαλ-
λὲς λέγειν τὰ ποιαῦτα, μὴ
καί τι κακὸν ἀπολαύσωμεν τῷ
φλυα-

Martis & Mercurii.

cipitem dabo te, ut nē ipse qui-
dem Pæon curaverit te, dimi-
nuto atque effracto tibi cere-
bro. JUP. Definite, inquam,
& nē nobis hunc cœtam per-
turbate, aut ambos hinc able-
gabo vos è convivio. Atqui,
ὁ Hercules, æquum est, ut
priori loco accumbat Æscula-
pius, quippe qui & prior mor-
tuus est.

Dialogus 7.

Martis & Mercurii.

MAR. **A**Udistin', Mercuri,
qualia nobis mina-
tus sit, Jupiter, quàm superba,
quàmque absurda? Ego, inquit,
si voluero catenam ex cœlo de-
mittam, unde si vos suspenfi me
vi detrahere conemini, luseritis
operam. Nunquam enim me
deorsum traxeritis. Contrà
ego vos, si velim in altum at-
trahere, non vos modò, verùm
etiam tum terram ipsam, tum
mare pariter subiectum in subli-
me sustulero. Ad hæc alia,
quæ tu quoque audisti. At
ego, siquidem cum viro quoli-
bet singulatim conferatur, irà
præstantiorem eum esse viribuf-
que superiorem, haud quaquam
negaverim. Verùm unum tam
multis pariter in tantum ante-
cellere, ut eum nē pondere qui-
dem vincere queamus, etiamsi
terram ac mare nobis adjunxerim-
us, id neutiquam crediderim.
MER. Bona verba, Mars. Ne-
que

Διογένης καὶ Πολυδῶκης.

Φλυαρίας. ἈΡΗΣ. Οἶε γὰρ με πρὸς πάντας ἀν ταῦτα εἰπεῖν, ἔχι ὃ πρὸς μόνον σε, ὃν ἐχέμεν θεῖν ἡπιστάμεν. ὁ γὰρ μάστιγα γελοῖον ἔδοξε μοι ἀκρόνι μεταξὺ τῆ ἀπειλῆς, καὶ ἀνδιωαίμεν σιωπῆσαι πρὸς σε. μέμνημαι γὰρ ὃ πρὸ πολλῶν ὁπότε ὁ Ποσειδῶν, καὶ ἡ Ἥρα καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐπανασάντες, ἐπεβύβουσαν ξυνοῦσαν αὐτὸν λαβόντες, ὡς παντοῖος ἦν δεδίας, καὶ ταῦτα, τρεῖς ὄντας. καὶ εἰ μή γη ἡ Θέτις κατελεήσασα, ἐκάλεσεν αὐτῷ σύμμαχον Βελάρων ἐκατόγχερα ὄντα, καὶ ἐδέδετο αὐτῷ κεραιῶν καὶ βροντῆς. ταῦτα λογιζομένων, ἐπῆε μοι γελαῶν ὅτι τῇ καλλιρρήμοσυν αὐτῇ. ἘΡΜ. Σιώπα, ἐμφήμει. ὃ γὰρ ἀσφαλλὲς ἔτε σοι λέγειν, ἔτε ἐμοὶ ἀκροῖν τὰ ποιῶντα.

Διάλογος ἡ.

Διογένης καὶ Πολυδῶκης.

ΔΙΟΓ. ὦ Πολύδωκε, ἐντέλλομαι σοι, ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθης, (σὸν γὰρ ἐστὶν οἶμαι ἀναβιβῶναι αὐελον) ἢν παρ' Ἰδης Μένιππον τὸν κωῖα (ἐν τοῖς δ' ἀν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ καὶ τὸ Κράνιον, ἢ ἐν Δυκείῳ

Diogenis & Pollucis. II

que enim sat tutum est ista loqui, nè quid fortè mali nobis conciliemus petulantia. MAR. Putas verò me apud quemlibet hæc dicturum? imò apud te solum id audeo, quem linguæ continentis esse sciebam. Sed quod mihi maximè ridiculum videbatur, tum cùm hæc minitanti audirem haud quæam apud te reticere. Etenim memineram, cùm non ita multò antè Neptunus, Juno ac Pallas, motà adversus eum seditione, machinarentur comprehensum illum in vincula conijcere, quantopere formidaret, utque in omnem speciem sese verterit, idque cum tres duntaxat essent Dii. Quod si Thetis misericordiâ commota, Briareum centimanum illi auxilio non accersivisset, ipso pariter cum fulmine ac tonitru victus esset. Hæc reputanti mihi ridere succurrebat ejus magniloquentiam jactantiamque. MER. Tace, bona verba; neque enim tutum est ista vel tibi dicere, vel audire mihi.

Dialogus 8.

Diogenis & Pollucis.

DIO. ὦ Pollux, commendo tibi postquam celerimè ascenderis (tuum enim est, ni fallor, cras reviviscere) ut, sicubi videris Menippum, canem illum, (invenies autem ipsum Corinthi, circa Cranæum, aut in Lycéo deridentem con-

Λυκίῳ τῷ ἐραζόντων πρὸς ἀλλή-
 λης φιλοσόφων καλαγελῶντα)
 εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν, ὅτι σοι, ὦ
 Μένιππε, κελύει ὁ Διογῆνης, εἴ
 σοὶ ἱκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καλα-
 γεγέλασαι, ἤκειν ἐνθάδε πολ-
 λῶ πλείω ὀππρηλασόμενον. ἐκεῖ
 μὲν γὰρ ἐν ἀμφιβόλῳ σοι ἔτι
 ὁ γέλως ὡς ἢ πολὺ πρὸς, τίς
 γὰρ ὅλως οἶδε τὰ μὲν τὸ βίον;
 ἐπαύθα ἦ, ἢ παύσῃ βεβαίως
 γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν. ἢ
 μάλιστα ἐπειδὴν ὄρᾳς τὰς πλυ-
 σίς, σαλευτάς, ἢ τυραννίς,
 ἔτω ταπεινὴς, ἢ ἀσήμερος, ἐκ
 μόνης οἰμωγῆς διαγινωσκομένης.
 ἢ ὅτι μαλθακοὶ ἢ ἀγρυπνοὶ εἰσι,
 μεμνημένοι τῷ ἄνω. ταῦτα λέ-
 γε αὐτῷ. ἢ προσέτι, ἐμπλη-
 σάμενον τὴν πῆραν ἤκειν θέρ-
 μων τε πολλῶν, ἢ εἴπερ ἔυροι
 ἐν τῇ τριόδῳ Ἑκάτης θεῖπνον
 κείμενον, ἢ ὥον ἐκκαθαρίσας, ἢ
 τι ποιεῖτο. ΠΟΛΥ. Ἀλλ' αἰ-
 παγγελῶ ταῦτα, ὦ Διογῆνης,
 ὅπως ἦ εἰδῶ μάλιστα ὅποῖός τις
 ἐστὶ τὸ ὄψιν; ΔΙΟΓ. Γέρον φα-
 λακρὸς, τριβώνιον ἔχων πολύ-
 θυρον, ἀπάντη ἀνέμῳ ἀναπεπ-
 ταμένον, ἢ ταῖς ὀπιπρυχαῖς τῷ
 βακίῳ ποικίλον. γελᾷ δ' αἰεὶ ἢ
 τὰ πολλὰ τὰς ἀλαζόνας τέρας
 φιλοσόφους ὀπισκοπῇ. ΠΟΛ.
 Ῥᾶδιον εὐρεῖν ὅπό γε τέτων.
 ΔΙΟΓ. Βέλει ἢ πρὸς αὐτὰς
 ἐκείνας ἐνλείλωμαί τι τὰς φιλο-
 σόφους; ΠΟΛ. Λέγε, ἢ βαρὺ
 γὰρ ἐδὲ τέτο. ΔΙΟΓ. Τὸ μὲν
 ὅλον, παύσασθαι αὐτοῖς παρεγ-
 γυῖα ληρῆσι, ἢ περὶ τῷ ὅλων
 εἰρῆσιν, ἢ κέραια φύσιν ἀλ-
 λήλοισ,

tendentes istos inter se Philoso-
 phos) dicas illi, Menippe, man-
 dat tibi Diogenes, si satis ea,
 quæ super terram sunt, derisisti,
 ut huc multò plura derisurus
 venias. Illuc enim in ambiguo
 tibi adhuc risus est, & frequens
 illud objici potuit, Quis enim
 omnino scit, quæ post vitam
 futura sint? Hic autem, non
 defines constanter ridere, quem-
 admodum ego nunc. Et ma-
 ximè cum videris, divites istos
 ac satrapas & tyrannos ita hu-
 miles & obscuros esse, soloque
 ejulatu ab aliis dignosci. Tum
 quòd & molles & ignavi sunt,
 reminiscentes eorum quæ in vitâ
 geruntur. Hæc illi dicas, & ut
 præterea etiam perâ veniat im-
 pletâ multo lupino, & sicubi in
 trivio positam inveniat Hecates
 cœnam, aut ovum ex lustratione
 relictum, aut simile quippiam.
 POL. At renunciabo hæc, ὁ
 Diogenes. Sed quò melius il-
 lum agnoscere queam, cujus-
 modi facie est? DIOG. Senex
 est, calvester, pallio indutus
 lacero, & vento cuivis pervio,
 & diversorum pannorum assu-
 mentis variegato. Ridet autem
 semper, ac plerumque arrogan-
 tes istos Philosophos acerbè per-
 stringit. POL. Facile erit in-
 venire illum, ex his signis.
 DIOG. Vísne ut ad ipsos quo-
 que philosophos illos aliquid tibi
 mandem? POL. Mandes licet,
 non enim grave hoc mihi fue-
 rit. DIOG. In Universum ad-
 hortare illos, ut desistant à nugis
 suis, neque de toto contendant,
 neque cornua sibi mutuò affi-
 gant, neque crocodilos faciant,
 neque hujuscemodi sterilia atque

λήλοις, ἢ προκοδείλως ποιεῖσι,
ἢ ποιῶντα ἀπορριπτοῦν διδασ-
κας ἢ νῦν. ΠΟΛ. Ἀλλ' ἐμὲ
αἰμαθῇ ἢ ἀπαίδωτον εἶναι
φίσηςσι, κατηγοροῦντα τῷ σο-
φίας αὐτῶν. ΔΙΟΓ. Σὺ δ' οἰ-
μῶζεις αὐτοῖς παρ' ἐμῶς λέγε.
ΠΟΛ. Καὶ ταῦτα, ὦ Διόγηνες,
ἀπαγγεῖλῃ. ΔΙΟΓ. Τοῖς πλε-
στοῖς δ', ὦ φίλτατον Πολυδύ-
σκον, ἀπάγγελε ταῦτα παρ'
ἡμῶν, τί, ὦ μάταιοι, τὸν χρυσὸν
φυλάττετε; τί δ' τιμωρεῖσθε
ἐαυτοὺς, λογιζόμενοι τὰς τέχνας, ἢ
τάλαυντα ὑπὲρ ταλάντοις σωλι-
θίνες, ἢς χρὴ ἓνα ὄβολον ἐ-
χοντίας ἤκειν μὲν ὀλίγον; ΠΟΛ.
Εἰρήσε' ἢ ταῦτα πρὸς ἐκείνους.
ΔΙΟΓ. Ἀλλὰ ἢ τοῖς καλοῖς
γε ἢ ἰσχυροῖς λέγε. Μεγίλλω
τε τῷ Κορινθίῳ, ἢ Δαμοξένῳ
τῷ παλαιῳ, ὅτι παρ' ἡμῖν ἔτε
ἢ ξανθὴ κόμη, ἔτε τὰ χαροπαῖ
ἢ μέλανα ὄμματα, ἢ ἐρυθρὰ
ὑπὲρ τῆς προσώπου ἔτι εἰσιν, ἢ
νεῦρα εὐπύνα, ἢ ὥμοι καλῆροι,
ἀλλὰ πάντα μία ἡμῖν κόνις,
φασί, κερνία γυμναῖ τῶ κάλ-
λως. ΠΟΛ. Οὐ χαλεπὸν εἶδεν
ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τὰς καλὰς
ἢ ἰσχυρὰς. ΔΙΟΓ. Καὶ τοῖς
πένησιν, ὦ Λάκων. (πολλοὶ δ'
εἰσὶ, ἢ ἀχθόμενοι τῷ πρῶ-
ματι, ἢ οἰκείραντες τὴν ὀσπρί-
αν) λέγε μὴ τε δακρύειν, μὴ
οἰμῶζειν, διηγασάμενος τὴν
ἐπ' αὐτῷ ἰστορίαν. ἢ ὅτι ὁ-
ψον τὰς ἐκτὲρ πλεστοῖς εἶδεν
αἰμείνας αὐτῶν. ἢ τοῖς Λακε-
δαιμονίοις δ' τοῖς σοῖς, ταῦτα, εἰ
δοκεῖ, παρ' ἐμῶς ὑπὸ τῆς ἡμετέρας
φωνῆς

jejuna interrogare, animum in-
stituant. POL. An indoctum
me & ineruditum esse dicent,
qui doctrinam illorum repre-
hendam. DIOC. Tu vero plo-
rare illos meo nomine jube.
POL. Et hæc nunciabo illis,
Diogenes. DIOG. Divitibus
autem, ô lepidissimum caput,
nostro nomine hæc renuncia.
Quid, ô vani aurum custodi-
tis? Quid vos ipsos excruciat,
& usuras supputando, & talen-
ta talentis accumulando, quos
unicum obolum habentes, ve-
nire huc paullo post oportet?
POL. Dicentur & hæc ad illos.
DIOG. Sed & formosis istis
& robustis dicas, Megillo putà
Corinthio & Damaxeno palæstri-
tæ, quod apud nos neque flava
coma, nec cœrulei nigrive ocu-
li, neque rubor faciei amplius
ullus est, neque præterea nervi
intenti & robusti, neque hu-
meri laborum tolerantes, sed
omnia unus pulvis, ut aiunt,
nobis, calvaria formâ nudata sci-
licet. POL. Non molestum
erit, hæc ad formosos robustos
illos dicere. DIOG. Etiam
pauperibus, ô Lacon, dicas li-
cet, (multi autem sunt, quibus
& ea res perquam molesta est,
& inopiam lugent) ut nè lacry-
mentur, neque plorent, exposita
illis æqualitate hæc, quæ hîc est
& quod videbunt, eos qui illîc
divites sunt nihilo meliores,
quàm sese hîc esse. Lacedæ-
moniis autem tuis hæc si vide-
tur, nomine meo objicias, mol-
les & enervatos ipsos esse dicti-
tans. POL. Nè de Lacedæ-
moniis, Diogenes, quicquam di-
cas, non enim feram. Sed
quæ

14 Πλάτων, ἢ κτῆ Μενίππυ.

γων ἐκκελεύῃς αὐτὲς. ΠΟΛ.
Μηδὲν, ὦ Διογῆρες, πρὶ Λακε-
δαιμονίων λέγε. εἰ γὰρ ἀνέξομαι
γε. ἀλλ' ὅτι πρὸς τὰς ἄλλας ἔ-
φησθα, ἀπαγγελῶ. ΔΙΟ. ἐά-
σομαι τέτλες, ἐπεὶ σοι δοκεῖ. σὺ
γὰρ οἷς προεῖπον, ἀπένεγκαι παρ'
ἐμῶν τὰς λόγους.

Διάλογος θ'.

Πλάτων, ἢ κτῆ Μενίππυ.

ΚΡΟΙΣ. **Ο**Τ φέρομαι, ὦ
Πλάτων, Μενίπ-
πον τέλονι τὸν κυῖα παροικῆναι.
ὥς τε ἡ ἐκείνῳ ποι κατὰς τήσιν,
ἢ ἡμεῖς μελοικῆσομεν εἰς ἕτερον
τόπον. ΠΛΟΥ. τί δ' ὑμᾶς δει-
νὸν ἐργάζεσθαι, ὁμόνεκρος ὦν;
ΚΡΟΙΣ. Ἐπειδὴν ἡμεῖς οἰμώ-
ζομεν καὶ σένομεν, ἐκείνων μεμ-
νημένοι τῷ ἄνω, Μίδας μὲν
ἐπὶ τῇ χρυσίᾳ, Σαρδανάπα-
λῳ γὰρ πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ
γὰρ τῷ θησαυρῶν, ὑπερβύχῃ, καὶ
ἐξονειδίζει, ἀνδράποδα καὶ κα-
θάρματα ἡμᾶς ὑποκαλῶν. ἐνίο-
τε γὰρ καὶ ἄδων, ὑπερβύχῃ
ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς. καὶ ὅλως,
λυπηρὸς ἐστίν. ΠΛΟΥ. τί ταῦτά
φασιν, ὦ Μενίππε; ΜΕΝ.
Ἀληθῆ, ὦ Πλάτων. μισῶ γὰρ
αὐτὰς ἀγροῦς, καὶ ὀλεθρίας
ὄντας· οἷς ἐκ ἀπέχρησε βιῶναι,
κακῶς, ἀλλὰ καὶ ὑποθιγόντες
ἐτι μέμνηται, καὶ πρὸς ἐχθρὸν τῷ
ἄνω. χαίρω ποιγαροῦν ἀνιῶν
αὐτὰς. ΠΛΟΥ. Ἀλλ' εἰ χρεὶ.
λυποῦμαι

Pluto, seu contra Menippum.

quæ ad cæteros mandasti, ea
illis renunciabo. DIOG. Mis-
sos igitur faciamus hos, quando
tibi ita videtur. Tu vero ad il-
los quos antea dixi sermones hos
meos deferas.

Dialogus 9.

*Pluto, seu contra Menip-
pum.*

CRÆ. **N**ON possumus fer-
re, Pluto, Menip-
pum hunc canem, cohabitantem
nobiscum. Quapropter aut il-
lum hinc amotum alio loco col-
loca, aut nos hinc alio commi-
grabimus. PLUT. Ecquid ille
mali vobis facit, vobiscum pa-
riter mortuus cum sit? CRÆ.
Quoniam nos ploramus & in-
gemiscimus, illorum reminiscen-
tes, quæ apud superos habuimus,
utpote, Midas hic auri, Sarda-
napalus autem multæ volupta-
tis, ego vero thesaurorum, irri-
det, & cum canviciis exprobrat
ea nobis, mancipia & piacula
nos vocitando. Interdum au-
tem etiam contando, conturbat
ploratus nostros, & in summâ,
valdè nobis molestus est. PLU.
Quid ista dicunt, Menippe?
ΜΕΝ. Vera, Pluto. Odi e-
nim ipsos, ignavi ac perdit adeo
cum sint: quibus non satis fuit
vixisse malè, sed etiam mortui,
insuper recordatione illis inhæ-
rent, quæ apud superos sunt:
Delector itaque, ægrè ipsis fa-
ciendo:

Μενίππς, Ἀμφιλ. καὶ Τροφωνίς.
 λυποῦντο ὅτι καὶ μικρῶν σερού-
 μβροι. ΜΕΝ. Καὶ σὺ μωραίνεις,
 ὦ Πλάτων, ὁμόψηφός ὢν τοῖς
 τέτων σεναγμοῖς; ΠΛΟΥ. Ὀυ-
 δαμῶς, ἀλλ' ἐκ αὐτῶν ἐβελήσαι-
 μι σασιάζειν ὑμᾶς. ΜΕΝ.
 Καὶ μὲν, ὦ κάκιστοι Λυδῶν, καὶ
 Φρυγῶν, καὶ Ἀσσυρίων, ἔτω γι-
 νώσκετε, ὡς ἔδὲ παυσομένης με.
 ἐνθα ὅτι αὐτὸν ἴητε, ἀκολυθήσω
 ἀνιῶν, καὶ καλῶδων, καὶ καλῶ γε-
 λῶν. ΚΡΟΙΣ. Ταῦτα ἔχ' ὕβρις;
 ΜΕΝ. Οὐκ, ἀλλ' ἐκείνη ὕβρις
 ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσ-
 κωιδῶς ἀξιοῦντες, καὶ ἐλδοῦντο
 ἀνδράσιν ἐνλυφῶντες, καὶ τῶ
 θανάτῳ τὸ παρῆπαν καὶ μνη-
 μονόοντες. ποιγαροῦ οἰμώζειτε,
 πάντων ἐκείνων ἀφρημένοι.
 ΚΡΟΙ. Πολλῶν γε, ὦ θεοί, καὶ
 μεγάλων κτημάτων. ΜΙΔ.
 Ὅς μὲν ἐγὼ χρυσός; ΣΑΡ.
 Ὅς δ' ἐγὼ τρυφῆς, ΜΕΝ.
 Εὖγε ἔτω ποιεῖτε. ὁδύρεσθε μὲν
 ὑμεῖς, ἐγὼ δ', τὸ γινώθι σαυτὸν
 πολλάκις σιωτέρων, ἐπάσομαι
 ὑμῖν. πρέπει ὅτι αὐτὰς ποι-
 αῦταις οἰμωγαῖς ἐπαδόμενον.

Διάλογος ι.

Μενίππς, Ἀμφιλόχς, καὶ
 Τροφωνίς.

ΜΕΝ. ΣΦῶ μὲν τοι, ὦ Τρο-
 φώνιε, καὶ Ἀμφί-
 λοχς, νεκροὶ ὄντες, ἐκ οἷδ'
 ὅπως νῆων κατηξιώθητε, καὶ
 μάν-

Menippi, Amph. & Troph. 15

ciendo. PLU. Sed non decet.
 Dolent enim non exiguis rebus
 privati. MEN. Etiam tu deliras,
 Pluto, qui gemitus istorum tuo
 quoque calculo approbas. PLU.
 Haudquaquam, verum nolim
 vos mutuo discordare. MEN.
 At vero, ὁ pessimi Lydorum,
 Phrygum, & Assyriorum, ita de
 me cognoscite, ut qui nunquam
 defiturus sim. Nam quocunque
 abieritis hinc, eodem sequar
 ægrè faciendo, cantando atque
 irridendo vos. CROES. An
 non hæc contumelia est? MEN.
 Non, sed illa contumelia erant,
 quæ facere solebatis, quando &
 adorari vos volebatis, & liberos
 homines ludibrio habebatis, mor-
 tisque prorsus immemores eratis.
 Proinde plorate nunc, omnibus
 illis despoliati. CROES. Multis
 certè, ὁ Dii! & magnis posses-
 sionibus. MI. Quanto equidem
 ipse auro? SAR. Quanta vero
 ego voluptate? MEN. Recte
 sane, ita facite, lugete vos qui-
 dem, ego vero tritum illud,
Nosce teipsum, identidem con-
 nectendo, vobis occinam, id e-
 nim hujusmodi gemitibus acci-
 nere convenit.

Dialogus 10.

*Menippi, Amphiloche, &
 Trophonii.*

ΜΕΝ. VOs nimirum, Tro-
 phoni, atque Am-
 philoche, cum sitis mortui, haud
 scio quonam modo Fanis estis
 donati,

16 Μενίππε, Ἀμφιλ. καὶ Τροφῶν.

μάντις δοκᾷτε, καὶ οἱ μάταιοι
τῶν ἀνθρώπων, θεὸς ὑμᾶς
ὑπελήφασιν εἶναι. ΤΡΟΦ.
Τί ἔν ἡμῖς αἵτιοι, εἰ ὑπ' ἀνοί-
ας ἐκείνοι ποιαῦτα περὶ νεκρῶν
δοξάζουσι; ΜΕΝ. ΑΛΛ' ἐκ ἂν
ἐδοξάζον, εἰ μὴ ζῶντες, καὶ ὑ-
μῖς ποιαῦτα ἐτεροβόουτε, ὡς
τὰ μέλλοντα προειδότες, καὶ
προειπεῖν διωάμενοι τοῖς ἐρομέ-
νοις. ΤΡΟΦ. ὦ Μενίππε, Ἀμ-
φίλοχος μὲν ἔτ' ἂν εἰδείη,
ὅτι αὐτῷ ἀποκρίσειν ὑπὲρ αὐτῆς.
ἐγὼ δ', ἥρως εἰμί, καὶ μανιόο-
μαι, ἥν τις κατέλθοι παρ' ἐμέ,
σὺ δ' εἰκας ἐκ ὑπιδεδημηκέναι
Λεβάδειαν τὸ πῶρ' ἔσαν. εἰ γὰρ
ἤπισεις σὺ τέτοις. ΜΕΝ. Τί
φῆς; εἰ μὲ ἐς Λεβάδειαν γὰρ πα-
ρέλθω, καὶ ἐσαλμῆναι ταῖς ὀθό-
ναις, γελοῖως μάζαν ἐν ταῖν
χεροῦν ἔχων, ἐσερπύσω. Ἄλλ' τῷ
σομῆς ταπεινὸν ὄν' ἐς τὸ σπύ-
λαιον, ἐκ ἂν ἐδυαμίην εἰδέναι
ὅτι νεκρὸς εἰ, ὥσπερ ἡμεῖς, μό-
νη τῇ γοητεία διαφέρων. Ἀλλὰ
πρὸς τὴν μαντικῆς, τί δ' ὁ
ἥρως ἐστίν; ἀγνοῶ γάρ. ΤΡΟ.
Ἐξ ἀνθρώπου τι καὶ θεῶν σωθε-
τον ΜΕΝ. Ὁ μήτε ἀνθρώπος
ἐστίν, ὡς φῆς, μήτε θεός, καὶ
συναμφοτέρον ἐστίν; νυνὶ ἔν παρ
σε τὸ θεῶν ἐκείνο ἡμίτομον ἀπε-
λήλυθε; ΤΡΟ. Χρᾶ, ὦ Μενίπ-
πε, ἐν Βοιωτίᾳ. ΜΕΝ. Οὐκ
οἶδα, ὦ Τροφῶνιε, ὅ, τι καὶ
λέγεις. ὅτι μὲν τοι ὄλ' εἰ νε-
κρὸς, ἀκλεῶς ὄρω.

Menippi, Amph. et Trophonii.

donati, vatésque credimini, ac
stulti mortales Deos esse vos ar-
bitrantur. TRO. Quid igitur,
nostrane culpa est, si per insci-
tiam illi de mortuis huiusmodi
opinantur? MEN. Atqui non
ista fuissent opinati, ni vos, tum
cum viveretis ejusmodi quædam
portenta ostentassetis, tanquam
futurorum fuissetis præscii, qua-
sique prædicere potuissetis si
quæ percontarentur. TROPH.
Menippe, noverit Amphilo-
chus hic ipsi pro sese respondendum
esse. Cæterum ego Heros sum,
vaticinorque, si quis ad me def-
cenderit. At tu videre nun-
quam omnino Lebadiam adiisse,
neque enim alioqui ista non cre-
deres. MEN. Quid ais? equi-
dem nisi Lebadiam fuissetem pro-
fectus, ac linteis amictus, offam
ridicule manu gestans, per an-
gustum auditum in specum ir-
repissem, nequaquam fieri potu-
isset, ut te defunctum esse cog-
noscerem perinde atque nos,
solaque præstigiatura reliquos
antecellere. Sed age per ipsam
divinandi artem, quid tandem est
Heros? neque enim intelligo.
TROPH. Est quiddam partim
ex homine, partim ex Deo
compositum. MENI. Nempe
quod neque sit homo, quemad-
modum audio, neque Deus,
verum pariter utrumque; Er-
go dimidia illa tui, ac divina
pars, quo nunc recessit? TRO.
Reddit oracula, Menippe, in
Boeotia. MEN. Haud intelligo
quid dicas Trophoni, nisi quod
illud plane video, te totum esse
mortuum.

Διάλογος ια΄.

Dialogus II.

Ἑρμῆς καὶ Χάρωνος.

Mercurii, & Charontis.

ΕΡΜ. **Λ**ΟΓΙΣΩΜΕΘΑ, ὦ πορθ-
μεῦ, εἰ δοκεῖ, ὅ-
ποσα μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως
μὴ αὐθις ἐρίζωμέν τι πρὸς αὐ-
τῶν. ΧΑΡ. Λογισώμεθα, ὦ
Ἑρμῆ. ἄμεινον γὰρ ὠρίσαι πρὸς
αὐτῶν, καὶ ἀπερχομένους εἶναι.
ΕΡΜ. Ἄγκυραν ἐντεταμένῃ
ἐκόμενα πέντε δραχμῶν. ΧΑΡ.
Πολλὰ λέγεις. ΕΡΜ. Νὴ τὴν
Ἀιδωνέα, τὴν πέντε ὠνησάμην,
καὶ τροπὴν δὲ δύο ὀβολῶν.
ΧΑΡ. Τίθεις πέντε δραχμάς,
καὶ ὀβολὸν δύο. ΕΡΜ. Καὶ
ἀκέραιον ὑπὲρ τῶν ἰσίων πέντε
ὀβολῶν, ἐγὼ κατέβαλον. ΧΑΡ.
Καὶ τέτταρες προσίθεις. ΕΡΜ. Καὶ
κέραιον, ὡς διπλασιάσαι τῶν σκα-
φιδίων τὰ ἀνευγρότα καὶ ἥλας γ',
καὶ καλῶδιον, ἀφ' ὃς τὴν ὑπὲρ-
εἶναι ἐποίησας, δύο δραχμῶν
ἁπλῆα. ΚΑΡ. Εὖγε ἀξία ταῦ-
τα ὠνήσω. ΕΡΜ. Ταῦτά ἐστιν,
εἰ μὴ τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθεν
ἐν τῇ λογισμῷ. πότε δ' ἔν-
ταῦτ' ἀποδώσειν φής; ΧΑΡ.
Νυνὶ μὲν, ὦ Ἑρμῆ, ἀδυνάτον.
Ὡς γὰρ λοιμός τις ἢ πόλεμος
καταπέμψῃ ἀθρόους τινὰς, ἐνέ-
σαι τότε ἀποκερδάναι ἐν τῷ
πλήθει παρελθοντιζόμενον τὰ
πορθμῖα. ΕΡΜ. Νυνὶ δ' ἐγὼ
καθεδῆμαι, τὰ κακίστα ἐνχό-
μην γνέσθῃ, ὡς ἂν ἀπὸ τῶν

MER. **S**UPPUTEMUS, portitor,
si videtur, quantum
mihi debeas jam, nē denuò
aliquando de eo inter nos con-
tendamus. CHA. Supputemus
Mercuri, nam id definire me-
lius est, & minoris negotii.
MER. Anchoram ut mandāras,
comparavi tibi quinque drach-
mis. CHA. Magno dicis.
MER. At per Plutonem, quin-
que emi illam, & lorum, quo
remum alligares, obolis duobus.
CHA. Pone quinque drach-
mas, & obolos duos. MER.
Et pro acu ad refarciendum
velum quinque obolos ego ex-
solvi. CHA. Etiam hos appo-
ne. MER. Et ceram ad obli-
nendas navigii rimas tibi emi,
& clavos præterea, funiculum,
unde Hyperam fecisti, omnia
hæc duabus drachmis. CHA.
Rectè, laudo, hæc vili emisti.
MER. Hæc sunt, nisi quid
reliquum sit quod me fugit
inter computandum. Quando
autem hæc redditurum te pro-
mittis? CHA. Nunc quidem,
Mercuri, non possum. Si verò
pestis aliqua, aut bellum, con-
fertos & frequentes huc dimi-
ferit aliquos, licebit mihi tum
allucrari aliquid falsâ supputa-
tione in multitudine exigendo
portoria. MER. Proinde ego
nunc fedebō, pessima quæque
ut eveniant precando, ut inde
D fructum

των ὑπολαύοιμι. ΧΑΡ. Οὐκ
 ἔστιν ἄλλως, ὡς Ἑρμῆς νυνὶ δ' ὀ-
 λίγοι, ὡς ὄρεας, ἀφικνοῦνται ἡ-
 μῖν· εἰδὼν γάρ. ΕΡΜ. Ἀ-
 μείνον ἔσται, εἰ καὶ ἡμῖν παρ-
 τεύοιτο ὑπὸ σε τὸ ὄφλημα.
 πάλιν ἄλλ' οἱ μὲν παλαιοί,
 ὡς Χάρον, οἷοι παρ-
 εγίνοντο, ἀνδρεῖσι πάντες, αἵμα-
 τος ἀνάπλεω, καὶ τραυματίαι
 οἱ πολλοί. νυνὶ δ' ἡ φαρμάκω
 τις ὑπὸ τῆς παιδὸς ὑποθανών,
 ἢ ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἢ ὑπὸ
 τραυφῆς ἐξωδηκὸς καὶ γαστέρος,
 καὶ τὰ σκέλη. ὡχροί, καὶ ἄ-
 παντες, καὶ ἀγρυεῖς, καὶ δὲ ὅμοιοι
 ἐκείνοις, οἱ δ' ἡ πλεῖστοι αὐτῶν
 ἀπὸ χρημάτων ἤκασιν, ὅππῃς-
 λούοντες ἀλλήλοις, ὡς εἰκόσι.
 ΧΑΡ. Πάνυ καὶ πεπρόθητά ἐστι
 ταῦτα. ΕΡΜ. Οὐκοῦν καὶ
 ἐγὼ δόξαιμι ἂν ἀμαρτάνειν,
 πικρῶς ἀπατῶν τὰ ἐφελό-
 μενα πρὸς σε.

Διάλογος 16.

Πλάτωνος καὶ Ἑρμοῦ.

ΠΛΟΥ. **Τ**ὸν γέροντα οἶδα,
 πὺν πάνυ γεγη-
 ρηκότα λέγω, πὺν πλεονέκων
 εὐκράτει, ὡς παῖδες μὲν καὶ
 εἰσιν, οἱ δ' ἐκλήρον δὲ θνητῶνες,
 πεντακισμύριοι; ΕΡΜ. Ναί,
 πὺν Σικωνίων φησὶ. τί δὲ;
 ΠΛΟΥ. Ἐκείνον μὲν, ὡς Ἑρμῆς,
 ζῶντα ἔασον ὅππῃς ἐννεήκοντα
 ἔτεσιν,

Plutonis et Mercurii.

fructum aliquem capiam. CHA.
 Fieri aliter non potest, Mer-
 curi. Nam pauci nunc, vi-
 des, ad nos descendunt. Pax
 enim est. MER. Satiusest
 ita esse, etiamsi ob hoc abs te
 prorogatur nobis debiti istius
 solutio. Verum enim vero
 prisci illi, Charon, nostri qua-
 les advenire solebant, quam
 fortes omnes sanguine pleni &
 faucii plerique. Nunc autem,
 aut veneno aliquis à filio inter-
 fectus, aut ab uxore, aut præ
 nimia voluptate, tumefacto ven-
 tre & cruribus adveniunt. Pal-
 lidi enim omnes, & ignavi, ne-
 que similes prioribus illis. Plu-
 rimi autem ipsorum etiam pe-
 cuniarum causâ veniunt factis,
 ut videtur, mutuò sibi infidiis.
 CHA. Omnino enim expeti-
 biles illæ sunt. MER. Proinde
 neque ego videar peccare gra-
 vius aliquid, si vel acerbius abs
 te exigam, ea quæ mihi debes.

Dialogus 12.

Plutonis et Mercurii.

PLU. **S**enemne nosti, senio
 confectum illum di-
 co, divitem Eucratem, cui li-
 beri quidem nulli sunt, hære-
 ditatis autem captatores quin-
 quagesies mille? MER. Etiam,
 Sicyonium illum dicis. Sed
 quid postea? PLUT. Vivere
 illum quidem, Mercuri, sine
 ultra eos nonaginta annos quos
 exegit,

ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ὀπμιερέ-
 σας ἄλλα παῦτα, εἶγε οἷον
 τε λῶ, ἢ ἔτι πλείω. τὰς δέ
 γε κόλακας αὐτῶ, Χαεῖνον
 τὸν νέον, ἢ Δάμωνα, ἢ τὰς
 ἄλλας καλίσσασον ἐφεξῆς ἁ-
 παντας. ἙΡΜ. Ἀποπον ἂν
 δόξειε τὸ ποιῆτον. ΠΛΟΥ. Οὐ-
 μβρου, ἀλλὰ δικαιοτάλον. τί
 γὰρ ἐκείνοι παθόντες, εὐχον
 ἀποθανεῖν ἐκείνον; ἢ τὴν χρη-
 μάτων ἀνίμποιν, ἔδεν προ-
 σήκοντες; ὁ γὰρ πάλιν ἐς μια-
 ρώταλον, ὅτι ἢ ποιῶτα εὐ-
 χόμενοι, ὅμως θεραπύσων
 ἐν γε τῷ φανεῷ. ἢ νοσοῦ-
 τῶ, ἃ μὲν βελύον, πᾶσι
 πρόδηλα θύσειν γὰρ ὅμως ὑ-
 πάρχοντι, λῶ ραῖση. ἢ ὁ-
 λως, ποικίλη τις ἢ κολακεία
 τῶ ἀνδρῶν. Διὰ ταῦτα ὁ μὲν
 ἔσω ἀθανάτῳ, οἱ γὰρ προα-
 πύωσαν αὐτῶ, μάτῳ ἐπιχα-
 νόντες. ἙΡΜ. Γελῶτα πεί-
 σον, παντῶν ὄντες. πολλὰ
 κακῶν δὲ μάλα διβρο-
 λῶ αὐτῶ, ἢ ἐπελπίζει. ἢ
 ὁλως, αἰὲρ θανόντι ἐοικῶς, ἐρ-
 ῶν πολὺ μᾶλλον τῶ νέων.
 οἱ γὰρ, ἡδὴ τὸν κλῆρον ἐν σφίσι
 διηρημένοι, βόσκονται, ζῶν μα-
 καρίαν πρὸς ἐαυτοὺς τιθέντες.
 ΠΛ. Οὐκοῦν ὁ μὲν ἀποδυ-
 σάμεν τὸ γῆρας, ὥστερ' ἰό-
 λεως ἀνηβησάτω. οἷδ' ἀπὸ μέ-
 σων τῶ ἐλπίδων τῶ ὄνειροπολη-
 θέντα πλεον ἀπολιπόντες, ἡ-
 κέτωσαν ἡδὴ κακοὶ κακῶς ἀπο-
 θανόντες. ἙΡΜ. Ἀμέλησον, ὦ

Πλά-

exegit, alteris totidem accu-
 mulatis, si modò possibile sit,
 atque etiam pluribus. Adula-
 tores autem ipsius Charinum
 adolescentem, & Damonem,
 & cæteros abripe huc ordine
 omnes. MER. Atqui absur-
 dum hoc videri queat. PLUT.
 Haud quaquam, imo iustissi-
 mum. Quam enim ob causam
 illi adeo optant illum mori,
 nisi quia pecuniam illius cap-
 tant, nullâ propinquitate juncti?
 Quod autem omnium scele-
 ratissimum est, dum talia pre-
 cantur, tamen in propatulo co-
 lunt: Ac quæ, ægrotante illo,
 apud se consultant, nemo igno-
 rat: attamen sacrificaturos se-
 se promittunt, si convalescat
 denuò: & in summâ, varia
 quædam adulandi ratio illorum
 hominum est. Quamobrem
 ipse quidem immortalis fit,
 illi autem præ ipso abeant,
 frustra hiantes. MER. Ridi-
 cula patientur, scelerati cùm
 sint. Ille etiam sæpe admo-
 dum scitè lætat illos, & spe
 pascit inani, & in summa, sem-
 per motituro similis, multo va-
 lidior est, quàm quisquam juve-
 nis. Illi autem, hæreditate in-
 ter se divisâ pascuntur, vitam
 quandam beatam secum ipsi
 animo præcipientes. PLUT.
 Proinde ipse, exuta senectute,
 quemadmodum Iolaus ille, re-
 pubescat. Illi autem in ipsa me-
 dia spe, relictis divitiis illis,
 quas per somnium possidebant,
 mali malè mortui jam huc ve-
 niant. MER. Nè cures Pluto,
 illos enim ordine singulatim

D 2

tibi

20 Πλούτων & Ἑρμῆ.

Πλούτων. μετελύσομαι γὰρ σοι
ἤδη αὐτὰς καθ' ἓνα ἐξῆς.
ἑπτὰ δ' οἷμαί εἰσι. ΠΛ. κα-
τάσσα. ὃ δ' παραπέμψαι ἑ-
κάστον, ἀντὶ γέροντι αὐτῶς
πρωτόβητος γενόμενος.

Plutonis & Mercurii.

tibi accersam, septem autem,
opinor, sunt. PLUT. De-
ducas licet. Ille autem præ-
mittat singulos, ex sene iterum
adolescens factus.

PRAXIS

PRAXIS GRAMMATICA.

D I A L. I.

Κύκλωψ, ωπ, ο, ex κύκλος, orbis, circulus, & ὤψ, oculus, Th. ὀπτομαι, video — Ποσειδῶν, ὦν, ο.

I. K. ΠΑτήρ, -έρ, ρός, ο, Voc. ὦ πάτερ. — οἶος, α, ον, qualis — πέπονθα p. m. a πάσχω patior, f. πείσομαι, p. πεπάθηκα a. 2. ἐπαθον hinc πάθος, ε, π, animi perturbatio — καίρατος, ς, ο ή ή, diris devotus, ex καίρατομαι, ὦμαι, p. κατήραμαι Th. ἀρά preces, diræ — ξέν, poet. ξῆν, ς, ο, hospes, peregrinus — μεθύσας part. a. i. a μεθύσκω ebrium reddo f. -ύσω, a. i. ἐμέθυσα a. i. pass. ἐμεθύδιω Th. μέθυ, υ, π, vinum. — ἐκλυφλώω, ὦ excaeco, f. ὠσω, a. i. ἐξετύφλωσα — κοιμάομαι, -ώμαι praef. part. pass. a κοιμάω, ὦ, facio dormire f. ἤσω, p. κεκοίμηκα — ὀπχερέω, aggredior, f. ἤσω, p. ὀπκεχέρηκα. ab ὀπ & χέρ, manus. a. i. part.

2. Π. Ὀυπς vid. gram. p. 32. n. 4. & addend. p. 229. — Τολμάω, ὦ, audeo f. ἤσω, p. τετόλμηκα, a. i. part. Th. τόλμα, ης, ή, audacia — Πολύφημ, ς, ο, ex πολὺ multum, & φάω dico.

3. K. Πρῶτος, η, ον, quomodo comparatur vid. gram. p. 39. — ἔτις, ἔτιν nullus, ex ἔ non, & τίς quis — εἰλιξ, -ῆς, -ῆ. vid. gram. p. 32. n. 5. — ἀπεκάλει 3. perf. sing. imperf. ab ἀποκαλέω, nomino, f. ἤσω p. ἀποκέκληκα. Th. καλέω voco. — διέφυγον, -ες, -ε, a διφύγω, effugio, f. i. m. διφύδομαι. Th. φύγω fugio. — ἦν 3. perf. sing. imperf. ab εἶμι sum. vid. gram. p. 71. — βέλ, -ε, -ες, π, telum, vim ἔξω adv. loci consequitur — Ὀδυσσεύς, ε, ο — ὀνομάζω nomino, f. -άσω, p. ὠνόμακα, Th. ὄνομα, αἰ, π, nomen — ἔφη 2. a. vid. φημι anom.

4. Π. Ὀίδα p. m. ab εἰδέω scio; vid. anom. — ὄν relativ. ὅς, ή, ο — λέγω, f. λέξω, p. λέλεχα, p. m. λέλογα.

λογα. — Ἰθακήσι, α, ον, ab Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen regionis, Ulyssis patriæ — Ἰλιον, ε, τὸ Illium. — ἀναπλέω, f. ὄσω, p. ἀναπέπλοκα imperf. act. — ταῦτ' pro ταῦτα. vid. ἔπος gram. p. 32. n. 4. — πρέσσω vel πρέττω f. πρέξω, p. πέπεσκα p. pass. πέπεσμαι, a. i. act. — εὐθαρσής, ες, ὁ ἢ ἡ ab εὖ, & θάρσος, fiducia — ὦν, part. ab εἶμι sum.

5. K. Καταλαμβάνω, deprehendo, accido, a. 2. κατέλαβον. vid. λαμβάνω anom. — ἄνθρωπον, ε, τὸ — νομή, ἧς, ἡ, distributio, pascuum. a νέμω distribuo; item pasco. — ἀναστρέφω inverto, regredior, f. ψω, p. ἀνέστρεφα, a. i. part. — πολὺς, vid. gram. p. 31. — τις, vid. gram. p. 33. — ὀπιβελύω infidias struo, f. ὄσω, ex ὀπί adversus, & βελή concilium — δηλονότι, nimirum q. δῆλον ὅτι, quia manifestum est. — ποίμνιον, ε, τὸ, grex, a ποιμήν, εν, ὁ, pastor — τίθημι, f. θήσω, a. i. ἔθηκα vid. gram. 86. — θύρα, ας, ἡ, ostium — πῶμα, αἶ, τὸ, operculum. — πέτρα, ας, ἡ, rupes, Th. πέτρος, ε, ὁ, lapis — παμμεγεθής, ὁ ἢ ἡ, -ες, τὸ, -ε gen. omnino magnus ex πᾶν omne & μέγα magnum — πῦρ, πυρὸς, τὸ — ἀνακαίω, uro, f. -καύσω, p. ἀνακέκαυκα, a. i. indic. — ἐκκαυσάμεν, a. i. part. m. ab ἐκκαίω exuro vid. præcedent. — ἔφερον imperf. a φέρω, fero, vid. anom. — δένδρον, ε, τὸ; & δένδρι, εν, τὸ, arbor — ὄρε, εν, ες, τὸ, mons, ut βρέφ, φαίνω, ostendo, f. φανῶ, p.πέφαγκα, a. i. ἔφην, a. 2. ἔφανον, a. 2. pass. ἐφάνην, -ης, -η, & in 3. perf. plur. -ησαν — ἀποκρύπτω, abscondo f. ψω, p. ἀποκέκρυφα. Th. κρύπτω occulto. — πειρώμεν, præf. part. a πειράομαι conor, πειράω, ω conor, f. ἄσω & ἦσω, p. πεπείρακα, imperf. ἐπειράομην, -ώμην &c. Th. πείρα, Experientia, conatus — συλλαβῶν a. 2. part. a συλλαμβάνω comprehendo. vid. λαμβάνω anom. — εἰκὸς, οἶ, τὸ, par, decens, consentaneum, ab εἶκω similis sum. vid. anom. — καλέφαρον a. 2. act. a καλεφάγω devoro, 2. f. m. καλεφάγομαι, pro καλεφαγῆμαι — ληΐης, ἔ, ὁ, latro, pro ληΐης, Th. λεία, ας, ἡ, præda — πανεργότατ, superlat. a πανεργος, ε, ὁ, ἡ, callidus, q. παντόεργ, ex πᾶν omne, & ἔργον opus — ἐκείνος vid. gram. p. 32. n. 2. — ἔτις, nullus, g. ἔτινος, acc. ἔτιν & ἔτινα, ex ἔ non, & τίς quis — δίδωσι, 3. perf. sing. indic. præf. vid. δίδωμι gram. p. 87. — πειν a. 2. infin.

a πίνω

a πίνω bibo, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. — φάρμακον, ὄ, τὸ, medicamentum, venenum. — ἐγχέας, a. 1. part. ab ἐγχέω infundo, f. -χέσω, -χέσω, & -χάσω a. 1. ἐνέχουσα, -χούσα, -χεα, p. ἐγκέχυκα. Th. χέω fundo. — ἡδύς vid. gram. p. 31. — ὀσμοῦ, ὄ, ὁ, odoratus ὀσμοῦ, Poet. Ion. & Dor. ex εὖ & ὄζω oleo f. ὀζήσω, & ἔσω. — ὑπεβλάδιον, superl. ab ὑπεβλάδω, infidiosus, ab ὑπεβλάδι infidias struo, ex ὑπὲρ adversus, & βλάδι concilium. — ταραχώδης, εἶ, ὁ ἢ ἡ, turbulentus; superl. ταραχωδέστατος, a ταραχή, ἥς, ἡ, turba, Th. ταράσσω, vel -τίω, commoveo, turbo, f. -ξω. — ἰδούκα 3. perf. sing. imperf. act. a δοκέω videor; vid. dialog. 12. 3. περιφέρωμαι circumferor, infin. præf. vid. φέρω, fero, anom. — πινών, a. 2. part. a πίνω bibo. — σπηλαιον, ὄ, τὸ, spelunca; Th. σπέω, εἶ, τὸ, specus — ἀνασρέφω, revertor, invertor, f. ψω, p. φα, p. m. ἀνέστροφω, a. 2. pass. ἀνεστροφίω, a. 2. m. ἀνεστροφόμην, imperf. pass. ἀνεστροφόμην, ὄ, εἶ, Th. σρέφω, verto. — τέλει, εἶ, τὸ, finis; suppl. χεῖ — καίπαπαι, revellor a. 1. καίπαπαι; Th. πάω, traho, vello, f. πάσω p. ἔπαπα — ἀποξύνω abrado, f. ὕσω, Th. ξέω rado, f. ἔσω, p. ἔξεκα, p. pass. ἔξεμαι. — μοχλός, ὄ, ὁ, vectis; Th. ὀχλάω moveo — πυρρώω, ὡσω, πεπύρωκα, igne injecto uro; Th. πῦρ ignis — προσέτι, infuper, præterea; Th. ἔτι id. — τυφλώω, excæco, ὡσω, τετύφλωκα. — καθύδω, dormio, f. ἤσω, part. præf. hic; Th. εὖδω id.

6. Π. βάθυν adv. profunde; Th. βάθος, εἶ, τὸ — κοιμάω, obdormio, ἤσω, κεκοίμηκα, a. 1. pass. hic — ἐκδορέω, ἤσω, ἐξεδόρηκα, a. 2. hic; Th. δορέω, falio. — μεταξύ adv. cum participio vim habet gerundii, inter excæcandum, id. ut inter prandendum — διέφυγεν; vid. supra — ἀποκινέω, amoveo, Th. κινέω, moveo, reg. a. 1. infin. hic. —

7. Κ. Ἀφαιρέω, aufero, ἤσω, ἀφήρηκα, a. 2. ἀφῆλον; Th. αἶρέω. — ἔξειμι, exeo, Th. εἶμι, eo, a. 2. ἴον, part. ἴων. — καθίζω sedeo f. ἴσω, p. κεκάθικα. — θηράω venor, ἴσω, imperf. act. hic — ἐκπεάννυμι, expando, f. ἴσω a. 1. part. hic; Th. πεάω pando, aperio f. ἴσω — παρίημι, prætermitto, dimitto, f. παρήσω, p. παρήκα, part. 2. a. hic — νομή, ἥς, ἡ, pabulum; Th. νέμω pascō, tribuo. — ἐντέλλομαι, mando, jubeo; cum dat. f. 1. m. ἐντέλλομαι,

μαι, perf. ἐνέταλμαι, a. i. m. ἐνετείλάμην, a. i. part. m. ab ἐν & τέλλω, sum, fio. — κελός, ἔ, ό, aries. —

8. Π. Μανθάνω, disco, intelligo f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα, a. 2. ἔμαθον. — λανθάνω feu λήθω, lateo f. λήσω, perf. act. caret; sed pass. λέλησμαι, a. i. ἐλήθην, & ἐλήθην, p. m. λέληθα, a. 2. act. ἔλαθον. — ὑπεξέρχομαι, clam egredior, me subduco, Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλθύσομαι, a. 2. ἤλθον. — ὀπιθοάω, vociferor f. ἦσω, p. reg. a. i. infin. m. hic.

9. Κ. Συνκαλέω, convoco, a καλέω voco, f. ἔσω, p. κέκληκα a. i. indic. act. hic. — ἦκω, venio, f. ἦξω. — (ἐρέω & εἰρέω Poet. dico) εἶρω necto, dico. f. ἐρῶ, p. εἶρηκα, p. m. ἔρομαι, Poet. εἶρομαι a. i. εἰρησάμην & ἡρεσάμην a. 2. ἡρόμην Poet. εἰρόμην, ut hic — ὀπτεσλδύω, infidias struo, f. ὤσω, part. præf. hic. — μελαγχολάω, melancholia laboro, f. ἄσω; ex μέλας, niger, & χολάω, indignor, Th. χολή, bilis. — οἶω, feu οἶομαι, puto, f. οἰήσομαι, p. ὤημαι, a. i. ὤήθην, a. i. part. pass. — οἶχομαι, eo, f. οἰχήσομαι, p. ὤχημαι, imperf. m. hic. — ἀπειμι, abeo, f. ἀπέισομαι, a. 2. ἀπιον; part. hic, Th. εἶμι eo, vid. anom. — καλασοφίζω, argutis fallaciis utor adversus aliquem, f. ἴσω, p. reg. a. i. m. καλεσοφισάμην, ut hic. — καλᾶεργος, ε, ό ή ή, diris devotus, execratione dignus — ἀνιάω & ἀνιάζω, molestia, vel moerore afficio, f. ἄσω. a. i. hic. Th. ἀνία, tristitia, moeror. — ὀνειδίζω, exprobro, f. ἴσω, p. ὠνείδικα; Th. ὀνειδός, εθ, τὸ, probum. — συμφορᾶ, ᾶς, ή, collatio, item calamitas. — ἰάομαι, fano, -άσομαι, p. ἴαμαι, f. i. hic.

10. Π. — θαρσέω, confido, animum fumo, f. -ήσω p. -ηκα, imperat. præf. hic; Th. θάρσος, εθ, τὸ, fiducia, audacia. — ἀμύνω auxilior, opem fero, & (in medio) ulciscor, f. νῶ p. ἤμυνκα, f. i. m. ἀμυνῆμαι. — μάθη 2. a. subj. hic, vid. ante — πήρωσις, εως, ή, mutilatio, a πήρώω, ὠσω, mutilo, a πήρως, ε, mutilus. — ἰᾶσθαι præf. infin. vid. suprâ — πλέω, navigo, πλεύσω, πέπλευκα, part. præf. hic. — σώζω, servo, f. σω, p. reg. Th. σώος, salvus. — ὑπόλλυμι, perdo, f. ὑπώλειω, p. ἀπώλεκα, Att. ὑπολώληκα, infin. præf.

D I A L. 2.

Μενέλαος, &, ὁ, ex μένω permaneo, acquiesco, vel μένῳ, εἰς, τὸ, animi ardor quidam, quo ad agendum vel sustinendum aliquid fertur, & λάῳ populus — Πρῶτευσ, εἰς, ὁ.

1. M. Γίνεσθαι, infin. præf. a γίνομαι vid. gram. anom. — ἀπίθανος, &, ὁ ἢ ἡ, improbabilis, ab α, & πιθανός, quod ab ἐπιθον, a. 2. verbi πείθω, persuadeo — ἐνάλιος, &, ὁ ἢ ἡ, marinus, quasi ἐν ἁλὶ sci. ὦν, in mari existens. — φορητός, ἡ, ὄν, qui fieri & portare potest, a φορέω, f. ἔσω, ἦσω p. reg. quod a p. m. πέφορα, verbi φέρω fero. — ἀλλάσσω vel ἀλλάττω, muto, f. ξω, p. ἥλλαχα, a. 2. ἥλλαγον, a. 2. opt. pass. hic. — ἔξω, foras, extra, cum gen. — θαυμάζω, miror, admiror, f. ἄσω p. τεθαύμακα, p. pass. -σμαι. — ἀπισίω, diffido, f. ἦσω, &c. ex α, & πίσις fides, quod a πείθω.

2. Π. Θαυμάσης, a. 1. subj. act. verbi præced. — γίνομαι, vid. gram. anom.

3. M. Εἶδω, video, a. 2. εἶδον vid. anom. — δοκέω, videor, f. δόξω, raro δοκήσω, p. δέδοχα, & δεδόκηκα; vid. dialog. 1. 5. — εἶρω nec̄to, (item dico, in hac significatione, inus.) εἶρέω & εἰρέω Poet. f. ἐρῶ p. εἶρηκα perf. pass. εἶρημαι p. post f. εἰρήσομαι, ut hic vid. dialog. 1. 9. — γοητεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantatio, a γόης, ἡ, ὁ, incantator. — προσάγω adduco, f. ξω, p. προσήχα, a. 2. προσήγαγον; Th. ἄγω duco. — ἐξαπατάω seduco, decipio, f. ἦσω, p. ἐξηπάτηκα, ab ἐξ, & ἀπατάω fallo. — ὀρέω video f. ἄσω, p. ὤρεκα, Att. ἐώρεκα.

4. Π. Ἀπάτη, ης, ἡ, fraus, ab ἀπατάω fallo, ante — ἐναργής, εἰς, ὁ ἢ ἡ, manifestus, ab ἐν & ἀργός albus. — γενοίτο, a. 2. opt. m. a γίνομαι. — ἀνοίγω, ἀνοίγνυα, & ἀνοίγνυμι, aperio, f. ξω, p. ἀνέωχα, Att. pro ἀνῶχα, p. pass. ἀνέωγμαι, part. perf. pass. hic. — μεταποιέω muto, f. ἦσω, &c. a μῆ & ποιέω facio. — ψεδής, εἰς, ὁ ἢ ἡ, mendax. — ἰσάμεν part. præf. pass. ab ἴσημι. — γενναῖος, αῖα, αῖον, generosus, superl. hic; a γέννα, ης, ἡ, progenies Th. γίνομαι nascor. — εἶδω scio, vid. E anom.

anom. f. i. m. εἶσομαι, η. — καίω uro f. καύσω, p. κέκαυκα, p. pass. κέκαυμαι. — πρόσκειμι infum, adsum.

6. M. Ἀσφαλής, ἐϑ, ὁ καὶ ἡ, certus, tutus a lapsu, ex α, & σφάλω supplantō, f. σφαλῶ, p. ἔσφαλκα, p. pass. -μαι.

7. Π. Πολύπυς, ὁ καὶ ἡ, πολύπυς, πὸ, οδϑ, multiples, Polypus. — ἐωρσκέμαι, infin. perf. ab ὄρω. — πάχω vid. dialog. i. — εἰδέναι, pro εἰδηκέναι, infin. perf. per sync. ab, εἰδέω.

8. M. Ἠδέως, libenter adv. ab ἡδύς, suavis — μάθοιμι a. 2. opt. vid. dial. i. 8.

9. Π. Ἀρμόζω, vel -τιω aptè connectō, f. ὁσω p. ἤρμοκα a. i. subj. hic. Th. ἄρω, apto. — κοτύλη, ης, ἡ, ca. vitas, acetabulum, cavitas coxæ. — προσφύς, -ῦσα, a. 2. part. a πρόσφυμι, quod a προσφύω, agnasci facio, f. σω, p. προσπέφυκα. — ἔχη subj. præf. ab ἔχω, habeo. — πλεκιάνη, ης, ἡ, plexus; cincinnus, a πλέκω, plecto, f. ξω p.πέπλεχα; a. 2. ἐπλαγον. — ἀπεργάζομαι, efficio, f. αἶσομαι, p. ἀπείργασμαι, Th. ἔργον opus. — χροά, ας, ἡ, color, superficies, vel corpus, & cutis. — μιμέομαι imitor, cum acc. f. μιμήσομαι, p. μεμίμημαι, part. præf. hic. — λανθανῶ seu λήθω, lateo, a. 2. subj. hic. vid. dial. i. 8. — αἰλιθός, εϑ, ὁ, piscator, Th. ἄλς mare. — ἀλλάττω, vel -σσω, reconcilio, permuto, f. ἄξω p. διήλλαχα, a. 2. διήλλαγον. p. pass. διήλλαχμαι, a. i. διηλλάχθην, Th. αἰλλάσσω muto.

10. M. Φασί vid. φημι anom. indic. præf. hic. — παρὰδόξος, ε, ὁ καὶ ἡ, quod est παρὰ δόξαν, præter opinionem, inopinatus, incredibilis, comp. grad. hic. Th. δοκέω videor.

11. Π. Οἶδα p. m. ab εἰδέω vid. anom. — πιστεύω credo, -ύσω, πεπίστευκα, a. i. opt. Æol. hic; a πίσις fides, Th. πείθω persuadeo. — ἀπιστέω diffido, f. ἤσω p. d. Th. id. — ἰδῶν, a. 2. part. ab εἶδω scio. — τεράστιϑ, ε, ὁ, portentosus, Th. τέρας, αἶϑ, πὸ, monstrum. — πυρρός, πὸ, ignis.

D I A L. 3.

Ποσειδῶν dial. ι. Δελ-φῖν, -ῖς, gen. -ῖν, ὁ, Delphin, piscis. & in pl. δελφῖνες.

1. Π. **Ι**νῶ, ὁ, contr. ἔς, ἡ Ino, ab ἱς, ἰνός, ἡ, fibra, robur. — ἰσθμός, ἔς, ὁ, isthmus. — κομίζω, curo, fero, f. ἴσω, p. κεκόμικα; a. ι. ind. act. hic. Th. κομῖω curo. — ἐμπεσὼν, part. a. 2. ab ἐμπίπλω incido, f. ἐμπιῶσω, p. ἐμπέπιωκα; ad παιδίον refert. — κιθάρῳδός, ἄς, ὁ, citharoedus, ex κιθάρα, cithara, & ᾠδός cantus, Th. αἰέδω, cano — ἀναλαβὼν a. 2. part. ab ἀναλαμβάνω — ἐκνήχομαι enato, f. -νήχομαι, a. ι. m. hic, ab ἐκ, & νήχομαι nato — σκόδῃ, ἥς, ἡ, armamenta navis, ornatus, a σκόδος, εἰς, πὸ, vas. — κιθάρα, ἄς, ἡ, cithara. — περιείδω, inuf. circumspicio, probe novi, negligo, fino, patior. imperf. hic. — ἀπολλύμι perdo, f. ἀπολέσω, p. ἀπώλεκα, part. praef. Th. ὄλλυμι perdo. — ναύτης, ἄς, ὁ, nauta Th. ναῦς, ναός, ἡ, navis.

2. Δ. Θαυμάζω, ἄσω, reg. subj. a. ι. hic. — ἰχθὺς, ὁ, piscis.

3. Π. Μέμφομαι incuso, conqueror, f. μέμφομαι, p. παῖ. μέμεμμαι, a. ι. ἐμεμφάμην, cum dat. — Διόνυσος, ἄς, ὁ, Bacchus, quia quum nasceretur, femur Διὸς ἐνυξεν. — καλῶναυμαχέω navali praelio oppugno, f. ἴσω, καλῶναυμαχῆκα, ex ἡ, & ναυμαχέω navali praelio decerto, ex ναῦς navis, & μάχομαι pugno. — μελαβάλλω — δέον, ὄντος, part. praef. g. neut. necessarium, a δεῖ. — χειρόω mancipio, domo, f. ὥσω, Th. χεῖρ manus. — ὑπάγω subduco, abeo, subjicio, f. ὑπάξω, p. ὑπῆχα, a. 2. ὑπῆγαγον, a. 2. m. hic.

4. Δ. χαίρω imperf. hic. — μεταπέμπομαι accerso, f. -φομαι, a. ι. m. μετεπεμφάμην, a. 2. m. hic. Th. πέμπω mitto. — πλετέω dives sum, f. ἴσω, p. πεπλέτηκα, Th. πλετοῖς, ἄς, ὁ, divitiæ. — ἐπιθυμέω concupisco, f. ἴσω, p. ἐπιθέθυμῆκα, Th. θυμός. — πλέω navigo, f. πλώσω, p. πῶπλώκα, a. ι. part. — ἐπιδείκνυμι, vel -νύω, ostendo, f. ξω p. ἐπιδείξα, a. ι. infin. m. hic. — ἐπιβᾶς, a. 2. part. ab ἐπιβάνω conscendo, f. -ήσομαι, p. -βέβηκα. — πορθμεῖον, ἄς, τὸ, fretum;

& navis qua fretum trajicitur. — κακῆργος, ε, ὁ ἢ ἡ, contr. pro κακοεργός, improbus, maleficus. — δέικνυμι, a. 1. hic. — μέσος, η, ον, medius. — ὀπιβελῶ. vid. dial. 1. 5. — ναύτης, ε, ὁ, nauta — ἀκροάομαι audio, f. ἀσομαι, imperf. hic — παραινέω juxta nato, Th. νέω nato, f. νήσω & νύσω. — σκάφος, εϑ, πὸ, fossa, item navigium. — δέδοκται, 3. perf. sing. a perf. pass. δέδογμα, a δοκέω videor. — ἄδω cano, (pro αἶδω,) f. ἄσω p. ἤκα, p. pass. ἤσμαι, a. 1. part. hic. — εἰώ fino, f. εἶσω, p. εἶακα, a. 1. imper. hic. — ῥίπτω projicio, f. ψω, a. 1. infin. hic. — ὀπιτρέπω permitto, f. ψω, p. ὀπιτρέφα, a. 1. act. hic. — ἤσε a. 1. act. ab ἄδω, ante — λιγυρῶς adv. a λιγυρός, α, ον. stridulus a λίγω f. ξω strideo. — ἄποθανέμενος, part. f. 2. m. ab ἄποθνήσκω, — ἀναδέμεϑ part. a. 2. m. ab ἀνατίθημι — ἐκνήχομαι feu νήχω, enato, f. ξω, a. 1. m. Th. νήχω id. ut νέω — ἀκρόασις, εως, ἡ, auditus Th. ἀκροάομαι.

D I A L. 4.

Ποσειδῶν dial. 1. Νηρηίδες, & Νηρῆδες & Νηρείδες, ων, αἱ, filiae Nerei, nymphæ marinæ, a Νηρῶς, εως & ἦος, ὁ, Deus marinus.

1. Π. Στενός, ἡ, ὄν. — καλαφέρω fero, καλαφέρομαι deorsum feror, a. 1. pass. hic. — Ἑλλάσποντος, ε, ἰ, Hellepontus mare, ab Ἑλλη Helle, & πόντος mare; i. e. mare in quo Helle periit. — καλείω, imperf. pass. a καλέω voco. — παραλαβών, εσα &c. part. a. 2. a παραλαμβάνω — προσενέγκατε, imperf. a. 1. a προσφέρω affero. — θάπτω sepelio, f. ψω, p. τέθαφα a. 2. ἔταφον, perf. pass. τέθαμμαι; ταφείη, a. 2. opt. pass. hic. — ὀπιχῶμεϑ, ε, ὁ ἢ ἡ, indigena, ab ὀπι, & χῶρος locus.

2. Ν. Επώνυμος, ε, ὁ, & -νυμον, ε, πὸ, nomen e re impositum, Th. ὄνομα nomen. — τεθάφθω perf. pass. imperf. a θάπτω sepelio, f. ψω, p. τέθαφα, a. 2. ἔταφον, perf. pass. τέθαμμαι, -ψαι. hic τέθαψο, τεθάφθω, &c. —

ἐλεῖω

ἐλεέω misereor, cum acc. f. ἦσω, perf. act. ἠλέηκα, p. pass. ἠλέημαι, indic. præf. act. hic, Th. ἔλεος, & ὁ, misericordia. — οἰκλῶς miserabilis, in superl. οἰκλῶτατος, & οἰκλῶτος. — μητρὶα, ας, ἡ, noverca, Th. μήτηρ. — πάχω patior p. m. πέπονθα, inde part. hic. vid. dial. 1. 1.

3. Π. Ἀμφιτρίτη, uxor Neptuni, ex ἀμφί, & τρίζω strido. — θέμις, ιςος vel ιδος, ἡ, jus, lex, &c. — τρωάς, ἄδος ἡ, nomen urbis. — τεθάψεται, paulo post fut. a θάπτω, vid. dial. 4. 1. — παρκαμύθιον, & τὸ, consolatio, exhortatio, ex παρκα, & μύθος sermo. — πείσει, f. a πάχω, ante dial. 1. 1. — ἐμπίπτω, f. ἐμπλώσω, p. ἐμπέπιωχα, a. 2. ἐνέπεσον, f. 1. m. ἐμπεσῶμαι, ἡ, εἶ. — διώκω persequor, f. διώξω, p. δεδιώχα, perf. pass. δεδιώγμαι, part. præf. pass. — πέλαγος, εος, τὸ, pelagus. — ἄκρος, α, ον, summus — καθήκω convenio, pertineo, Th. ἦκω venio, f. ἦξω.

4. Ν. Σώζω servo, reg. a. 1. infin. hic. — δέῃ, δεήσει, imperf. — χαρίζομαι gratificor, f. ἴσομαι, p. κεχάρισμαι, Th. χάρις, ιθ, ἡ, gratia, — τροφός, ῥ, ὁ, & ἡ, altor & altrix, nutrix, a τρέφω alo. — τίθη, ης, ἡ, nutrix, a τιτθός, ῥ, ὁ, mamma.

5. Π. Χρῆ, ἔχρω, imperson. — ἀχαρισίω ingratus sum, f. ἦσω.

6. Ν. Παθὼν a. 2. part. a πάχω ante, κατέπεσεν a. 2. a καλαπίπτω vid. ἐμπίπτω, dial. 4. 3. — ὀχέω veho, f. ἦσω, Th. ὄχος, & ὁ, & εθ, τὸ, currus.

7. Π. Ἐικότως ut par est, adv. ab εἶκος, οπος, τὸ, verisimile, Th. εἶκω similis sum. — νεανίας, & ὁ, Th. νέος, novus. — φορεῖ, ᾶς, ἡ, latio, ferendi actio, imperus, a φέρω porto. — ἀήθεια, insolentia, ab α, & ἡθ, mos. — ὀπιβάς, ᾶσα, &c. a. 2. part. ab ὀπιβαίνω. — ὄχημα, αλθ, τὸ, vehiculum, ab ὀχέω ante. — ἀπιδὼν a. 2. part. ab ἀπείδω. — βάθος, εθ, τὸ. — ἀχανής, εθ, τὸ, vastus. Th. χαίνω hisco. — ἐκπλαγείς, a. 2. part. ex ἐκπλήσσω vel -τιω, percello, f. ξω, p. ἐκπέπληχα, a. 2. ἐξέπλαγον, Th. πλήσσω percutio. — θάμβος, εος, τὸ, stupor. — χεθεῖς, a. 1. part. ab ἔχω f. ἔξω vel ἡήσω, vid. anom. — ἰλιγιδάω virtigine laboro. Th. εἰλέω, verso, a. 1. part. hic. — σφοδρός, ᾶ, ὄν, vehemens. — πτήσις, εως, ἡ, volatus. a πτήμι seu ἰπτήμι volo, Th. ἰπταμαι id. f. πτήσομαι — ἀνεργής, εος, intemperans, item debilis,

lis, ex α, & κρείτος, robur. — κέρως, ατος, πò, cornu vid. gram. 24. — ὀπολαμβάνω perf. act. ἀπείληφα, pass. ἀπείλημμαι, pl. perf. ἀπειλήμην, ψο, πλο. — κατέπεσεν, α. 2. α καλαπίτω, vid. dial. 4. 3.

8. N. βοηθέω auxilior, f. ήσω, p. βεβοήθηκα. infin. præs. hic — πίπλων part. præs. dat. fem. hic.

9. Π. μοῖρα, ας, ή, pars, fatum, Th. μέρω divido, fortior. — δυνατός, ή, όν, potens, comp. δυνατώτερος, superl. δυνατώτατος, Th. δυνάμην possum.

D I A L. 5.

Ξάνθος, ς, ε, nomen fluvii, sed Ξανθός, ή, όν, flavus — θάλασσα, vel -τη, ης, ή, mare.

1. Ξ. έξαι α. 1. imperat. α δέχομαι. vid. gram. 74. — δεινός, ή, όν, dirus, vehemens, gravis. — πάχω. vid. dial. 1. 1. — καλασέννυμι, f. σέσω & σθησομαι, p. έσθηκα & -εκα, α. 1. imper. hic. — τραῦμα (pro τρώμα) αλφ, πò, vulnus, α τιτρώσκω, vulnero, f. τρώσω, p. pass. τέτρωμαι.

2. Θ. Καίαναίω exuro, f. καίαναύσω, p. καίανέκαυκα, α. 1. act. hic.

3. Ξ. Ἡφαιστος, ς, ό, Vulcanus, ignis, — ἀπανθροκώω, in carbones verto, seu redigo, f. ώσω, perf. pass. hic, Th. άνθραξ carbo. — ζέω ferveo, f. ζέσω, p. έξεκα.

4. Θ. Ἐνέβαλε α. 2. ex έμβάλλω. — πῦρ, υρòς, πò, ignis.

5. Ξ. Φονδύω occido, f. -δύσω p. reg. α φόνος caedes, Th. φέω occido. — ικέδύω supplico, f. δύσω, α. 1. hic Th. ικέτης supplex. — παύω cessō, παύσω, πέπαυκα, p. pass. πέπαυμαι destitui α. 1. m. έπαυσάμην, ω, ατο, ut hic. — ὀποφράττω, & -άσσω, f. άζω obstruo, imperf. hic Th. φράττω sepio, item occludo. — ρόος, ςς, ό, α præt. m. έρροα, α ρέω fluo, f. ρέσω. — ελέω vid. dial. 4. 2. — ἄθλιος, α, ον, miser. ab ἄεθλος, ς, ό, certamen, labor. — επήλθον, α. 2. ab επέρχομαι. — θηκλύζω, f.

σω, p. reg. Th. κλύζω abluo. — φοβηθεῖς, a. i. part. pass. a φοβέω terreo, f. ήσω, p. πεφόβηκα; Th. φέβομαι timeo, p. πέφοβα. — ἀπέχω, ἀπίχω, & ἀποχέω, abstineo, opt. præf. pass. hic. Th. ἔχω. — ἔτυχε, a. 2. a τυγχάνω nanciscor, f. τώξομαι. — οἶμαι, contract. ex οἶομαι puto, f. οἴσομαι, p. ὤημαι. — εἶχε, a. 2. ab ἔχω. — εἶποθε & εἶποθεν, si quo ex loco; Th. εἰ si — φέρω, οἶσω. — ἀπῆλθε, a. 2. ab ἀπέρχομαι. — καίω, a. i. hic. vid. dial. 5. 2. πτελέα, ας, ή, ulmus. — μυρίκη, ης, ή, myrica arbor. ὀπλιάω affo, torreo, f. ήσω, p. ὤπληκα, a. i. hic. — ἔγχελυς, υθ, ή, anguilla, q. ἐν ἰλύϊ χεῖοθι quod in limo fundatur. — ὑπερκαχλάζω effervesce facio; Th. καχλάζω strepito, f. άσω, a. i. infin. hic. — ἐργάζομαι opeor, laboro, f. ἐργάσομαι, p. ἐργασμαι, ut hic 3 perf. sing. — ὀρέω subj. præf. ab ὀρέω video, f. άσω, p. ὤρεκα, Att. ἐώρεκα. — Δράκνεται, vid. κῆμαι, anom. — ἔκκαυμα, άπος, τὸ, ab ἐκκαίω accendo.

6. Θ. Θολερός, α, ὄν turbidus, Th. θολός, ε, ό, fordes; adjectivè, turbidus. — Θερμός, ε, ό, ή, calidus, in superl. -μότατος, a θέρω calefacio, medeor, f. θερῶ, Æol. θέρσω. — εἰκός, όπος, τὸ, verisimile, Th. εἰκω similis sum. — Θέρμη, ης, ή, calor, a θέρω suprà. — ὀρμάω irruo, impetu feror, f. ήσω, p. ὤρμηκα, a. i. act. hic, p. pass. ὤρμημαι. — αἰδέομαι, p. ἤδεσμαι, a. i. ἤδεοθι; Th. αἰδώς, όθ, ες, ή, pudor.

7. Ξ. Ἐλέω vid. dial. 4. 2. a. i. infin. hic. γείτων, ονος, ό, ή, vicinus — Φρυξ, Φρυγός, ό, Phrygiæ incola.

D I A L. 6.

Ζῶς, Διός, ό, — Ἀσκληπίος, ε, ό — Ἡρακλῆης.
vid. Gram. p. 24.

1. Ζ. Πάύω reg. a. i. imper. m. hic παύσαοθε —
ἐρίζω contendo, f. ίσω, p. ικα; Th. ἔρις, ιδθ, ή, contentio. — ἀπρεπής, ό κῆ ή, κῆ το — ες, indecorus, nom. neut. pl. hic, — έα, ή.

Φαρμα-

2. Η. Φαρμακός, ἐϙ, ὁ, veneficus, Th. φάρμακον, &, π, medicamentum. — προκατακλίνω, ante reclino, reg. infin. præf. m. hic.

3. Α. Ἀμείνων compar. ab ἀγαθός. vid. Gram. p. 39.

4. Η. Ἐμβρόνιητος, &, attonitus, a βρονιάω tono, Th. βρονή tonitru. — κεραυνόω, f. ὦσω, fulmino, a. 1. indic. hic, Th. κεραυνός, ἔ, ὁ, fulmen. — μετέληφα perf. a μεταλαμβάνω.

5. Α. Ἐπιλανθάνομαι obliviscor, f. ὀπιλήσομαι, perf. παῖ. ὀπιλήσμαι,σαι,σαι, Th. λανθάνω seu λήθω, lateo, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. — καταφλέγω, f. ἔξω, p. εἶχα, comburo, Th. φλέγω uro. — ὀνειδίζω, f. ἴσω, p. ὀνειδίκα, convitior, exprobro.

6. Η. βιώω vivo, f. ὦσω, & -ῶσομαι, p. βεβίωκα, a. 2. ἐβίω, (q. a βίωμι inuf.) p. παῖ. βεβίωμαι; Th. βίος, &, ὁ, vita. — ἐκκαθαίρω expurgo, f. ἐκκαθαρῶ, Th. καθαίρω purgo. — καταγωνίζομαι debello, f. ἴσομαι, p. παῖ. κατηγάνισμαι, ex ἀγωνίζομαι certo; Th. ἀγών certamen. — ὕβρις, &, contumeliosus; Th. ὕβρις, εως, ἡ, injuria. — τιμωρέω punio, reg. ex τιμή ultio, & ὀρέω video. — ἐξοτόμος, &, ὁ καὶ ἡ, radicum excisor, ex εἶζα radix, & τίμνω feco. — ἀγύρτης, &, ὁ, qui cogit in unum, præstigiator circumforaneus, item mendicus; ab ἄγυρις, εως, ἡ, coetus. — νοσέω aegroto, reg, Th. νόσος, &, ἡ, morbus. — χρήσιμος, &, ὁ καὶ ἡ, utilis, a χράομαι utor. — φάρμακον, &, π, medicamentum. — ἀνδρώδης, ἐϙ, ὁ καὶ ἡ, virilis, ab ἀνήρ vir. — ὀπιδέκνυμι ostendo, f. ξω, -ειχα, p. παῖ. ὀπιδέκνυμαι, a δέκνυμι ostendo.

7. Α. Ἐγκαυμα, αἰϙ, π, exustio, ἐγκαίω inuro, f. -καύσω. — ἰάομαι medeor, sano, f. -ἴσομαι p. ἴαμαι, a. 1. ἰάθην, a. 1. m. ἰασάμην — πρῶτω, nuper. adv. a πρῶτῃ mane. — ἀπέρχομαι. a. 2. hic. — ἡμιφλέκτος, &, ὁ καὶ ἡ, femiustus ex ἡμισυς, σεία, συ, dimidius, femi, & φλέγω uro. — Ἀφθείρω corrumpo, f. ἐρῶ, p. διέφθαρκα, p. παῖ. διέφθαρμαι. unde part. hic. Th. φθέω corrumpo. — χιτῶν, ὦνος, ὁ, tunica — δαλδύω fervio, reg. a. 1. hic; Th. δᾶλος fervus. — ξαίνω carpo, cædo, percutio, f. ξανῶ, p. ἔξαλκα; hinc ξάνιον, &, π, pecten. — ἔριον, &, π, ab ἔρις, ἐϙ, π, lana, ab εἶρω neco. — πορφύρεϊς, ἰδϙ, ἡ, purpurca vestis, a πορφύρεα, ας, ἡ, purpura. — ἐνδύω induo, f. ὦσω, p. ἐνδέδυνκα. unde part. hic; Th.

Th. δύω induo. — παίω percutio, f. αίσω, p. πέπαικα.
— σάνδαλον & σανδάλιον, &, τὸ, fandalium, calceamentum muliebre. — μελαγχολάω, melancholiâ laboro, infanio, ex μέλας niger, & χολάω, bile mihi jecur accenditur. — ὑποκτείνω occido, f. ὑποκτενῶ, a. 2. ἀπέκτανον, p. ἀπέκτακα, p. pass. -λαμαι, a. 1. indic. act. hic ; Th. κτείνω interficio, occido.

8. Η. Παύω cessare facio, defino, f. παύσω, p. πέπαυκα. f. 1. m. hic. — λοιδορέω convitior, reg. Th. λοιδορεῖ, &, ὁ, convitiator. — εἶσῃ, f. 1. m. ab εἶδω scio, f. εἶσομαι, a. 2. εἶδον & ἴδον. — ὄνημι seu ὀνήμι juvo, profum, f. ὀνήσω, p. ὤνηκα, hinc ὄνειαρ, αἶψα, τὸ, utilitas ; & ὄνειος, &, utilis ; & ὀνήτος, &, vituperabilis. — ἀρσάμενος, a. 1. part. m. ab αἶρω tollo, f. αἶρῶ, p. ἤρκα. — ρίπῳ projicio, f. ψω, p. ἔρριφα, & ριπῆω, f. ἤσω ; hinc ριπή impetus, item ictus ; ριπίς, ἰδῶ, ἡ, flabellum ; & ρίψ, ριπὸς, ὁ, ramus salignus, vimen flexile. — ἰάομαι. vid. dial. 6. 7. — συντερίβω contero, comminuo, f. ψω p. συντέτετρα, a. 2. act. συνέτερον, p. pass. -τερμαι, a. 2. pass. συνετέριθην, unde part. hic ; Th. τερίβω tero.

9. Ζ. Παύω, vid. dial. 6. 8. a. 1. imper. m. hic. — θηπταρέττω vel αῶ, interturbo, f. ξω, &c. imper. præf. hic ; Th. ταρέττω, turbo. — ξ - vel σ - υνεσία, ας, ἡ, consuetudo, item concubitus, a σῶμεμι unà sum, converfor ; Th. εἰμι sum. — ὑποπέμπω f. ψω, &c. f. 1. m. hic. — συμπόσιον, &, τὸ, convivium, ex σινὶ & πίνω, bibo, f. πώσω, p. πέπωκα. — ἐυγνώμων, ονῶ, ὁ, ἡ, æquus ; ab εὖ benè, & γνώμων, ονῶ, ὁ, ἡ, cognitor, quod a γνώμη sententia ; Th. γινώσκω, cognosco. — προκατακλίνω, vid. dial. 6. 2. — ἄτε utpote, quippe, & doricè pro ὅτε quum. — ὑποθνήσκω, f. 2. m. ὑποθανῆμαι, p. ὑποτέθνηκα, a. 2. ἀπέθανον, unde part. hic.

D I A L. 7.

Ἄρης gen. ἐϛ, vel ρας; εως, ηϛ, ηϛ, ο, & Voc.
Ἄρες, Mars. — Ἑρμῆς, vid. Gram. p. 20.

I. A. Ἄκῳ reg. a. i. indic. act. hic. — ἀπειλέω minitor; item glorior, f. ἦσω, p. ἠπέιληκα, a. i. indic. act. hic. — ὑπεροπτικός, ὤ, superbus; Th. ὀπλομαι, video. — ἀπίθανος improbabilis, ab ἐπιθον, a. 2. verbi πείθω, persuadeo. — σειρᾶ, αῖς, ἡ, catena. — καθίημι demitto, f. ἦσω, a. i. -ῆκα, a. 2. κάθην. — κρεμάω suspendo, f. άσω, & in pass. præs. ὑποκρέμαμαι, id. a. i. ἀπεκρεμάσθην. — καίλασπάω, detraho, f. άσω, p. κατέσπακα, infin. præs. hic; Th. σπάω traho. — βιάζομαι vim affero, cogo, f. σομαι, a. i. ἐβιασάμην; Th. βία, vis. — πονέω laboro, fatigo, f. ἦσω, reg. i. fut. hic. — καθελκύνω deorsum traho, f. ύσω, Th. ἔλκω traho, ξω. — θέλω feu ἐθέλω volo, f. θελήσω, p. τεθέληκα, a. i. opt. — ἀνελκύνω, sursum traho, a. i. infin. vid. suprā. — συναρτάω appendo, annecto, f. ἦσω, a. i. part. hic. — μετέωρείζω in sublimē tollo, f. ίσω, Att. -ιῶ, p. μεμετέωρεκα, Th. μετέωρος sublimis. — ἀκήκοα, Att. pro ἤκοα, p. m. ab ἀκέω audio. — καθ' ἓν, in uno, in aliquo — ἰχυρὸς, α, ὄν, robustus, comp. hic; Th. ἰχυρς, ὕϛ, ἡ, robur. — ἀρνέομαι recuso, nego, f. ἦσομαι, p. ἤρνημαι, σαι, ται, a. i. ἤρνήθην, a. i. opt. pass. hic. — ὑπερφέρω. — καταβαρέω degravō, onero, f. ἦσω, p. καταβεβάρηκα, a. i. infin. hic; Th. βάρϛ, εϛ, πὸ, pondus. — καὶν etfi, quamvis, pro καὶ ἄν. — προσλαμβάνω, a. 2. subj. hic accipio, assumo. — πειθεύω, a. i. opt. pass. a πείθω, πείσω, πέπεικα, p. pass. -σμαι, a. i. ἐπέειθην.

2. E. Ἐυφημέω, celebro, laudo, f. ἦσω, &c. ex εὔ & φήμη fama, imper. præs. hic — ἀσφαλής, εϛ, ο, ἡ, tutus, certus, ex α, & σφάλλω supplantō, f. σφαλῶ, p. ἔσφαλκα, — ὑπολαύω fruor, cum gen. f. αύσω, p. ὑπολέλαυκα, a. i. subj. hic, ex ὑπὸ & λαύω, pro λάω, video, item fruor. — φλυαγία, ας, ἡ, nugæ, garrulitas, a φλύω vel φλέω, nugar.

3. A. οἶε

3. A. οἷε Attice pro οἷη, 2. perf. sing. indic. præf. ab οἷομαι, vid. dial. 5. 5. — ἐχεμυθέω linguam contineo, f. ἦσω, ab ἐχέμυθῳ, & ὁ κῆ ἦ, qui linguam cohibere novit, ab ἔχω & μῦθῳ sermo. — ἐπίσμαι,σαι,ται, peritus sum, scio, imperf. ἡπισάμην, f. ἔπισήσομαι, Th. ἴσῃμι scio, facta Epenthes. lit. τ. — γελοῖος, &, jocosus, a γελάω rideo. — δοκέω, δόξω, a. i. hic. — ἀπειλή, ἦ, minæ, ab ἀπειλέω, vid. dial. 7. 1. regitur a μεταξύ, vid. gram. p. 126. — δυνάμην, αῖο, αἶο. præf. opt. a δύναμαι possum. — σιωπάω fileo, f. ἦσω, &c. reg. a. i. infin. hic. — μνάομαι, f. i. μνήσομαι, p. μέμνημαι, memoro, a. i. pass. ἐμνήθην. — ἐπανίστημι infurgo, f. ἐπαναστήσω, ἐπανεστήκα, a. 2. part. act. hic. — ἔπιβελδύω infidias struo, f. δίσω, &c. Th. βελή consilium, a. i. hic. — συνδέω una vincio, f. ἦσω, p. συνδέδεκα, a. i. infin. act. ξ pro σ Att. Th. δέω ligo — λαβόντες, a. 2. part. a λαμβάνω. — παντοῖος, α, ον, omnigenus, varius. — δεδιώς, ότος, part. perf. perf. m. sæpe pro præsentē, timens; a δέιδω timeo, f. δείσω, p. δέδεικα, p. m. δέδοικα pro δέδοικα; item δέδια (unde particip. hic) & δέδεια. — τρεῖς ὄντας, subaud. κατὰ vel ἀφ', vid. Gram. p. 131. col. 2. — καλελεύω misereor, f. ἦσω, a. i. hic; Th. ἐλεέω misereor. — καλέω. a. i. hic. — σύμμαχος, &, ὁ κῆ ἦ, pugnae seu belli socius, ex σῶν, & μάχομαι pugno. — ἑκατόγχιρ, εἰρῶ, ὁ κῆ ἦ, centum habens manus, ex ἑκατὸν centum, & χεῖρ, manus. — ἰδέδετο, pl. perf. pass. a δέω ligo, vincio, f. δήσω, p. δέδεκα, p. pass. δέδεμαι. — κεραινός, &, ὁ, fulmen. — Βρονή, ἦς, ἦ. — λογίζομαι. — ἐπῆεν, εἰς, εἰ, pl. p. m. ἔπειμι accedo. — γελαῖν Dor. pro γελῶν, part. præf. sed γελαῖν, iota subscripto, est infin. præf. a γελάω, f. άσω, p. γεγέλακα. — καλλιρρήμοσύνη, ἦς, ἦ, pulchra & venusta oratio, a καλλιρρήμων, ονῶ, ὁ κῆ ἦ, ex καλός, pulcher, & ῥῆμα verbum. — σιωπάω, fileo, f. ἦσω, p. reg. imper. præf. hic. — ἐυφημέω, imper. præf. hic. — ασφαλής, εῶ, ὁ, ἦ, tutus, item certus, ex α, & σφάλω supplantō, f. σφαλῶ, p. ἔσφαλκα, vid. dial. 7. 2.

D I A L. 8.

Διογένης, εϙ, ό, Diogenes. — Πολυδάκης, εϙ, έ,
Pollux, V, -ες.

I. Δ. **Ε**ντέλλομαι, mando, jubeo, cum dat. f. i. m. εν-
τελῶμαι, perf. παῖ. εντέταλμαι, σαι, ται, a. i.
m. ενείλεάμην, p. m. εντέτολα, ab εν & τέλλω fum, fio.
— άνέρχομαι subeo, redeo, a. 2. άνήλθον, a. 2. subj. hic,
— οἶμαι contract. ex οἶομαι puto, f. οἴσομαι, p. ὤημαι.
— ανάβιω revivisco, f. -άσω, p. -βεβίωκα, a. 2. -εβίωv,
unde infin. hic. Th. βιώω vivo. — ἴδης, a. 2. subj. act.
ab εἶδω video. — κύων, κυνός, ό ή ή, canis. — εὔροις,
a. 2. opt. ab εὐρίσκω invenio, f. εὐρήσω, p. εὔρηκα, a. 2.
εὔρον. — ερίζω contendo, f. ἴσω, p. ἴκα; Th. ἔρις, ιδϙ,
ή, contentio. — καταγελάω derideo, f. άσω, p. καταγε-
γέλακα; Th. γελάω rideo, part. praef. hic. — εἰπῆν a. 2.
infin. ab ἔπω dico. — κελῶ jubeo, hortor, f. άσω, p.
κεκέλθκα; Th. κέλω hortor. — ικανῶς adv. sufficienter,
abunde, Th. ικανός, ή, όv, sufficiens. — καταγεγέλασαι,
perf. pass. 3. perf. sing. a verbo praeced. — ἦκω venio,
f. ἦξω, p. ἦκα — ἔπηγελάω arrideo, f. άσω, &c. 2. fut.
part. pass. — αμφίβολος, &, ό ή ή, ambiguus, ex αμφι,
& βάλλω jacio. — γέλως, ωϙ, ό, & γέλως, ω, risus,
Attic. form. unde acc. γέλων, dat. γέλω; Th. γελάω.
— πᾶύω, a. 2. ἔπαον, vid. dial. 6. 8. fut. i. m. hic. —
βεβαίως, adv. firme, tutò, Th. βέβαιος firmus. — ὄρᾱς
subj. praef. hic. — πλέσιος, &, dives; Th. πλετος divi-
tiæ. — σαλευάπης, &, ό, provinciae praefes, vox Persica.
— ἄσημος, &, ό ή ή, i. e. cui nota non est impressa,
i. e. obscurus. — οἰμωγή, ἦς, ή, ejulatus, ab οἰμῶζω plo-
ro, f. ξω Th. οἶ, hei. — μαλθακός, ή, όv, & μαλακός,
ή, όv, mollis; Th. μαλλάσσω mollio, f. άξω, p. χα. —
αγενής, εϙ, ό, ignobilis. — μνᾶομαι, f. i. μνήσομαι,
perf. μέμνημαι, unde partic. hic. — ἐμπλησάμενϙ, a. i.
part. m. ab ἐμπίπλημι, f. ήσω, p. ἐμπέπληκα. — ἦκειν,
vid. dial. 8. i. — θέρμος, &, ό, leguminis genus, fed
θερμός, ή, όv, calidus. — εὔροι, a. 2. opt. ab εὐρίσκω,
supra.

supra. — δειπνόν, ε, πὸ. — καθάρσιον, ε, πὸ, purgatio, expiatio; Th. καθάίρω purgo.

2. Π. Ἀπαγγέλλω, renuntio, f. γελῶ, p. reg. f. i. act. hic. — ὄψις, εως, ἡ, vultus, facies, reg. a ᾤ subaud. —

3. Δ. Γέρων, ον, ὁ, Senex, Voc. ὦ γέρον. — Φαλακρός, ε, calvus. — τριβώνιον, ε, πὸ, palliolum tritum, dimin. a τρίβων, ωνος, ὁ, pallium tritum. — πολύθυρος, ε, ὁ ἢ ἡ, multis portis pervius, ex πολὺς, & θυρᾶ janua. — ἀναπεπταμένος, perf. part. a πέπταμαι, pro πεπέτασμαι, per sync. a πετάζω extendo, id. ut πετάω, f. άσω, alii a πῆμι — ἐπιπυχῇ, ἡς, ἡ, plicatura, Th. πύσσω, plico f. ξω — ῥακίον, ε, πὸ, vilis vestis, dim. a ῥάκος, ε, πὸ, lacera vestis; Th. ῥήσσω frango. — ποικίλος, ε, varius. — ἀλαζών, ον, ὁ ἢ ἡ, jactator. — ὀπσκώπῳ irrideo dicteris; Th. σκώπῳ dicteris utor, f. ψω.

4. Π. Ἐυρεῖν, a. 2. infin. ab εὐρίσκω.

5. Δ. Βέλει Att. pro βέλη, 2. perf. sing. a βέλομαι, η, & c. — ἐνείλωμαι, a. i. subj. vid. dial. 8. i.

6. Δ. Παρεγλύαω per manus trado, adhortor, jubeo, f. ἵσω, ab ἐγγυάω in manus trado; Th. ἐγγύη sponsio, imper. præs. hic. — λήρων part. a ληρέω deliro, nugor, dat. pl. Th. λῆρος, ε, ὁ, nugæ. — κέρας, αἰ, πὸ, cornu, vid. gram. 24. — ἄπορος, ε, ὁ, ἡ, meatum non habens, amens, stupidus, pauper; Th. πόρος, via. — ἐρωτάω, interrogo, f. ἵσω, p. ἠρώτηκα, infin. præs. hic.

7. Π. Ἀμαθής, ε, ὁ, ἡ, indoctus, acc. singul. hic, superl. ἀμαθέστατος, ex α, & μανθάνω discō. — ἀπαιδότης, ὁ, ἡ, ineruditus, ex α, & παιδύω, erudio, castigo; Th. παῖς. — φήσῃσι fut. i. indic. a φημί. — κατηγορέω accuso, reprehendo, cum gen. item dico, arguo, f. ἵσω, p. κατηγορήκα, ex κατὰ contra, & ἀγορέω, usitat in composit. id. ut ἀγορεύω concionor; Th. ἀγορά, forum. part. præs. hic.

8. Δ. Ὀιμῶζω ploro, ejulo, f. ξω; Th. οἷ hei.

9. Δ. Πολυδύκιον, ε, πὸ, Polluxium, ex πολὺς, & δεῦκ, ε, πὸ, dulcedo. — μάταιος, αἰα, αἰον, vanus; Th. μάτῳ, frustra, incassum — φυλάτῳ, f. ξω, p. πωφύλακα. — τιμωρέω punio, item auxiliior, f. ἵσω, p. τιμώρηκα, ex τιμωρός ultor; Th. τιμὴ ultio. — λογίζομαι colligo, statuo, rationem ineo, f. ἴσομαι, p. λελόγισμαι; Th.

Th. λέγω dico. — τόκος, α , \acute{o} , usura, a τίκω pario. —
τάλαντον, α , τὸ, Talantum. — σωτιθείς part. præf. act.
— ὀβελός, α , \acute{o} , obelus. — ἤκω venio, vid. anom.
— ὀλίγον, subaud. χρόνον.

10. Π. Ειρήσομαι paulo-post f. ab ἔρω necto; vid.
dial. 1. 9. 2. 3.

11. Δ. Ἰσχυρός, $\acute{\alpha}$, ὄν, robustus; Th. ἰσχύς, $\acute{\upsilon}\theta$, ἡ,
robur. — παλαιστρίτης, α , \acute{o} , palæstrita, luctator; Th.
παλαίστρα, palæstra, a πάλη, $\eta\varsigma$, ἡ, luctatio. — ξανθός,
ἡ, ὄν, flavus. — χαροπός, $\tilde{\alpha}$, \acute{o} $\kappa\eta$ ἡ, cæsius, ex χαρά,
 $\tilde{\alpha}\varsigma$, ἡ, gaudium, & ὤψ oculus. — ὄμμα, $\alpha\iota\theta$, τὸ, spec-
trum, facies, oculus, ab ὀπτομαι. — ἐρύθημα, $\alpha\iota\theta$, τὸ,
rubor, ab ἐρυθθαίνω rubefacio; Th. ἐρυθθῶ, $\epsilon\theta$, τὸ, ru-
bor. — νεῦρον, α , τὸ, nervus. — ἔυπνος, α , \acute{o} , ἡ, va-
lidus, ab εὖ & τείνω extendo. — ὦμος, α , \acute{o} , humerus.
— καλῆρὸς, $\tilde{\alpha}$, robustus, a κάρτος pro κράτος, $\epsilon\theta$, τὸ,
robur. — κόνις, $\epsilon\omega\varsigma$, ἡ, pulvis. — κρανίον, α , τὸ, cra-
nium, calvaria, a κάρηνον caput. — κάλλος, $\epsilon\theta$, $\alpha\varsigma$, τὸ,
pulchritudo; Th. καλὸς pulcher. —

12. Δ. Πένης, $\eta\iota\theta$, \acute{o} , pauper, dat. pl. hic, a πένομαι
laboro. — ἄχθομαι gravor, ægrè fero, f. ἴσομαι & ἡσο-
μαι; Th. ἄχθος, $\epsilon\theta$, τὸ, dolor. — οἰκλείρω miseror, f.
οἰκλεῶ & ἡσώ, Th. οἶκτος, α , \acute{o} , miserecordia. — ὀπρία,
 $\alpha\varsigma$, ἡ, inopia consilii, ex ἄπορος invius, item pauper, ex
 α , & πόρος meatus. — δακρύω lachrymor, f. ὕσω, p.
υκα, Th. δάκρυ, $\upsilon\theta$, τὸ, lachryma. — οἰμῶζω, vid. dial.
8. 2. 8. — διηγέομαι narro, f. ἡσομαι, p. διήγημαι, a. 1.
m. διηγησάμην, unde part. hic; Th. ἡγέομαι duco. —
ἰσοίμια, $\alpha\varsigma$, ἡ, par honor, & dignitas, ab ἰσότης, α , \acute{o} ,
ἡ, æque pretiosus; Th. τιμή, honor. — ὀπτομαι —
ἑπιλίμησον, a. 1. imper. ab ἑπιλιμάω pretium augeo, f. ἡσώ,
p. ἑπιτετίμηκα, ex ἑπὶ, & τίω honoro. — ἐκλύω exsolvo,
dirimo, enervo, f. ὕσω, p. ἐκλέλυκα, p. pass. -υμαι, ab εκ,
& λύω solvo, perf. infin. pass. hic — ἀνέξομαι, f. 1. m,
tolerabo, ab ἀνέχω, &c. — ἔφηθα, Æol. paragoge pro
ἔφης, imperf. 2. perf. sing. — ἐάσομεν f. 1. ab ἐάω fino,
f. ἐάσω, p. εἶακα. — ἀπένεγκαι, a. 1. infin. act. vel a. 1.
imper. m. ab ἀποφέρω, ἀπείσω.

D I A L. 9.

ΠΛύτων, ωνϙ, ό, Pluto, a πλϙτϙ divitiæ.

Μένιππϙ, ϙ, ό, Menippus.

1. K. Παροικέω commoror, habito, f. ήσω, παρώκηκα, ex καλᾶσήσον, a. 1. imper. act. a καθίσημι constituo, evado, colloco, fio.

2. Π. Δεινός, ή, όν, dirus, vehemens, gravis, magnus. — εργάζομαι operor, f. εργάσομαι, a. 1. m. είργασάμην, perf. pass. είργασμαι; Th. έργον opus. — όμόνεκρος, ό, ή, paris corruptionis cum mortuis.

3. K. Όιμᾶζω vid. dial. 8. 2. 8. — σένω, gemo, f. σενῶ; Th. σενός angustus. — μνάομαι memoro, mentionem facio, f. μνήσομαι, perf. μέμνημαι, a. 1. pass. έμνήσθην. — χρεσίς gen. reg. a μεμνημένος subintellect. — τρυφή, ής, ή, luxus, deliciæ. a θρύπτω frango. — θηγελᾶω, arideo, f. ᾶσω, indic. præf. Th. γελᾶω rideo. — έξονειδίζω, f. ίσω, probis incesso; Th. όνειδίζω probris increpo. — άνδράποδον, ϙ, τὸ, mancipium; ex άνήρ, & πᾶς pes. — κάθαρμα, αἶϙ, τὸ, purgamentum, hinc τὰ καθάρματα homines viles & abjecti, a καθαίρω purgo. — σκοπέω voco, invoco, item interdico part. præf. hic. — ένίῳτε adv. interdum. — ᾶδω cano (pro αείδω) f. ᾶσω, p. ήκα, sed ᾶδω fatio, sine puncto subjecto. — θηταρχέτω interturbo, f. ξω, a ταρχέτω vel -αω turbo. — οἰμωγή, ής, ή, ejulatus; Th. οἱ heí. — ὅλως omnino, prorsus, in summa. — λυπηρός, ϙ, ρόν, molestus, acerbus; Th. λύπη dolor, tristitia.

4. M. Μισέω odi, f. ήσω, p. μεμίσηκα, p. pass. μεμίσημαι; Th. μῖσϙ, εϙ, τὸ, odium. — άγενής, έϙ, ό, ή, ignobilis, ab, α, & γένος genus. — όλέθριος, ϙ, ό, ή, exitialis, ab ὀλεθρος, ϙ, ό, perniciēs; Th. ὀλλυμι perdo. — βιόω vivo, f. ὠσω & -ώσομαι, p. βεβίωκα, a. 2. είβίω (a βίωμι inuf.) a. 2. infin. hic. Th. βίος, ϙ, ό, vita. — σκοθνήσκω morior, f. σκοθανῆμαι, p. σκοτέθνηκα, a. 2. άπέθανον, unde part. hic. Th. θνήσκω, ib, — vid. μνάομαι, vid.

vid. dial. 9. 3. — περιέχω contineo, comprehendo, ambio, retineo. — ἀνιάω moerore afficio; Th. ἀνία, tristitia, moeror.

5. Π. Λυπέω tristem reddo, f. ἤσω, p. λελύπηκα, Th. λύπη dolor. — σερίω privo, f. ἔσω, & ἤσω, p. εκα, & ηκα.

6. Μ. Μωραίνω infatuo, stultè ago, f. μωρανῶ, p. μεμώραγκα, p. pass. μεμώραμαι, a. 1. ἐμωράνθην, a μωρὸς stultus. — ὁμόψηφος, & ὁ, ἡ, eandem fovens sententiam, ex ὁμός, & ψῆφος suffragium. — σεναγμός, &, ὁ, gemitus.

7. Π. Ἐθέλω seu θέλω volo, f. θελήσω, p. τεθέληκα, a. 1. opt. hic. — σασιάζω feditionem excito, f. άσω, a τάσις, εως, ἡ, statio, ipse standi actus, & hinc factio, feditio.

8. Μ. Πάνω cessio, &c. — ἦλε, a. 2. subj. ab εἶμι eo. — ἀκολυθέω sequor, f. ἤσω, p. ἡκολύθηκα, ab ἀκόλυθος, & ὁ, ἡ, comes.

9. Μ. Προσκυνέω osculor, adoro, veneror, cum acc. & sæpe dat. f. ἤσω, p. προσκεκύνηκα; Th. κύω osculor. — αἰξιώω dignor, cum gen. æquum censeo, f. ώσω, p. ἡξίωκα; Th. ἄξιος dignus — ἐποιεῖτε imperf. a ποιέω facio. — ἐλδύθερος, α, ον, liber, adn. ab ἐλδύθερος, & ὁ, liber, nom. cui opponitur δῆλος servus. — ἐντρυφάω oblecto me, ludificor, f. ἤσω, p. ἐντετρεύθηκα, ab εν, & τρυφή mollities, Th. θρύπτω frango. — μνημονδύω memoria teneo, f. δύσω, Th. μνάομαι. — ἀφαιρέω aufero, adimo, f. ἤσω, p. ἀφῆρηκα, a. 2. ἀφεῖλον, perf. pass. ἀφῆρημαι, unde part. hic, Th. αἰρέω capio.

10. Μ. Ὀδύρομαι ploro, f. ὀδυρῶμαι, p. ὠδυρμαι. — γνώθι, a. 2. imper. a γινώσκω, vid. anom. — συνείρω connecto, perpetua oratione declamo; Th. εἶρω connecto. — ἐπάδω incanto, f. άσω, 1. f. m. hic, Th. ἄδω suprā.

D I A L. 10.

Μένιππος, ♂, ὁ. — Ἀμφίλοχος, ♂, ὁ, Τροφῶνις, ♂, ὁ.

1. M. Σφῶ, nom. dual. a σὺ tu, vid. gram. p. 15. — ναὸς, ♂, ὁ, templum, quasi ναίω habito; gen. Attice νεῦς — καλᾶξιόν dignum judico, f. ὥσω, p. κατηξίωκα, a. 1. pass. καλῆξιώθην dignus habitus fui; Th. ἄξιος dignus. — μάνις, εως, ὁ, vates, nom. pl. Attice hic. — μάταιος, αῖα, αἰον, & -αιος, ὁ καὶ ἡ, vanus; Th. μάτην frustra, pro μάταιοι ἄνθρωποι, vid. 2. conc. gram. p. 104. — ὑπολαμβάνω existimo, præs. f. -ληφomai, p. ὑπέληφα, ut hic; Th. λαμβάνω capio.

2. T. ἄλιος, ἰα, ἰον, qui in causa est, culpandus, item author; Th. αἰτία causa. — ἄνοια, ας, ἡ, amentia, stultitia; Th. ἄνοος amens. — δοξάζω glorifico, item existimo, f. ἄσω, perf. δεδόξακα, p. pass. ξάσμαι, indic. præs. act. hic; a δόξα opinio, fama, & in N. T. gloria; Th. δοκέω puto.

3. M. τεργιδίω, frequent. τεργιδίomai portenta loquor, vel fingo, imperf. m. hic; Th. τέρας, αἶς, τὸ, signum, portentum. — pro εἰδέω præs. f. hic per sync. vid. anom. — ἐρομαι interrogo, a. 2. m. ἐρόμην, vid. ἐρέω dico, part. præs. hic.

4. T. εἰδείω, ut τεθείην opt. præs. act. ab εἰδέω. vid. anom. — ὑποκρίεσθαι, adverb. positionis, vid. gram. p. 124. — ἥρως, ως, ὁ, Heros — μανιδίomai vaticinor, f. μανιδύσομαι; Th. μάνις, εως, ὁ, vates. — κατέλθοις, a. 2. opt. a κατέρχομαι, descendo. — εἶκα, Att. pro οἶκα affimilatus sum, visus sum, ab εἶκω similis sum, f. ξω, p. m. hic. — ἐπιδημέω advena sum; item domi sum, in urbe verfor; Th. δῆμος populus. infin. perf. hic. — ἀπιστέω diffido, non credo, f. ἥσω, p. ἠπίστηκα, imperf. act. hic; ex α, & πίστις fides, Th. πείθω persuadeo.

5. M. παρέρχομαι prætereo, progredior, a. 2. subj. hic. — σέλλω mitto, item orno, f. σελλῶ, p. ἔσαλκα, p. pass. ἔσαλμαι, part. perf. hic. — ὀθόνη, ης, ἡ, linteum, item velum

velum nauticum. — γελοῖως ridiculè adv. a γελάω rideo, f. άσω — μάζα, ης, ή, maza, libum. — εἰσερπύζω, pro εἰσερπύζω irrepo, f. ύσω; Th. ἔρπω serpo. — σόμιον, &, πò, osculum, orificium vasis; Th. σόμα, αἰϑ, πò, os. — ταπεινός, ή, òν, humilis — σπήλαιον, &, πò, spelunca; Th. σπέϑ, εϑ, πò, specus. — ἰδυάμιον, a. i. m. a δῶμαι. — εἰδέναι per sync. pro εἰδηκέναι, infin. perf. ab εἶδω. vid. anom. — γοητεία, ας, ή, incantatio, a γόης, ηἰϑ, ò, præstigiator. — Διαφέρω differo, f. διοίσω, a. i. διήνεκα, item antecello; Th. φέρω fero. — μαντική, ης, ή, (subaud. τέχνη) ars divinandi; Th. μάντις, εως, ò, vates. — άγνοέω, άγνοῶ ignoro, f. ήσω, p. ηκα, ex α, & νόος, mens.

6. T. Συνώθετος, &, ò, ή, & -θετός, ή, òν, compositus, coagmentatus, a συντίθεμαι.

7. M. Συναμφότερον utrumque simul, ex σιν & ἀμφότερον utrumque. — ἡμίτομον, &, πò, dimidia pars, ex ἡμισυς, εἰα, υ, dimidius, femi, & τέμνω feco. — ἀπέρχομαι perf. Attic. hic.

8. T. χρεῶ, indic. præf. a χρεάω do mutuo, item oracula do, coloro, tingo, f. χρήσω p. κέχερηκα.

D I A L. II.

Ἑρμῆς, ῥ, ò, Mercurius. Χάρων, οἷϑ & ωνϑ, ò, Charon.

1. E. **Λ**ογίζομαι colligo, statuo, f. ίσομαι, p. λελόγισμαι; Th. λέγω dico, a. i. subj. m. hic. — πορθμός, εως, ò, portitor, & in plur. πορθμῆες, Ion. Th. πορθμός, ῥ, ò, fretum. — ὀφείλω debeo, reus sum, f. ήσω p. ὀφείληκα, indic. præf. hic — ἐρίζω, f. ίσω, p. ικα, contendo; Th. ἔρις, ιδϑ, ή, contentio, subj. præf. hic.

2. X. Ὁρίζω definio, f. ίσω, p. ὤρικα; Th. ὅρος, &, ò, terminus, a. i. infin. — ἀπράγμων, ονϑ, ò ή ή, negotiis vacuus, comp. grad. hic.

3. E. Ἄγκυρα, ας, ή, anchora. — ἐπιλαμάμεϑ, a. i. part.

part. m. ab ἐλλέλλομαι mando, f. i. m. ἐλλέλλμαι, a. i. m. ἐνετελλάμην, ab ἐν, & τέλλω sum, fio. — κομίζω curo, f. ἴσω, p. ἰκα, a. i. ἐκόμισα; Th. κομέω curo.

4. E. Ὠνέομαι emo, f. ὠνήσομαι, p. pass. ὤνημαι, a. i. m. hic. — τρεπώληρ, ἤρ, ὁ, funis seu lorum; Th. τρέπω verto. — ὀβολός, ὤ, ὁ, obolus, sexta pars drachmæ.

5. X. τίθει imperat. a τίθημι vid. gram. p. 84.

6. E. Ἀκίερα, ας, ἡ, acus. — ἰσίον, ο, τὸ, navis velum.

7. E. Κηρός, ὤ, ὁ, cera. — ὀπιπλάσσω vel -τίω, f. -πλάσσω, a. i. infin. hic; Th. πλάσσω fingo. — σκαφίδιον, ο, τὸ, navigium, dimin. a σκαφίς, ἰδ, ἡ, scaphula. — ἀνοίγω aperio, f. ἀνοίξω, p. ἀνέωχα, Att. pro ἀνῶχα, p. pass. ἀνέωγμαι, & ἠνέωγμαι, p. m. ἀνέωγα, unde part. hic. ἀνεωγώς, ὀ, ὁ, apertus; Th. οἶγω seu οἰγνύω, seu οἰγνυμι aperio. — ἥλος, ο, ὁ, clavus. — καλώδιον, ο, τὸ, funiculus nauticus, a κάλως, ω, vel ω, ὁ, rudens; sed καλῶς adv. pulchrè. — ὑπέρα, ας, ἡ, funis, quo antennarum cornua tenduntur; Th. ὑπέρ. — ἐποίησας, a. i. act. a ποίεω.

8. X. Ὠνέωμαι emo, mereor, a. i. m. ὠνησάμην, ω, ατο, ut hic. vid. dial. II. 4.

9. E. Διέλαθεν a. 2. a διελανθάνω. — λογισμός, ὤ, ὁ, ratiocinatio, cogitatio; Th. λέγω dico. — ὑποδίδωμι reddo, retribuo, persolvo, &c. a. 2. ἀπέδων, i. f. infin. act. hic. — φῆς subj. præf. a φημι.

10. X. Λοιμός, ὤ, ὁ, pestis. — ὑποπέμπω dimitto, f. ψω, &c. f. i. subj. hic. — ἀθρό, ο, ὁ, confertus, repentinus. — ἐνέσαι, per sync. pro ἐνέσειαι, f. i. ab εἶμι sum. — ὑποκερδαίνω lucrifacio, f. -κερδανῶ, p. -κεκέρδηκα, & perf. habet a se κεκέρδακα, & a. i. ἐκέρδανα, unde infin. hic. — πλῆθος, ε, τὸ, multitudo. — παρελογίζομαι subdola supputatione fallo, f. ἴσομαι, part. præf. hic. — πορθμῖον, ο, τὸ, navis, quæ fretum aliquod trajicitur; item, merces, quæ pro trajectu freti persolvitur, a πορθμός, ὤ, ὁ, freti trajectio; Th. πόρος transitus.

11. E. Καθεζομαι sedeo, f. 2. m. καθεδῆμαι; Th. ἔζω seu ἔω colloco. — ὑπολαύω fruor, opt. præf. hic, perf. ὑπολέλαυκα.

12. X. Ὀράς subj. præf. ab ὀράω video. — ἀφικνέομαι

ομαι advenio, f. ἀφίζομαι, p. ἀφίγμαι, a. 2. m. ἀφικόμην, indic. præf. hic; Th. ἰκνέομαι venio.

13. E. Παρατείνω, produco, extendo, prorogo, f. -ενῶ p. παρατίετακα, a. 1. παρέτεινα, opt. præf. hic; Th. τείνω extendo, tendo. — ὀφλημα, αἰϑ, πὸ, multa imposita; Th. ὀφείλω debeo, per sync. ὀφλω, id. — πλαιός, α, ὄν, antiquus; Th. πάλαι olim. — οἶθα per sync. pro οἶδα, Æol. pro οἶδας, p. m. ab εἶδω scio, vid. anom. — παρεγινόμην, imperf. vid. γίνομαι anom. — ἀνδρεῖα virilis, ab ἀνὴρ — ἀνάπλεως, ω, ὁ ἢ ἡ, plenus; Th. πλέος plenus. — τραυμαλῖος, ς, ὁ, vulneratus, faucius, τραῦμα, αἰος, πὸ, vulnus. — φάρμακον, ς, πὸ, medicamentum, item venenum. — ὀλοθάνων, a. 2. part. ab ὀλοθνήσκω interficio. — ἐξωδηκῶς, part. perf. ab ἐξοιδέω extumesco, f. ἦσω, p. ἐξώδηκα. — σκέλος, εος, πὸ, crus, pes, — ὠχρός, ς, pallidus. — ἦκω venio vid. anom. — ὀπβελύω, insidias struo, f. ὀύσω. — εἰκάσι, p. m. ab εἶκω similis sum, vid. anom.

14. X. Περιπόθηλος, ς, ὁ ἢ ἡ, valde desideratus, ex ὠεῖ, & ποθητὸς desideratus.

15. E. Δόξαιμι, a. 1. opt. a δοκέω videor, censeo, f. δόξω, a. 1. ἔδοξα. — ἀμαρτάνω aberro, pecco, f. ἀμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα. — ἀπαιτέω repeto, &c. — ὀφελόμενος part. præf. pass. ab ὀφείλω debeo, f. ἦσω, p. ὠφέληκα.

D I A L. 12.

Πλῦτων, ωνϑ, ε, Pluto vid. dial. 9. — Ἑρμῆς. vid. Gram. p. 20.

1. Π. Γέρων, ονϑ, ὁ, fenex, voc. ὦ γέρον, q. γέαν ὀρῶν terram inspiciens, vel a γέρες, αἰϑ, αϑ, ως, πὸ, præmium; quia senectus honorabilis. — οἶθα; vid. εἶδω, gram. anom. — γηράω senesco, f. ἄσω p. γεγήρακα, unde part. hic γεγηρεκῶς, senio affectus; Th. γῆρες, πὸ, αἰϑ, αϑ, ως, senectus. — πλέσιϑ, ἰα, ἰον, dives, locuples,

locuples, a πλοῦτος, ε, ό, divitiæ. — κληρός, ε, ό, fors, patrimonium. — θηρέω, άσω, τεθήρεκα venor, fector: part. præf. hic, θηρέομαι. ib. Th. θήρ, fera. — πεντακισμύριοι quinquagies mille, a πεντάκις quinquies, & μύριοι decem millia.

2. Ε. Σικυώνιϑ, ία, ιον, ex urbe Sicyone, a Σικυών urbs.

3. Π. ζῆν Dor. pro ζᾶν infin. præf. a ζάω vivo. — είώ, fino, permitto; imperf. εία ^{ον} _{αν} ^{ας} _{ας}, f. άσω, p. είακα, a. 1. είασα, unde a. 1. imper. hic. — εννεήκοντα nonaginta, ex εννέα novem & -ήκοντα vel άκοντα, terminatio numerorum crescentium per decem; ut -κόσιοι, per centum: sic latina lingua -ginta, per decem. — έτϑ, εϑ, τὸ, annus. — βιόω vivo f. βιώσω, p. βεβίωκα, a. 2. έβίων (q. a βίωμι inuf.) unde infin. a. 2. βιώναι; Th. βίϑ, ε, ό, vita. — θημετρέω in mensura addo, f. ήσω, a. 1. part. hic; Th. μέτρον mensura. — οίϑ, οία, οϊόν qualis: promptus, paratus: οϊόν τε possibile. — πλείων, ό η, ή, πλείον, adn. compar. — κόλαξ, ακϑ, ό, adulator. — νέϑ, νέα, νέον, novus; juvenis, q. a νῦν nunc. — κατασπάω detraho; item avidè deglutio, f. άσω, p. καλέσπακα, a. 1. imper. hic. Th. σπάω traho.

4. Ε. ἄππϑ, ό η, ή, insolens; item absurdus, ex α, & τόπϑ locus. — δόξειε a. 1. opt. Æol. a δοκέω.

5. Π. Δικαιοτάτϑ superl. adn. — παθόντες part. a. 2. a πάχω patior, f. πέσομαι, a. 2. έπαθον. — εύχομαι precor, opto, glorior εύξομαι, p. εύγμαι, a. 1. m. έξάμιλιν. — άποθνήσκω morior, f. 2. m. άποθανῶμαι, p. άποτέθηκα, a. 2. άπέθανον, unde infin. hic; Th. θνήσκω, id. — άντιποιέω, f. ήσω, &c. contra facio: άντιποιῶμαι vendico, mihi attribuo, adfecto; præf. hic. — προσήκω pertineo, f. ήξω, part. præf. hic; καί α τὸ προσήκον ut decet, Th. ήκω venio. — μιαινώτατϑ scelestissimus, superl. a μιαινός scelestus; Th. μιαινώ polluo, f. ανῶ, p. μεμίαγκα. — έύχομαι, supra. — θερεσπύω famulor, servio, curo, fano, cum acc. f. έσω, p. τεθερεσπύκα, perf. pass. τεθερεσπύμαι, Th. θερεσπων, οντϑ, ό, minister, servus. — φανερός apparens, manifestus; Th. φαίνω appareo. — νοσέω ægroto, infanio, f. ήσω, p. νενόσηκα, Th. νόσος, ε, ή, morbus. — βελάω consulto, f. έσω, p. βεβέλωκα, Th. βελή concilium.

um. — *πρόδηλος* manifestus, Th. *δηλος*, id. — *θύω* mactō, sacrifico; item impetu feror, f. *θύσω*, p. *τέθυκα*, f. 1. infin. hic. — *ὑπὶχθέναι* polliceor, f. *ὑποχθήσομαι*, p. pass. *ὑπέχθημαι*, a. 2. m. *ὑπεχόμην*; Th. *ἔχω* pro *ἔχω* teneo. — *ῥαίζω* convalesco, f. *ῥίσω*, a. 1. subj. hic. Th. *ῥάων* facilior. — *προάπειμι* prae abeo, imper. praef. *προάπιθι*, -ίτω d. -ίτεν, -ίτων, pl. -ίτε, *προαπίτωσαν*. — *μάττω*, adv. — *θπχαίνω*, a *χαίνω* hisco, f. *ανῶ*, p. *κέχακα*, a. 2. *ἔχανον*, unde part. hic, a. 1. *ἐχλωα*, a. 1. infin. *χᾶναι*; perf. pass. *κέχασμαι*, q. ab inusit. *χάω*, hinc *χάσμα*, αἶϑ, τῶ, hiatus, Angl. a *chasm*.

6. E. *γελοῖος*, s, adn. *γελοῖον* in neut. substantive accipitur pro joco, a *γελάω*, rideo, f. *άσω*, p. *γεγέλακα*, p. pass. -ασμαι. — *πείσονται* f. 1. m. a *πάσχω*; vid. dial. 1. 1. — *πανῆργος*, s, adn. callidus, astutus, q. *πανόεργος*; ex *παν* omne, & *ἔργον* opus. — *Δεβυκολέω*, f. *ήσω*, permulceo; item decipio, a *Δεῖ*, & *βυκολέω* boves, pasco, demulceo. — *ἐπελπίζω* in spem adduco; item spe falsa allicio, f. *ίσω*; Th. *ἐλπίζω* spero. — *θνήσκω* morior, f. *θνήξομαι*, f. 2. m. *θανῶμαι* p. *τέθνηκα*, a. 2. *ἔθανον*, unde part. hic p. m. *τέθναα*, inf. p. m. *τεθνᾶναι*, contract. pro *τεθναέναι*; hinc *θνητός*, s, mortalis; *θανάει*, s, ό, mors. — *εἰκώ* similis sum; item cedo, f. *ξω*, praet. m. *ἔοικα*, unde part. hic. hinc *εἰκός*, οἶϑ, τῶ, verisimile; *εἰκότως* ut par est; *ἐπιεικής* decens, consentaneus, *ἐπιείκεια* aequitas. — *ῥωννύω* seu *ῥώννυμι*, confirmo, corroboro, f. *ῥώσω*, p. *ῥῥώκα*; pass. roboror, valeo, p. pass. *ῥῥώμαι*, perf. imper. pass. *ῥῥώσο*, -ώσθω, vale; pl. *ῥῥώσθε* valete. — *των νέων* gen. vim comparativi consequitur. — *σφίσι* dat. pl. ex s sui. — *Δαιρέω* divido, distribuo, f. *ήσω*, p. *διήρηκα*, a. 2. *διείλον*, perf. pass. *διήρημαι*, unde part. hic; Th. *αἰρέω*, capio. — *βόσκω* pasco, f. *βοσκήσω*, p. *βεβόσκηκα*; ab inusit. *βόω*, id. indic. praef. pass. hic. — *τίθεις*, part. praef. act. verbi *τίθημι*, pono.

7. Π. *Ἀποδυσάμηνος*, a. 1. p. m. ab *ἀποδύω* vel *ἀπόδυμι* exuo, f. -υσω, p. -κα, part. praef. *ἀποδύς*; Th. *δύω* induo. — *ἀνηθάω*, repubesco, f. *ήσω*, praef. inf. *ἀνηθᾶν*, a. 1. imper. hic. Th. *ἤθη*, ης, ή, pubes. — *ὄνειροπολέω*, f. *ήσω*, somniorum interpretem ago: item somnio, a. 1. part. pass. hic, ex *ὄνειρος*, s, ό, somnium, & *πολέω* versor. — *ἀπολείπω* relinquo, f. *ψω*, p. *ἀπολείψα*, a. 2. *ἀπέλιπον*, unde part.

part. hic, Th. λείπω linquo. — ἤκω venio, pertineo, f. ἤξω, p. ἤκα, imper. præs. hic. — ἄποθανόντες, part. a. 2. ex ἄποθνήσκω, vid. dial. 12. 6.

8. Ε. Ἀμελέω negligo, f. ἤσω, p. ἤμέληκα, a. 1. imper. hic; ex a priv. & μέλει curae est — μετέρχομαι, adeo, transeo, accerso, item alloquor, ulciscor, f. 1. hic. Th. ἔρχομαι, venio. — εἷς, μία, &c. — οἶμαι puto, pro οἶομαι, f. οἰήσομαι, p. ὥημαι.

9. Π. Κατασπάω detraho, convello; item avide deglutio, f. ἄσω, p. κατέσπακα, imper. præs. hic; Th. σπάω, traho. — παρσέμπω, ψω. f. 1. hic. Th. πέμπω mitto. — πρωθήβης, & ὁ, qui primos pubertatis annos agit, puber; ex πρῶτος primus, & ἥβη pubes.

22 JY 59

ἸΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

ISOCRATIS

ΠΡΟΣ

AD

ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ DEMONICUM

Λόγος παραινετικός.

Oratio admonitoria.

1. **Ε**Ν πολλοῖς μὲν, ὦ Δημόνικε, πολὺ διεσώσας εὐρήσομαι τὰς τε παρδαίων γνώμας, καὶ τὰς παύλων ἀξυνοίας· πολὺ δὲ μεγίστῳ ἀφ' ὧν ἐλήφασιν ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνηθείαις. Οἱ μὲν γὰρ τὰς φίλας παρόντας μόνον τιμῶσιν· οἱ δὲ καὶ μακρὰν ἀπὸντίας ἀγαπῶσι. καὶ τὰς μὲν παύλων συνηθείας ὀλίγῳ χρόνῳ διέλυσε· τὰς δὲ παρδαίων φιλίας ἕδ' ἂν ὁ πᾶς αἰὼν ἐξαλείψει.

2. Ἠγάμην ἐν πρέπειν τὰς δόξης ὀρεγομένους, καὶ παιδείας ἀντιποικιμένους, παρδαίων, ἀλλὰ μὴ παύλων εἶναι μιμητάς· ἀπέσταλκά σοι τὸνδε τὸν λόγον δῶρον, τεκμήριον μὲν τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλίας· σημεῖον δὲ τῆς πρὸς Ἰππόνικον συνηθείας· πρέπει γὰρ τὰς παῖδας ὥσπερ τῆς ἐσίας, ἔτω καὶ τῆς φιλίας τὴν πατρικῆς κληρονομίαν. Ὁρῶ δὲ καὶ τὴν τύχῃ ἡμῖν συλλαμβάνουσαν, καὶ τὸν παρόντα καιρὸν σωμαγωνιζόμενον· σὺ μὲν γὰρ παιδείας ὑπηρετεῖς, ἐγὼ δὲ παιδεύειν ἄλλους ὑπηρετῶ· καὶ σὺ μὲν

1. **I**N multis quidem, ὁ Demonice, multum differentes inveniēmus & bonorum sententias, & improborum cogitationes: longè autem maximam differentiam acceperunt in inter sese familiaritatibus, vel in iis, quæ sunt inter ipsos, consuetudinibus. Hi siquidem amicos præsentēs duntaxat honorant; illi vero etiam longè absentes amant. Et improborum quidem conjunctiones breve tempus dissolvit, bonorum vero amicitias nec omne ævum deleverit.

2. Existimans igitur decere gloriæ appetentes, & doctrinam capeffentes, bonorum, at non malorum esse imitatores: misi tibi hanc orationem munus, argumentum quidem inter nos amicitiae, signum autem cum Hipponico consuetudinis. Decet enim liberos quemadmodum facultatum, ita etiam amicitiae paternæ hæredes esse. Video autem & fortunam nobis faventem, & præsentem occasionem auxiliantem. Nam tu quidem doctrinam expetis, ego autem docere alios aggredior, conor. Et tu quidem adhuc philosopharis;

μὲν ἀκμὴν φιλοσοφείας· ἐγὼ δὲ
τὰς φιλοσοφείας ἐπανορθῶ.

3. Ὅσοι μὲν ἔν περὶ τὰς ἐ-
αυτῶν φίλῃς, τὰς προπρεπτικὰς
λόγους συγγραφεῖσι, καλὸν μὲν
ἔργον ὑπηρεῖσιν, ἔ μὲν περὶ
γε τὸ κρετίστον τῆς φιλοσοφίας
ἀφαιρέουσιν. Ὅσοι δὲ τοῖς νεω-
τέροις εἰσηγῶνται, μὴ δὲ ὧν
τὴν δεινότητά τὴν ἐν τοῖς λόγοις
ἀσκήσουσιν, ἀλλ' ὅπως τὰ τῶν
τρόπων ἡδὴ περὶ αὐτοῦ πεφυκέ-
ναι δόξουσιν· τοσούτω μᾶλλον ἐ-
κείνων τὰς ἀκρόνους ὠφελεῖσιν,
ὅσον οἱ μὲν ὑπὲρ λόγον μόνον πα-
ρακαλεῖσιν, οἱ δὲ καὶ τὸ τῶν
αὐτῶν ἐπανορθῶσι.

4. Διόπερ ἡμεῖς ἔ παρὰ
κλήσιν ἐυρόντες, ἀλλὰ παρὰ
νεσιν γραφάντες, μέλλομέν σοι
συμβελθεῖν, ὧν χρὴ τὰς νεωτέ-
ρας ὁρέγεσθαι, καὶ τῶν ἔργων ἀ-
πέχεσθαι, καὶ ποίοις τισὶν ἀνθρώ-
ποις ὁμιλεῖν, καὶ πῶς τὸ ἐαυτῶν
βίον οἰκονομεῖν. Ὅσοι γὰρ τῶν
βίῃς ταύτῃ τὴν ὁδὸν ἐπορεύ-
θησαν, ἔτι μόνον τὴν ἀρετῆς ἐ-
φικέσθαι γνησίως ἡδυνήθησαν,
ἧς ἔδεν κλίμα σεμνότερον, ἔδεν
βεβαιότερόν ἐστι. Κἀλλ' οὖν μὲν
γὰρ ἡ χρόν' ἀνάλωσεν, ἡ νόσος
ἐμάρανε. πολλὰ δὲ κακίας
μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ὑπερ-
έτης ἐστίν, ἐξουσίαν μὲν τῇ ῥα-
θυμίας παρασκευάζων, ὑπὲρ δὲ
τὰς ἡδονὰς τὰς νέας παρακα-
λῶν. Ῥώμη δὲ μὲν φρονήσε-
ως ὠφέλησεν, ἀνὰ δὲ τῇ ταύτης
πλείω τὰς ἐχονίας ἐβλάψε· καὶ
τὰ μὲν σώματα τῶν ἀσκήτων ἐ-
κόσμησε, ταῖς δὲ τῇ ψυχῇς,
ὑπὲρ

pharis; ego vero philosophantes
corrigo.

3. Quicunque igitur ad sui
ipsorum amicos adhortatorias o-
rationes conscribunt, pulchrum
quidem opus suscipiunt; non ta-
men circa sane præstantissimum
Philosophiæ versantur. Qui au-
tem junioribus introducunt, præ-
cipiunt, non per quæ vim in o-
rationibus exercebunt, sed ut
morum consuetudines boni fu-
isse videantur; tanto magis illis
audientes juvant, quantum illi
quidem ad orationem tantum
adhortantur, hi vero etiam mo-
rem eorum corrigunt.

4. Quapropter nos non ad-
hortationem invenientes, sed præ-
ceptionem scribentes, futuri su-
mus tibi consulere, quæ oportet
juniores expetere, & quibus o-
peribus abstinere, & qualibus
quibusdam hominibus uti; &
quomodo suam vitam admini-
strare. Quicunque enim vitæ
hanc viam profecti sunt, hi soli
ad virtutem pervenire vere po-
tuerunt, qua nulla possessio ne-
que honestior, neque firmior
est. Nam formam quidem aut
tempus consumpsit, aut mor-
bus obscuravit: opulencia vero
pravitatis potius, quam probita-
tis ministra est: facultatem qui-
dem ignaviæ parans, ad volup-
tatem autem juvenes adhortans.
Robur vero cum prudentia qui-
dem profuit, sine autem ea plu-
ra, plus, habentes læsit: & cor-
pora quidem exercentium orna-
vit; animi vero curationes ob-
scuravit. At virtutis possessio
quibus incorrupte in animis una

H

accre-

Ἰππμελείαις ἐπεσκότησεν. Ἡ δὲ ἀρετὴς κλῆσις, οἷς ἀν' ἀκισθῆ-
λως ἐν ταῖς Ἀθρονοίαις συναυ-
ξήθη, μόνῃ μὲν συγγρηγόρει·
πλάττει δὲ κρείττων, χρησιμώτερον
δὲ εὐγενείας ἐστὶ· τὰ μὲν τοῖς ἄλ-
λοις ἀδύνατα, δυνατὰ καθιστῶσα·
τὰ δὲ τῷ πλῆθει φοβερά, θάρσα-
λέως ὑπομένεσθαι· καὶ τὸ μὲν ὄκνον
ψέβον, τὸ δὲ πόνον ἔπαινον ἡγμένη.

5. Ῥαδίον δὲ τὸ τοῦ καλῆμα-
θῆν ἐστὶν ἕκ τε τῶ Ἡρακλέους
ἀθλων, καὶ τῶ Θησέως ἔργων, οἷς
ἡ δὲ τρόπων ἀρετὴ τηλικῶτον ἐυ-
δοξίας χαρῆκίηται τοῖς ἔργοις ἐ-
πέβαλεν, ὥστε μηδὲ τὸ ἅπαν-
τα χρόνον δύνασθαι λήθην ἐμ-
ποιῆσαι τῶ ἐκείνοις πεπραγμέ-
νων. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰς τῶ
πατρὸς προαιρέσεις ἀναμνηθεῖς,
οἰκείου καὶ καλὸν ἔχεις παρὰ δειγ-
μα τὸ ὑπὸ ἐμῶν λεγομένων. Οὐ-
δὲ γὰρ ὀλιγωρῶν τῶ ἀρετῆς, εἰδὲ ῥα-
θυμῶν διετέλεσε τὸ βίον· ἀλλὰ
τὸ μὲν σῶμα τοῖς πόντοις ἐγύμ-
ναζε, τῇ δὲ ψυχῇ τὰς κινδύνους
ὑπέμεινε. Οὐδὲ τὸ πλεον
παρεκκείρως ἡγάπα· ἀλλ' ἀ-
πήλασε μὲν τῶ παρόντων ἀγαθῶν
ὡς θνητὸς, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶ ὑπαρ-
χόντων ὡς ἀθάνατος. Οὐδὲ τα-
πεινῶς διαίεται τὸ εὐαὶ βίον, ἀλ-
λὰ φιλόκαλός τε ἦν, καὶ μεγα-
λοπρεπής, καὶ τοῖς φίλοις κοινός,
καὶ μάλλον ἐθαύμαζε τὰς περὶ
αὐτὸν περὶ δόξου, ἢ τὰς τῶ γέ-
νει προεργονίας. Ἠγεῖτο γὰρ εἶ-
ναι πρὸς ἐταιρίαν πολλῶν κρείτ-
τω φύσιν νόμος καὶ τρόπον γένεας,
καὶ προαίρεσιν ἀνάγκης. Ἐπιλί-
ποι δ' αὖν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος,

accreverit, sola quidem una se-
nescit: opulencia vero potior,
utilior autem nobilitate est: ea
quidem, quæ aliis impossibilia
sunt, possibilia constituens; illa
verò, quæ multitudini sunt terri-
bilia, audacter sustinens: & ig-
naviam quidem dedecus, labo-
rem vero laudem existimans.

5. Facile autem hoc discere est,
eque Herculis certaminibus, &
Thesei operibus, quibus morum
virtus tantam gloriæ notam factis
adjecit, ut neque omne tempus
possit oblivionem inducere illis
factorum, *gestorum*. Atque adeo
etiam patris instituta recordatus
domesticum & pulchrum habe-
bis exemplum a me dictorum.
Neque enim contemnens virtu-
tem, neque ignaviæ deditus
exegit vitam: sed corpus qui-
dem laboribus exercebat, animo
vero pericula sustinebat: neque
divitias intempestive amabat, sed
fruebatur quidem præsentibus
bonis, ut mortalis, curabat vero
sua ut immortalis. Neque hu-
militer instituebat sui ipsius vi-
tam, sed elegansque erat, &
magnificus, & amicis commu-
nis, & magis admirabatur circa
ipsum, *se* studentes, quam ge-
nere propinquos. Existimabat
enim esse ad sodalitatem multo
præstantiorem naturam lege, &
mores genere, & voluntatem
necessitate. Defecerit autem
nos omne tempus, si omnes
illius actiones enumeraverimus:
sed accuratam rationem quidem
ipsarum in aliis temporibus de-
clarabimus.

καταρτιθῆναι μεθ' αὐτῶν. Ἄλλα τὸ μὲν ἀκέραιον αὐτῶν ἐν ἑτέροις καιροῖς δηλώσομεν.

6. Δείγμα ὃ τ' Ἱππονίκου φύσεως νῦν ἐξενιχόχαμν, πρὸς ὃ δὲ ζῆν σὲ ὥσπερ πρὸς παρὰ δείγμα, νόμον μὲν ἐκείνῳ τρόπον ἡγησάμενον, μιμητὴν ὃ καὶ ζήλωσιν τ' πατρῶας ἀρετῆς γενόμενον. Αἰχρὸν γὰρ τὸς μὲν γράφεις ἀπεικάζειν τὰ καλὰ τ' ζῶν, τὸς δὲ παῖδας μὴ μιμῆσθαι τὸς παλαιούς τ' γονέων. Ἡγὰρ δὲ μηδὲν τ' ἀθλητῶν ἔτω προσηκεῖν ὑπὲρ τὸς ἀνταγωνιστοῦς ἀσκεῖν, ὡς σοι σκοπεῖν, ὅπως ἐφάμιλλον γέννησιν τοῖς τ' πατρὸς ὑπὸ τῆς δόξας. Οὕτω ὃ τὴν γνώμην ἀδύνατον ἀλλεθῆναι τ' μὴ πολλῶν καὶ καλῶν ἀκρομάτων πεπληρωμένον. Τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμέτροις πόνοις ἢ δὲ ψυχὴ τοῖς παλαιαῖς λόγοις αὔξεσθαι πέφυκε. Διόπερ ἐγὼ σοι περὶ σομαι συντόμως ὑποδείξω, δι' ὧν ἂν μοι δοκοῖς ὑπὸ τῆς δόξας πλεῖστον πρὸς ἀρετὴν ὑπὸ δύναι, καὶ ὅπως τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις εὐδοκιμῆσαι.

7. Πρῶτον μὲν εἰς εὐσέβει τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, μὴ μόνων θύων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὄρκοις ἐμμένειν. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ τ' τ' χρημάτων εὐπορίας σημεῖον, τὸ τ' τ' τ' τρόπων καλοκαγαθίας τεκμήριον. Τίμα τὸ δαιμόνιον αἰεὶ μὲν, μάλιστα ὃ μὴ τ' πόλεως ἔτω γὰρ δόξεις ἅμα τε τοῖς θεοῖς θύειν, καὶ τοῖς νόμοις ἐμμένειν.

Τοι-

6. Specimen autem Hipponici naturæ nunc protulimus, ad quod oportet vivere te tanquam ad exemplum, legem quidem illius mores arbitrantem, imitatore autem & æmulatore paternæ virtutis factum, existentem. Turpe enim pictores quidem effingere pulchra animalium: liberos autem non imitari bonos parentum. Ducito autem nulli pugilum sic convenire contra adversarios exercere, ut tibi circumspicere, ut par fias patris studiis. Sic autem animum impossibile affectum esse eum, qui non multis & pulchris auditionibus repletus est. Etenim corpora moderatis laboribus, animus autem honestis sermonibus augeri consuevit. Quapropter ego tibi conabor breviter subicere, per quæ mihi videaris studia plurimum ad virtutem addidisse, & apud alios omnes homines bene audisse.

7. Primum igitur cole ea, quæ ad Deos pertinent, non solum sacra faciens; sed & iusjurandum conservans. Illud enim pecuniarum copiarum indicium est: hoc autem morum honestatis signum. Cole numen semper quidem, maxime autem cum civitate: sic enim videberis simul & Diis sacrificare, & legibus insistere. Talis esto erga

H 2

parent

Τοῖς τὸ γένος πατρὶς τῶν γονεῖς, οἷς ἀν' ἐνυξίαι πατρὶς σεαυτὸν γενέσθαι τῶν σεαυτῶ παῖδας. "Ασκει τὸ πατρὶς τὸ σῶμα γυμνασίων, μὴ τὰ πρὸς τὴν ῥώμην, ἀλλὰ τὸ πρὸς τὴν ὑγίειαν συμφέροντα· τέττα δ' ἀν' ὑπὸ τυγχάνοις, εἰ λήγοις τὸ πόνων, ἔτι πόνειν δύναμει. "Α ποιεῖν αἰσχρὸν, ταῦτα νόμιζε μηδὲ λέγειν εἶναι καλόν. Μῆτε γέλῳα προπετῇ σέργει, μῆτε λόγον μὲν θεόσεως ἀποδέχῃ τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον, τὸ δὲ μανικόν. "Εθίζε σεαυτὸν εἶναι μὴ σκυθρωπόν, ἀλλὰ σύνθετον. δι' ἐκεῖνο μὲν γὰρ αὐθάδης, διὰ δὲ τὸ πρὸς φρόνιμον εἶναι δόξης.

8. Ἦ γὰρ μάλιστα σεαυτῷ πρέπειν κόσμον, αἰσχύνην. δικαιοσύνην, σωφροσύνην. Τέτοις γὰρ ἀπασιν δοκεῖ κρατεῖσθαι τὸ τὸ νευτέρων ἢ τῶν. Μηδέποτε μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας ἐλπίζε λήσειν· ἢ γὰρ ἀν' τῶν ἄλλων λάθῃς, σεαυτῷ γε συνειδήσεις. Τὸν μὲν Θεὸν φοβῆ. Τῶν δὲ γονεῖς τίμα. Τῶν δὲ φίλους αἰχύνε. Τοῖς δὲ νόμοις πείθε. Τὰς ἡδονὰς θήρῃς, τὰς μὲν δόξης· τέρψις γὰρ σὺν τῷ καλῷ μὲν ἄριστον, ἀνδρὶ δὲ τέττα, κάκιστον. Εὐλαβεῖ τὰς ἀφροσύνας, καὶ ψεύδεις ὥσπερ οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀληθείαν ἀγνοῶσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσιν. "Απαντὰ δοκεῖ ποιεῖν, ὡς μηδὲν ἀλίστων· ἢ γὰρ ἀν' παρὰ τυτὰ κρύψῃς, ὕστερον ὀφθήσῃ. Μάλιστα δ' ἀν' εὐδοκίμοις, εἰ φαίνοιο ταῦτα μὴ περὶ τῶν, ἀλλὰ τοῖς ἄλλοις

parentes, quales velles in te ipsum fieri tui ipsius liberos. Exerce eorum, quæ circa corpus sunt exercitiorum, non ea, quæ ad robur, sed quæ ad valetudinem conferunt: hujus autem compos eris, si defines laborum adhuc laborare valens. Quæ facere turpe, ista existima neque dicere esse pulchrum. Neque risum petulantem ama, neque orationem cum audacia, *conjunctam* approba: illud enim stultum, hoc insanum est. Assuefacias teipsum esse non torvum vultu, sed severum: per illud enim superbus, *insolens*, per hoc vero prudens esse videberis.

8. Ducito maxime teipsum decere ornatum, pudorem, justitiam, temperantiam. His enim omnibus videtur contineri adolescentum disciplina. Nunquam quicquam turpe faciens, spera clam fore: etenim si alios latueris, tibi ipsi quidem conscius eris. Deum quidem time. Parentes autem honora. Amicos vero verere. Legibus parere. Voluptates venare eas, quæ cum gloria *conjunctæ sunt*: delectatio enim cum honesto optimum est, absque autem hoc, pessimum. Cave criminationes quamvis falsæ fuerint: multi enim veritatem ignorant, ad opinionem vero respiciunt. Omnia videaris facere tanquam neminem celaturus. Nam etsi in præsentia occultaris, postea conspiceris, (id est, deprehenderis.) Maxime autem existimationem colliges, si videre ea non faciens *esse*, quæ aliis facien-

ἄλλοις ἂν προτίθῃσιν ὅστις μὴ.

9. Ἐάν τις φιλομαθής, ἔσῃ πολυμαθής. Ἄ μὲν ὅτις αἰσθάνεται, ἀφύλαττε ταῖς μελέταις. ἂν μὴ μεμάθηκας, προσλάβανε ταῖς ὁπσιμαῖς. Ὁμοίως γὰρ αἰσθάνει ἀκρίβεια χρησίμου λόγον μὴ μανθάνειν, καὶ διδόμενόν τι ἀγαθόν, ὡς φιλῶν μὴ λαβεῖν. Κατανάλισκε τὸ ἐν τῷ βίῳ χρόνον εἰς τὴν τῶν λόγων φιληκοῖαν. Οὕτω γὰρ τὰ τοῖς ἄλλοις χαλεπῶς ἐνυμνόμενα συμβήσεται σοὶ ῥαδίως μανθάνειν. Ἡ γὰρ τῶν ἀκρίβειαν πολλὰ πολλῶν εἶναι χρημάτων κρείττω. Τὰ μὲν γὰρ ταχέως ἀπολείπει· τὰ δὲ πάντα τὸ χρόνον παραμένει. Σοφία γὰρ μόνη τῶν κλημάτων ἀθάνατον.

10. Μὴ κατόκει μακρὴν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τὰς διδασκεῖν τὸν χρησίμου ἐπαγγελόμενος. Αἰσθάνει γὰρ τὰς μὲν ἐμπόρους τηλικαῦτα πωλεῖν ἀφαιρῶν ἕνεκα τῆς πλείω ποιῆσαι τὸν πωλῆσαν ἕστιν, τὰς δὲ νεωτέρους μὴδὲ τὰς κατὰ γῆν πορείας ἐπιμένειν ὅτι τῷ βελτίῳ καλεῖσθαι τὸν ἐαυτῶν ἀφαιρῶν. Τῷ μὲν τρόπῳ γίνεσθαι φιλοπροσηγοροῦ, τῷ δὲ λόγῳ ἐνπροσηγοροῦ. Ἐστὶ δὲ φιλοπροσηγορίας μὲν τὸ προσφωνεῖν τὰς ἀπαντῶντας, ἐνπροσηγορίας δὲ τὸ τοῖς λόγοις αὐτοῖς οἰκείως ἐπιτελεῖν. Ἡ δὲ μὲν ἔχει πρὸς ἀπαντας, ἡ δὲ τοῖς βελτίστοις. Οὕτω γὰρ τοῖς μὲν ἐκ ἀπείχου ἔσῃ, τοῖς δὲ φίλοις γένῃ.

cientibus succenseas, vel quæ alios facientes objurgares.

9. Si sis discendi cupidus, eris multiscius. Quæ scis, custodias exercitatione, quæ autem non didicisti adijunge scientiis. Similiter enim turpe est eum, qui audiverit utilem orationem, non discere, & datum aliquid bonum ab amicis non accepisse. Impende in vita otium, vel quod in vita est, in sermonum, doctrinæ, cupidam auditionem. Sic enim aliis (pro ab aliis) difficile inventa continget tibi facile discere. Existima auditorum multa, multis esse pecuniis præstantiora. Hæ enim cito deficiunt: illa autem omne tempus permanent. Sapientia enim sola possessionum immortalis res est.

10. Ne te pigeat longam viam ire ad docere quid utile promittentes, vel ad eos, qui se docere quid utile promittunt. Turpe enim mercatores tanta maria transire causa ampliorem faciendi rem familiarem, adolescentibus vero neque per terram itinera sustinere in meliori negotio constituere suum animum, vel ad meliorem reddendam suam mentem. Moribus sis affabilis, verbis urbanus. Est autem affabilitatis, affari eos, qui obvii sunt: urbanitatis autem verbis eosdem familiariter alloqui. Suaviter, comiter, quidem habe in omnes, utere autem optimis. Sic enim aliis non odiosus eris, aliis vero amicus fies. Colloquia ne crebra facito, instituito cum iisdem, neque longa iisdem

γενήσῃ. Τὰς ἐνδύξεις μὴ πυκνάς ποιεῖς τοῖς αὐτοῖς, μηδὲ μακράς πρὸς τοὺς αὐτῶν. Πλητμονὴ γὰρ ἀπάντων. Γύμναζε σεαυτὸν πόνοις ἐκασίοις, ὅπως αὖ δύναιο καὶ τὰς ἀκασίας ὑπομένειν.

II. Ὅφ' ὧν κελεύεται τὸ ψυχρὸν αἰσχροῦ, τῶν ἐγκρατειᾶν ἀσκει πάντων, κέρδους, ὀργῆς, ἡδονῆς, λύπης. Ἐστὶν ὅτι ποιεῖται, ἂν κέρδη μὲν εἶναι νομίζῃς, δι' ὧν εὐδοκιμήσεις, ἀλλὰ μὴ δι' ὧν εὐπορήσεις. Τῇ ὀργῇ αὖ παραπλησίως ἔχῃς πρὸς τὰς ἀμαρτάνωντας, ὥστε αὖ πρὸς σεαυτὸν ἀμαρτάνοντα καὶ τὰς ἄλλας ἔχειν ἀξιώσεις. Ἐν ὅτι τοῖς τερπνοῖς αὖ αἰσχροῦ ὑπολάβῃς, τὸ μὲν οἰκείων ἀρχεῖν, ταῖς δ' ἡδοναῖς δαλῶειν. Ἐν ὅτι τοῖς λυπηροῖς αὖ τὰς ἄλλων αὐτυχίας ἐπιβλέπῃς, καὶ σεαυτὸν ὡς ἀνθρώπου ὧν ὑπομιμνήσκῃς. Μᾶλλον τῆρε ταῖς λόγοις; ἢ ταῖς χρημάτων παρακαλαθήκας. δεῖ γὰρ τὰς ἀγαθὰς ἀνδρας τρόπον ὅπως πιστότερον φαίνεσθαι παρεχομένους. Προσέκειν ἡ γὰρ τοῖς πονηροῖς ἀπιστεῖν, ὥστε τοῖς χρηστοῖς πιστεύειν. Περὶ τῶν ἀπορρήτων μηδὲν λέγε, πλὴν εἰ ὁμοίως συμφέρῃ τὰς πράξεις σιωπᾶσθαι σοὶ τε τῷ λόγῳ καὶ κείνοις τοῖς ἀκούουσιν.

12. Ὅρκον ἐπακτὸν προσδέχεσθαι. Διὰ δύο προφάσεις. ἢ σεαυτὸν αἰτίας αἰσχροῦ ἀπολύων, ἢ φίλους ἐκ κινδύνων διασώζων. Ἐνεκα ὅτι χρημάτων μηδὲν θεὸν ὁμολογεῖται.

iiidem. Satietas enim omnium. Exerce teipsum laboribus voluntariis, ut possis etiam necessarios sufferre, *tolerare*.

II. A quibus teneri, *vincti*, animum turpe, eorum imperium exerce omnium, lucri, iræ, voluptatis, tristitiæ. Eris autem talis, si lucra existimes, per quæ bene audies, sed non per quæ dives eris. Ira autem si similiter habeas te erga peccantes, ut erga teipsum peccantem etiam alios habere æquum censueris. In delectationibus si turpe dixeris quidem famulis imperare, voluptatibus autem servire. In molestiis autem si aliorum casus respexeris, & teipsum ut homo existens submoneas, vel, *quod homo sis recorderis*. Magis serva verborum quam pecuniarum deposita. Oportet enim bonos viros mores jurejurando fide digniores videri præbentes. Convenire puta improbis diffidere, *non credere*, quemadmodum bonis credere, *fidem habere*. De arcanis nemini dicito, nisi pariter conducat illas actiones filerit tibi dicenti, & illis audientibus, *vel qui audiunt*.

12. Jusjurandum postulatam suscipe propter duas causas, vel teipsum crimine turpi absolvens, vel amicos e periculis servans. Causa vero pecuniarum

ὁμόσης, μηδ' ἂν εὐορκῆν μέ-
λης· δόξεις γὰρ τοῖς μὲν ὀπι-
οῦν, τοῖς δὲ φιλωχρημάτως
ἔχειν. Μηδένα φίλον ποιεῖς,
πρὶν ἂν ἐξετάσης, πῶς κέχρηται
τοῖς προτέροις φίλοις. ἔλπιζε γὰρ
αὐτὸν καὶ περὶ σε γενήσεσθαι
παιῖτον, οἷόν τι καὶ ἐκείνους
γέγονε. Βραδέως μὲν φίλον
γίνεαι, γενόμενον δὲ περιῶ δια-
μένειν. Ὀμοίως γὰρ αἰσχρὸν μη-
δένα φίλον ἔχειν, καὶ πολλὰς
ἐταίρους μεταλλάττειν. Μήτε
μὲν βλάβης περιῶ τὸ φίλον,
μήτε ἀπειροῦ εἶναι τὸ ἐταίρων
θέλει. τῷτο δὲ ποιήσεις, ἂν μὴ
δεόμενος τὸ δεῖσθαι προσποιῇ.
Περὶ τὸ ρητὸν ὡς ἀπορή-
των ἀνακοίνεαι. Μὴ τυχὼν μὲν
γὰρ ἐδὲν βλαβήσῃ· τυχὼν δὲ
μᾶλλον τὸ τρόπον αὐτῶν ὀπι-
οῦν· δοκίμαζε τὰς φίλους ἐκ τε
τῶν καὶ τῶν βίων ἀτυχίας, καὶ
τῶν ἐν τοῖς κινδύνοις κοινωνίας.
Τὸ μὲν γὰρ χρυσίον ἐν τῷ πυρὶ
δοκιμάζομεν, τὰς δὲ φίλους ἐν
ταῖς ἀτυχίαις διαγινώσκο-
μεν.

13. Οὕτω δ' ἂν ἄριστα χρη-
σῇ τοῖς φίλοις, ἂν μὴ περι-
μένης τὰς παρ' ἐκείνων δεήσεις,
ἀλλ' αὐτεπαγγέλιος ἐν τοῖς και-
ροῖς αὐτοῖς βοηθῇ. Ὀμοίως γὰρ
αἰσχρὸν νόμιζε τὸ ἐχθρῶν νικᾶσθαι
ταῖς κακοποιήταις, καὶ τὸ φίλων
ἡττᾶσθαι ταῖς ἐνεργεσίαις. Ἀπο-
δέχεαι τὸ ἐταίρων μὴ μόνον τὰς
ὀπι τοῖς κακοῖς δυσχεραίνοντας,
ἀλλὰ καὶ τὰς ὀπι τοῖς ἀγαθοῖς
μὴ φθονεῖντας· πολλοὶ μὲν γὰρ
ἀτυχῶσι τοῖς φίλοις σιωπῶντες,
καλῶς

rum nullum Deum juraveris,
neque si sancte jurare futurus
fis: videberis enim aliis quidem
pejorare, aliis vero avare te ha-
bere. Neminem amicum fa-
cito, priusquam exquisiveris,
quomodo usus fuerit prioribus
amicis. Spera enim ipsum &
erga te fore talem, qualis &
erga illos fuit. Tarde amicus
fias, factus autem conare per-
manere. Æque enim turpe,
nullum amicum habere, & mul-
tos (pro multoties) sodales mu-
tare. Neque cum damno ex-
plora amicos, neque ignarus es-
se sodalium velis. Hoc autem
facies, si non egens egere te si-
mules. De apertis ut arcanis,
vel de dicendis ut tacendis
communica. Non adeptus,
frustratus, enim nihil damni
accipies, compos autem voti
magis mores eorum nosces.
Proba amicos æque circa vitam
calamitate, & in periculis so-
cietate. Nam aurum in igne
probamus, amicos autem in
calamitatibus dignoscimus.

11. Sic autem optime ute-
ris amicis, si non expectes ab
illis preces, sed ultro promittens
in temporibus ipsis opituleris.
Æque enim turpe puta inimi-
corum vinci maleficiis, & ami-
corum superari beneficiis. Pro-
ba sodalium non solum in ma-
lis tuis dolentes, sed etiam in
bonis tibi non invidentes. Mul-
ti enim infelicibus amicis con-
dolent, bene autem rem geren-
tibus invident. Absentium a-
micorum mentionem fac apud
præ-

καλῶς ἢ περὶ τῆς φθονῆς. Τῶν ἀπόντων φίλων μέμνησο πρὸς τὰς παρόντας, ἵνα δοκῇς μηδὲ τῶν ἀπόντων ὀλιγωρεῖν. Εἶναι βέλτε τὰ πρὸς ἢ ἐξ ἡττα φιλόκαλος, ἀλλὰ μὴ καλλωπιστής· ἐστὶ γὰρ φιλοκάλες μὲν τὸ μεγαλοπρεπὲς, καλλωπιστὴς ἢ τὸ περὶ εὐεργον. Ἀγάπα τὴν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν, μὴ τὴν ὑπερβάλλουσαν κλήσιν, ἀλλὰ τὴν μερίαν ἀπολαύσιν. Καταφρονεῖ τὸ πρὸς ἢ πλεονεκτεῖν ἀπὸ τῶν ἡττων, χρηστὸς ἢ τοῖς ὑπάρχουσιν μὴ δυναμένοις παρεπλήσιον γὰρ οἱ τοῖς πᾶσι πάσχειν, ὥστε ἂν εἴ τις ἵππον κλήσαιο καλὸν κακῶς ἵππεύειν ὀφείλει. Πειρῶ τὴν πλεονεξίαν, καὶ κτήματα κατασκοπεύειν. Ἐστὶ ἢ κτήματα μὲν τοῖς ἀπολαύειν ὀφείλουσι· κτήματα ἢ τοῖς χρηστοῖς δυναμένοις. Τίμα τὴν ὑπερβάλλουσαν ἐσίαν δυοῖν ἕνεκα, τὰς τε ζημίαν μεγάλην ἐκίσει, καὶ τὰς φίλων παρεπλήσιον δυσυχνῆι βοηθήσαι. Πρὸς ἢ τὸ ἄλλον βίον μηδὲν ὑπερβαλλόντως, ἀλλὰ μετρίως ἀντὶ τὴν ἀγάπα. Στέργε μὲν τὰ παρόντα, ζήτηε ἢ τὰ βελτίω.

14. Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον. Τὰς ἀγαθὰς οὗ ποιεῖ. καλὸς γὰρ θεσάυρος πρὸς ἀνδρὶ παρεπλήσιον χάρις ὀφειλομένη. Τὰς κακὰς οὗ ποιών, ὁμοία πείσῃ τοῖς τὰς ἀλλοτριὰς κύνες σιίξουσιν. Ἐκείναι τε γὰρ τὰς διδόντας, ὥστε τὰς τυγχόντας ὑλακίξουσιν·

præsentes, ut videaris neque ipsos absentes negligere. Esse velis *quoad* ea, quæ circa vestitum *sunt*, elegans, at non nimis studiosus elegantiae. Est enim elegantis quidem magnificum, nimium studiosi elegantiae vero superfluum. Ama præsentium bonorum non excedentem possessionem, sed moderatum usum. Despice eos, qui circa divitias student, uti vero præsentibus non possunt. Simile enim tales patiuntur; ac si quis equum emerit bonum, male equitare sciens. Conare divitias, pecunias, & possessiones parare, *efficere*. Sunt autem pecuniae frui scientibus: possessiones vero uti valentibus. In pretio habe præsentem substantiam duorum causa, & multam magnam solvendi, & amico bono periclitanti auxiliandi. Quoad reliquam autem vitam, nihil supra modum, sed mediocriter eam ama. Ama quidem præsentia, quære autem meliora.

Nulli calamitatem exprobraveris: communis enim fortuna est, & futurum incertum. Bonis benefac; pulcher enim thesaurus est apud virum bonum gratia debita. Malis benefaciens similia patieris alienos canes pascentibus. Illi namque dantes, ut obvios quosque allatrunt: malique juvantes *se* ut lædentes injuria afficiunt. Odio

habe

οἱ τε κακοὶ τὰς ὠφελῆντας,
ὥσπερ τὰς βλάπτουσας ἀδικῶσι.
Μίσει τὰς κολακδόνους ὥσπερ
τὰς ἐξαπαλῶντας. Ἀμφότεροι
γὰρ πωιδύθεντες τὰς πωιδύοντας
ἀδικῶσιν. Ἐὰν ἀποδέχηται
φίλων τὰς πρὸς τὸ φαυλότα-
τόν σοι χαριζομένας, ἔχ' ἔξεις
ἐν τῷ βίῳ τὰς πρὸς τὸ βέλ-
τιστον ἀπεχθανομένας.

15. Γίνεαι πρὸς τὰς πλεησιό-
ζονας ὁμιλητικὸς, ἀλλὰ μὴ
σεμνός. Τῶν μὲν γὰρ τῶν ὑπε-
ροπτικὸν ὄγκον μόλις ἂν οἱ δέ-
λοι καρτερήσων· τῶν δὲ τὸν ὁ-
μιλητικὸν τρόπον ἀπαντες ἡδέως
ὑποφέρουσιν. Ὁμιλητικὸς δὲ ἔ-
σῃ, μὴ δύσεαι ὦν, μὴδὲ δυ-
σάρεσθαι, μὴδὲ πρὸς πάντα φι-
λόνηκθαι, μὴδὲ πρὸς τὰς τῶν
πλεησιόζωνων ὀργὰς τραχέως
ἀπαντῶν, μὴδ' ἂν ἀδικῶς ὀργι-
ζόμενοι τυγχάνωσιν· ἀλλὰ θυ-
μαμένοις μὲν αὐτοῖς εἰκῶν, πε-
παυμένοις δὲ τῆς ὀργῆς, ὀπι-
πλήτων. Μὴδὲ περὶ τὰ γε-
λοῖα σπιδάζων, μὴδὲ περὶ τὰ
σπιδᾶτα τοῖς γελοίοις χαίρων.
Τὸ γὰρ ἄκαιρον πανταχῶς λυ-
πηρόν. Μὴδὲ τὰς χαρίδας ἀ-
χαρίως, χαριζόμενθαι, ὅπερ
πάσχουσιν οἱ πολλοί, ποιῶντες
μὲν οὕτως, ἀηδῶς δὲ τοῖς φίλοις
ὑπεργνώτες. Μὴδὲ φιλαίτιος
ὦν, βαρὺ γὰρ, μὴδὲ φιλεπι-
μηής, παροξυντικὸν γάρ. Μά-
λιστ' αὖ ἐν εὐλαβείᾳ τὰς ἐν τοῖς
πότοις σωσείας· ἂν δὲ ποτὲ
σοι συμπέσῃ καιρὸς, ἐξάνιστασο
πρὸ μέθης. Ὅταν γὰρ ὁ νῆς ὑπὸ
οἴνῳ ἀφθαρῇ, ταῦτα πάσχει
τοῖς

habe adulantes tanquam deci-
pientes. Utrique enim crediti,
pro *si qui ipsis credent*, creden-
tes lædunt. Si acceperis ami-
corum in nequissimo tibi grati-
ficantes, non habebis in vita
propter optimum, odium tuum
suscipientes.

15. Sis in adeuntes te comis,
ac non superbus. Horum enim
(scilicet *superborum*) superbam
fastidiosamque arrogantiam vix
servi toleraverint: illorum autem
affabiles mores, *affabilitatem*,
omnes jucunde, *libenter*, ferunt.
Comis autem eris, non conten-
tiosus existens, neque morosus,
neque in omnibus adversator,
neque contra iras, (*pro ira*) fa-
miliarium aspere occurrens, ne-
que si injuste irati fuerint, sed
iratis ipsis cedens; sedatos vero
ab ira increpans. Neque circa
ridicula seria agens, neque cir-
ca seria ridiculis gaudens.
Nam intempestivum ubique mo-
lestum. Neque beneficia in-
grate, *moleste*, gratificans, *pra-
stans*, quod multi patiuntur,
facientes quidem bene, grava-
tim tamen amicis inservientes.
Neque cupidus accusator exi-
stens, grave enim *est*: neque
proclivis ad objurgandum, irri-
tat enim. Maxime quidem cave
in conviviis congressus: si vero
aliquando tibi contigerit occa-
sio, surge ante ebrietatem. Cum
enim anima a vino depravata
fuerit, eadem patitur curribus
(*pro cum curribus*) aurigas abji-
cientibus. Illique enim inordi-

ποῖς ἄρμασι, ποῖς τῆς ἡνιόχης
 ὑποβάλλουσιν. Ἐκεῖνά τε γὰρ
 αἰτάκις φέρεται. Διαμαρτάνοντα
 τὸ ὁμόθυμον, ἢ τε ψυχὴ πολ-
 λὰ σφάλλεται. Διαφθοαίσεως τὸ
 ἀφροσύνης. Ἀθανάσια μὲν φρό-
 νει τῷ μεγαλόψυχῳ εἶναι·
 θνητὰ δὲ τῷ συμμέτρως τὸ ὑ-
 παρχόντων ὑπολαβεῖν.

16. Ἡγεῖται τὴν παιδείαν πο-
 σῶτα μῆζον ἀγαθὸν εἶναι τὸ
 ἀπαιδευσίας, ὥσπερ τὰ μὲν ἄλ-
 λα μοχθηρὰ πάντες, κερδαί-
 νοντες περὶ τῆς αὐτῆς ἡ μόνῃ
 ἢ προσεζημιώσε τῆς ἐχοντίας.
 Πολλάκις γὰρ ἐν τοῖς λόγοις ἐ-
 λύπησαν, τῶν ποῖς ἔργοις τὸ
 τιμωρίαν ἔδωσαν. Οὐδὲν ἂν βέ-
 λη ποιήσας φίλους, ἀγαθὸν
 τι λέγε περὶ αὐτῶν πρὸς τῆς
 ἐπαγγέλλοντας. Ἀρχὴ μὲν γὰρ
 φιλίας, ἐπανατολῆς, ἐχθρας δὲ,
 φόβος. Βελούδιον παρὰ
 δείγματι ποῖς τὰ παρεληλυ-
 θότα τὸ μελλούτων. τὸ γὰρ ἀφα-
 νὲς ἐκ τῆς φανερῆς ταχίστω ἔχει
 τὸ ἀγνώσκειν. Βελούδιον μὲν
 βραδείως, ὁπλίζει δὲ ταχέως
 τὰ δόξαντα. Ἡγεῖται, κερταῖς
 εἶναι ποῖς μὲν θεῶν εὐτυχίαν,
 ποῖς δὲ ἡμῶν αὐτῶν εὐεχλίαν.
 Περὶ ὧν ἂν αἰσχύνη παρρησια-
 σάσας, βέλει δὲ τοῖς φίλων ἀ-
 νακοινώσας, χρῶν ποῖς λόγοις
 ὡς περὶ ἄλλοις τῆς περὶ γμα-
 τος. Οὕτω γὰρ τὸ ἐκείνων τε
 γνώμῃ αἰσθήσει, ἢ σεαυτὸν ἢ
 καὶ αὐτῶν ποιήσεις.

17. Ὅταν δὲ ὑπὲρ τὸ σεαυ-
 τὸ μίλλης τινὶ συμβεβηκόσας,
 σκόπη πρότερον, πῶς ὑπὲρ

nate feruntur carentes rectori-
 bus, animaue multa peccat
 corrupta mente. *Immortalia*
quidem sape eo, quod est mag-
nanimus esse: mortalia vero
præsentibus moderate fruendo.

16. Existima eruditionem eo
 majus bonum esse inscitia, quod
 alia quidem improba, pro *res*
improbas, omnes lucrantes, pro
cum lucro faciunt, ipsa vero so-
 la etiam damno afficit habent-
 tes. Sæpe enim, quem verbis
 offenderunt, huic factis poenas
 dederunt. Quos velis facere
 amicos, bonum quid dicito de
 ipsis apud renunciantes, pro
renunciaturus. Principium ami-
 citiæ, laus; inimicitia vero vitu-
 perium. Deliberans, exempla
 facito præterita futurorum. Nam
 obscurum e manifesto celerrimam,
facillimam, habet cogni-
 tionem, *dijudicationem*. Deli-
 bera quidem tarde, perfice au-
 tem cito deliberata. Existima
 optimam rem esse a Deo qui-
 dem felicitatem, a nobis ipsis
 autem bonum consilium. De
 quibus vereris libere loqui, vis
 autem aliquibus amicorum com-
 municare, utere verbis, tan-
 quam de aliena re. Sic enim
 illorumque sententiam cognos-
 ces, & teipsum non apertum
 facies.

17. Cum vero de tuis rebus
 fueris aliquem consulturus, vide
 prius, quomodo de suis consti-
 tuit,

τῷ αὐτῷ διώκησεν. ὁ γὰρ κακῶς
 ἀνανοήτης ὑπὲρ τῶν ἰδίων, ἐ-
 δέποιε καλῶς βελούσει) πρὸς τῶν
 ἀλλοτρίων. Οὕτω δ' ἂν μάλι-
 σα βελούσει) παροξυνθείης, εἰ
 τὰς συμφορὰς τὰς ἐκ τῆς ἀβελ-
 λίας ὑπεβλέψαις. καὶ γὰρ τῆς ὑ-
 γείας πλείω ὑπέρλειαν ἐ-
 χομην, ὅταν τὰς λύπας τὰς
 ἐκ τῆς ἀρρώστιας ἀναμνησθῶμεν.
 Μιμῶ τὰ τῶν βασιλέων ἡθῆ, καὶ
 δίδωκε τὰ ἐκείνων ὑπὲρ δόμῳ αἰ-
 δόξῃς γὰρ αὐτὰς ἀποδέχεσθαι, καὶ
 ζηλῶν. ὥστε σοι συμβήσεται) ὥστε
 τε τῷ πλείω μᾶλλον ἀδοκι-
 μῆν, καὶ τιμῇ παρ' ἐκείνων δό-
 ριον βεβαιότερον ἔχειν. Πείθει
 μὲν καὶ τοῖς νόμοις τοῖς ὑπὸ τῶν
 βασιλέων κειμένοις, ἰσχυρότατον
 μὲν τὸ νόμον ἢ γὰρ τὸ ἐκείνων
 τρόπον. ὥστε γὰρ τὸ ἐν δημο-
 κρασίᾳ πολιτεύμενον, τὸ πλείω
 θεῶν δὲ θεοπροπίαν. ἔτω καὶ
 τὸ ἐν μοναρχίᾳ καλοικῆναι, τὸ
 βασιλεῖα προσήκει θαυμάζειν.

18. Εἰς ἀρχὴν καλῶς αἰσθῆς
 μηδὲν χρεῖον πονηρῶς πρὸς τὰς
 διοικήσεις. ὧν γὰρ ἂν ἐκείνῳ
 ἀμάρτοι, σοι τὰς αἰτίας ἀνα-
 θήσῃς. Ἐκ τῶν κοινῶν ὑπέρ-
 λειαν ἀπαλλάττει μὴ πλεονέ-
 χῃ, ἀλλ' ἐνδοξότερος. πολ-
 λῶν γὰρ χρημάτων κρείττων ὁ
 ὥστε τῶν πλείω ἐπαινος. Μη-
 δὲν πονηρῶς πλεονέχει μὴτε
 παρέρχεται, μὴτε συνηγορεῖ.
 δόξῃς γὰρ καὶ αὐτὸς πλεονέχει
 πλεονέχει, αἰτία περ ἂν τοῖς ἄλ-
 λοις πλεονέχει βοηθῇ. Πα-
 ρεσχόμην σεαυτὸν πλεονέχει
 μὲν δυναμῶν, ἀνέχῃ τὸ ἴσον
 ἔχειν,

tuit. Qui enim male cogitarit
 de propriis, nunquam bene con-
 sultet de alienis. Sic autem
 maxime consilium inire incita-
 beris, si calamitates, quæ ex te-
 meritate *oriuntur*, intuitus fue-
 ris. Etenim valetudinis maxi-
 mam curam habemus, cum
 molestias ex ægrotatione (*natas*)
 recordati fuerimus. Imitare Re-
 gum mores, & persequere illo-
 rum studia: videberis enim eos
 probare & æmulari. Itaque
 tibi continget apudque multitu-
 dinem magis in laude esse, &
 ab illis benevolentiam firmio-
 rem habere. Pare quidem &
 legibus a Regibus positis, *la-
tis*, firmissimam vero legem pu-
 ta illorum mores. Sicut enim
 in populari imperio degentem,
 multitudinem oportet colere:
 sic & in unius imperio habitan-
 tem, Regem convenit admi-
 rari.

18. In Magistratum consti-
 tutus nullo utere improbo in
 administrationibus. Quæ enim
 ille peccaverit, tibi causas *eo-
rum alii* imputabunt. A pu-
 blicis curationibus discede non
 ditior, sed gloriosior. Multis
 enim pecuniis melior laus a
 multitudine *tributa*. Nulli im-
 proba neque assiste, neque pa-
 trocinare. Videberis enim &
 ipse talia facere, qualia aliis fa-
 cientibus auxiliatus fueris. Pa-
 ra te ipsum plus posse quidem
 valentem, vel, ut possis quidem
 aliis esse superior, sustine, vel,
 tolera tamen æqualitatem habe-
 re, vel, non iniquo animo feras

ἔχειν, ἵνα δοκῇς ὀρέγεσθαι τὴν δικαιοσύνης, μὴ δὲ ἀποθέναι, ἀλλ' δι' ὑπείκειαν. Μᾶλλον ὑποδέχεσθαι δικαίαν πένιαν, ἢ πλεονάζειν ἀδικον· πᾶσι γὰρ κρείττων δικαιοσύνη χρημάτων, ὥσπερ τὰ μὲν ζῶντας μόνον ὠφελεῖ, ἢ ἢ καὶ τελευτήσασιν δόξαν παρέσθαι. Κακίων μὲν τοῖς φαύλοις μέτεσι, ταύτης δὲ τοῖς μοχθηροῖς ἀδύνατον μεταλλάξαι. Μηδένα ζηλῶς ἢ ἐξ ἀδικίας κερδαινόντων, ἀλλὰ μᾶλλον ὑποδέχεσθαι τὴν δικαιοσύνης ζημιωθέντας. Οἱ γὰρ δίκαιοι ἢ ἀδίκων εἰ μηδὲν ἄλλο πλεονεκτήσιν, ἀλλ' ἔν ἐλπίσι γὰρ ἀδικαίαις ὑπερέχουσιν.

19. Πάντων μὲν ὑπέρμαχος ἢ περὶ τὸ βίον, μάλιστα ἢ τὴν ψυχῇ φρόνησιν ἀσκει. Μέγιστον γὰρ ἐν ἐλαχίστῳ νῦν ἀγαθὸς ἐν ἀνθρώπῳ σώματι. Περὶ τὸ μὲν σῶμα εἶναι φιλόπονος, ἢ ἢ τὴν ψυχὴν φιλόσοφος· ἵνα τῷ μὲν ὑπὲρ πάντων δύνῃ τὰ δόξαντα, τῇ ἢ προορᾶν ὑπὲρ πάντων τὰ συμφέροντα. Πάν ὅ, τι ἀνὴρ μέλλει λέγειν, πρότερον ὑποσκέπεται τῇ γνώμῃ· πολλοῖς γὰρ ἢ γλῶττι προέρχεται τὸ ἀνακόσμητον. Νόμιζε μηδὲν εἶναι ἢ ἀνθρώπων βέβαιον. Οὕτω γὰρ ἔστι τύχων ἔστι περὶ χαρῆς, ἔστι δυστυχῶν περὶ λύπης. Δύο ποιεῖ καιρὸς τῷ λέγειν, ἢ περὶ ὧν οἶδα σαφῶς, ἢ περὶ ὧν ἀναγκάζειν εἰπεῖν. ἐν τέτοις γὰρ μόνοις ὁ λόγος τὸ σιγῆς κρείττων· ἐν ἢ τοῖς ἄλλοις ἀμεινον σιγᾶν, ἢ λέγειν. Χαῖρε μὲν

æqualitatem habere *aliis*: ut vi-
dearis expetere justitiam, non
ob infirmitatem, sed propter æ-
quitatem. Potius proba justam
paupertatem, quam divitias inju-
stas. Eo enim melior justitia
pecuniis, quod hæc quidem vi-
vos solum juvant, illa vero e-
tiam mortuis gloriam parat: &
illarum quidem improbis com-
munio, *pars* est; hujus vero im-
probis impossibile est partici-
pes esse. Neminem æmulare
ex injustitia lucrum facientem,
sed magis proba cum justitia
damno affectos. Nam justii in-
justis si nihil aliud plus habent,
certe spe bona superiores sunt.

19. Omnium quidem curam
gere, quæ circa vitam *sunt*,
maxime autem tuam mentem
exerce. Maximum enim in
minimo mens bona in hominis
corpore. Conare quidem *quoad*
corpus esse laboriosus, *quoad*
animum autem sapientiæ stu-
diosus, ut illo quidem perficere
queas deliberata, hoc autem
prospicere scias conducibilia.
Omne, quod sis dicturus, prius
inspice, *considera*, mente. Mul-
tis enim lingua præcurrit men-
tem. Existima nihil esse hu-
manorum firmum. Sic e-
nim neque fortunatus eris ni-
mium lætus, neque infortuna-
tus pertristis, *nimum tristis*.
Duo fac tempora dicendi, vel
de quibus scis plane, vel de
quibus necessarium est dicere.
In his enim folis fermo silentio
melior: in aliis vero tacere me-
lius quam loqui. Gaude qui-
dem super contingentibus bo-
norum,

μὲν ὅπῃ τοῖς συμβαίνουσι τῷ
ἀγαθῶν, καὶ λυπῶν μετρίως ὅπῃ
τοῖς γινομένοις τῷ κακῶν. Γίνε-
ται ὅτι τοῖς ἄλλοις, μηδ' ἐν ἑτέροις
ὧν καὶ ἀδελφῶν. ἄπορον γὰρ τὴν
μὲν εἶσαν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀπο-
κρύπτειν, καὶ ὅτι ἀφ' αὐτοῦ φανερὸν
ἔχοντα περιπατεῖν. Μαλλον
ἐνλαβὴ ψόγου, ἢ κίνδυνον· δεῖ
γὰρ εἶναι φοβερὸν τοῖς μὲν φαύ-
λοις καὶ τῷ βίῃ τελειῶν, τοῖς
ὅτι ἀπεχθαίνοις καὶ ἐν τῷ ζῆν ἀ-
δοξίαν. Μάλιστα μὲν περὶ
ζῆν καὶ τῷ ἀσφάλειαν· εἰάν ὅτι
πολλοὶ σοὶ συμβῇ κινδυνεύειν, ζή-
τει καὶ ἐκ τῷ πολέμου σωτηρίαν
μᾶλλον καλῆς δόξης, ἀλλὰ μὴ
μετ' αἰσχρῶς φήμης· τὸ μὲν
γὰρ τελειῶσαι, πάντων ἢ πε-
πραμένη κατέκρινε· τὸ ὅτι καλῶς
ἀποθανεῖν, ἴδιον τοῖς ἀπεχθαίνοις ἢ
φύσιν ἀπένειμε.

20. Καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ
πολλὰ τῷ εἰρημένων εἰς πρόπε-
σοι πρὸς καὶ νῦν παρῆσαν ἡλι-
κίαν. Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τῷτο δι-
έλαθεν, ἀλλὰ προηλόμην ἀφ'
τῷ αὐτῆς παραμαρτυρίας αἶμα
τῷ τε παρόντος βίῃ συμβελί-
αν ἐξεργασθῆναι, καὶ τῷ μέλλοντος
χρόνῳ ἀποδείξω καὶ ἀποδείξω.
Τὴν μὲν γὰρ τῶν χρεῖαν ῥα-
δίως εἰδήσεις, καὶ ὅτι συμβελί-
οντα μετ' ἀνθρώπων χαλεπῶς
εἰρήσεις. Ὅπως ἔν τὰ λοιπὰ
μὴ παρ' ἑτέρων ζητῆς, ἀλλ' ἐν-
τεῦθεν, ὡς περὶ ἐκ ταμίῃς προ-
φέρης, ὡς ἔστιν δὲν μηδὲν πα-
ραλιπεῖν, ὧν ἂν ἔχω σοὶ συμ-
βελίειν. Πολλὴν δ' ἂν τῷ
θεῷ χάριν χάρις, εἰ μὴ ἀφ'
μαρ-

norum, *pro bonis*, & *dole me-
diocriter super*, vel *de*, evenien-
tibus malorum, *pro malis*. Sis
autem aliis, neque in alteris
existens manifestus. Absurdum
enim est substantiam in ædibus
occultare, mentem vero aper-
tam habentem circumambulare.
Magis verere, *cave*, vituperi-
um, quam periculum. Opor-
tet enim esse formidabilem im-
probis vitæ finem, at bonis in
vivendo ignominiam. Maxime
quidem conare vivere secun-
dum securitatem, *secure*: si au-
tem aliquando tibi contigerit
periculum adire, quære e bello
salutem cum præclara gloria,
sed non cum turpi fama. Nam
mori quidem omnes fatum con-
demnavit: at honeste mori pro-
prium bonis natura tribuit.

20. Et ne miratus fueris, si
multa dictorum non conveni-
unt tibi ad nunc præsentem æ-
tatem. Neque enim me hoc
latuit: sed constitui per eandem
operam simul præsentisque vitæ
consilium protulisse, & futuri
temporis præceptum reliquisse.
Nam horum quidem usum fa-
cile scies, consulentem vero
cum benevolentia difficile in-
venies. Ut igitur reliqua non
ab altero quæras, sed hinc ve-
lut e penu proferas, existimavi
oportere nihil reliquisse *eorum*,
quæ haberem tibi consulere.
Multam, *magnam*, vero Deo
gratiam habuerim, si non aber-
rarim, *deceptus fuerim*, opinio-
ne, quam habens de te sum.
Nam aliorum plurimos invenie-
mus,

μάρτυρι τῇ δόξης, ἣν ἔχων
 περὶ σε τυγχάνω. Τῶν μὲν
 γὰρ ἄλλων τὰς πλείους εὐρή-
 σομην, ὥσπερ τῇ σιτίων τοῖς
 ἡδίσοις μάλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινο-
 τάτοις χαίροντας, ἔγωγε καὶ τῇ
 φίλων τοῖς σωεξαμαρτάνουσι πλη-
 σιάζοντας, ἀλλ' ἔτι τοῖς νεθετῶ-
 σι. Σὲ δὲ νομίζω τὸναντίον τῶν
 τῶν ἐγνωκέναι, τεμμελίω χρώ-
 μιν. τῇ περὶ τῇ ἄλλῃ σε
 παιδείαν φιλοπονίᾳ. τῇ γὰρ αὖ-
 τῷ τὰ βέλους παρτίειν ὅπι-
 τάτιοντα, τῶν εἰκὸς καὶ τῇ ἄλ-
 λων τὰς ὅπι τῇ ἀρετὴν παρ-
 καλέντας ἀποδέκεσθαι. Μάλιστα
 δ' ἂν παροξυνθείης ὀρεχθῆναι
 τῇ καλῶν ἔργων, εἰ καταμά-
 θοις, ὅτι καὶ τὰς ἡδονὰς τὰς
 ἐκ τῶν μάλα γνησίως ἐ-
 χομῆν. ἐν μὲν γὰρ τῷ ῥαθυμεῖν,
 καὶ τὰς πλεημονὰς ἀγαπᾶν,
 εὐθὺς αἱ λύπαι ταῖς ἡδοναῖς
 παραπεπύγασιν. τὸ δὲ περὶ τῇ
 ἀρετῇ φιλοπονεῖν, καὶ σωφρονεῖν
 τῇ ἐαυτοῦ βίον οἰκονομεῖν, αἰεὶ
 τὰς τέρεφεις εἰλικρινεῖς, καὶ βε-
 βαιοτέρως ἀποδίδωσι. κακεῖ μὲν
 πρῶτον ἡσθέντες, ὕστερον ἐλυπή-
 θημεν, ἐνλαῦθα δὲ μὲν τὰς λύ-
 πας τὰς ἡδονὰς ἐχομῆν.

21. Ἐν ἅπασιν δὲ τοῖς ἔρ-
 γοις ἔχω ἔγωγε τῇ ἀρχῇ μνη-
 μονόμην, ὡς τῇ τελευτῇ αἰ-
 ὄησιν λαμβάνομεν. τὰ γὰρ πλεῖ-
 στα τῇ περὶ τῇ βίον, ἔτι δὲ αὐτὰ
 τὰ παρτίμα ποιεῖμεν, ἀλλὰ
 τῇ ἀποβαιούων ἕνεκα ἀφρο-
 νῆμεν, ἐνθυμῶν δὲ, διότι τοῖς
 μὲν φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυ-
 χόνα παρτίειν. (αἰδὺς γὰρ τῇ
 βίᾳ

mus, ut ciborum jucundissimis
 potius, quam saluberrimis gau-
 dentes, sic etiam amicorum
 plurimos una secum peccantibus
 se applicantes, sed non monen-
 tibus. Te autem arbitror con-
 trarium horum nosse, *decrevisse*,
 argumento utens circa aliam tua
 disciplinam industria. Sibi enim
 optima facere imperantem, hunc
 verisimile est & aliorum ad
 virtutem adhortantes amplecti.
 Maxime autem incitatus fueris
 appetivisse honestas res, si di-
 diceris, quod & voluptates ex
 his maxime sincere habemus.
 Nam in segnescendo, & satie-
 tatem amando statim moerore
 voluptatibus affixi sunt, *adhae-
 serunt*; at circa virtutem labo-
 rare, & temperanter sui ipsius
 vitam instituere, semper de-
 lectiones sincere & firmio-
 res reddit. Et illic quidem
 primum gavisi, postea moesti
 fuimus, hic vero post molestias
 voluptates habemus.

21. In omnibus autem rebus
 non sic principii meminimus,
 ut finis sensum capimus. Nam
 plurima eorum, quæ circa vi-
 tam sunt, non propter ipsa ne-
 gotia facimus, sed consequen-
 tium causa elaboramus. Cogita
 autem, quod improbis licet
 quævis agere: (statim enim
 vitæ tale fecerunt fundamen-
 tum) at bonis viris non licet
 vir-

βίῃ πιαυτίῳ πεπόνην) τὴν ὑποθέσειν) τοῖς ἢ συνεδαίοις ἐχ-
οῖόντε τ' ἀρετῆς ἀμελεῖν, ἢ πολ-
λὰς ἔχειν τὰς ὑπερλήθειας,
πάντες γὰρ μισῶσιν ἐχ' ἑτῶ τὰς
ἐξαμαρτάνοντας, ὡς τὰς ὑπει-
κῆς μὲν φάσκοντας εἶναι, μη-
δὲν ἢ τ' τυχόντων ἀπεφρον-
τας. Εἰκότως, ὅπερ γὰρ τὰς τῷ
λόγῳ μόνῳ ψευδομένους ἀπο-
δοκιμάζομεν, ἤπερ τὰς τῷ βίῳ
παντὶ ἐλαττωμένους ἢ φαύλους
εἶναι φήσομεν; δικαίως δ' αὖ
τὰς ποιήτας ὑπολάβομεν, μὴ
μόνον εἰς ἑαυτὰς ἀμαρτάνειν,
ἀλλὰ καὶ τ' τύχης εἶναι προ-
δότας· ἡ μὲν γὰρ αὐτοῖς χρημαῖα
καὶ δόξαν καὶ φίλους ἐνεχείρισεν,
οἱ δ' ἢ, σφᾶς αὐτὰς ἀναξίους
τ' ὑπαρχέσης βιδαμονίας κα-
τέστησαν· εἰ δ' αὖ θνητὸν ὄντα
τ' τ' θεῶν σοχάσασθαι ἀνα-
νόίας, ἡγῶμαι κακίους ὅτι
τοῖς οικειοτάτοις μάστιγι δη-
λῶσαι, πῶς ἔχουσι πρὸς τὰς
φαύλους, καὶ τὰς συνεδαίους τ'
ἀνθρώπων.

22. Ζῶς γὰρ Ἡρακλῆα
καὶ Τάνταλον γεννήσας (ὡς οἱ
μῦθοι λέγουσι, καὶ πάντες πισ-
τεύουσι) τ' μὲν, Ἀθ' τ' ἀρε-
τὴν ἀθάνατον ἐποίησε· τ' ἢ,
Ἀθ' τ' κακίαν ταῖς μεγίσταις
τιμωρίαις ἐκόλασεν· οἷς χρη-
ματεῖν τ' καλοκαγαθίας· καὶ
μὴ μόνον τοῖς ὑφ' ἡμῶν εἰρη-
μένοισι ἐμμένειν, ἀλλὰ καὶ τ'
ποιητῶν τὰ βέλτιστα μανθάν-
ειν, καὶ τ' ἄλλων σοφίσων, εἰ
τι

virtutem negligere, vel multos
habere increpantes. Omnes e-
nim oderunt non tam peccan-
tes, quam æquos quidem di-
centes se esse, nihil vero a qui-
busvis, *vulgo*, differentes: Jure.
Cum enim sermone solo men-
tientes reprobamus, an vita
omni imminutos, non malos
esse dicemus? Juste vero tales
existimaverimus non solum in
se peccare, sed & fortunæ
esse proditores: hæc enim ipsis
pecunias, & gloriam, & amicos
in manus dedit, hi vero se
ipso indignos præsentī felicitatē
constituerunt. Si vero oportet
mortalem existentem Deorum
conjectura colligere mentem,
arbitror *me* & illos in proxi-
mis maxime declarasse, quomo-
do se habent erga improbos &
bonos homines.

22. Jupiter enim Herculem
& Tantalum cum procreasset
(ut fabulæ aiunt, & omnes cre-
dunt) illum quidem propter vir-
tutem immortalem fecit: hunc
vero propter malitiam maximis
suppliciis punivit. Quibus o-
portet exemplis utentes expete-
re honestatem & probitatem,
& non solum a nobis dictis in-
sistere, sed & Poetarum opti-
ma quæque discere, & aliorum
sapientum, si quid utile dixe-
runt, legere. Quemadmodum
enim

τι χρήσιμον εἰρήκασιν, ἀνα-
 γινώσκουσιν. ὥσπερ γὰρ ἡ μέλιτ-
 ταν ὁρῶμεν ἐφ' ἅπαντα μὲν
 τὰ βλασθήματα καθιζάνουσαν,
 ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα
 λαμβάνουσαν· ἔτι καὶ τὰς
 παιδείας ὁρεγομένης, μηδενὸς
 μὲν ἀπείρους ἔχουσιν, πανταχόθεν
 δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγουσιν. μό-
 λισ γὰρ ἂν τις ἐκ ταύτης τῆς
 δειπνολογίας τὰς τῆ φύσεως αἰ-
 μαρτίας δειπνήσῃ.

enim apem videmus super om-
 nes flores sedentem, ab uno-
 quoque vero utilia accipientem:
 sic oportet & eruditionis ap-
 petentes, nullius quidem exper-
 tes se habere, undecunque vero
 utilia colligere. Vix enim quis
 ex hac diligentia naturæ peccata
 superaverit.

I S O C R A T I S
A D
D E M O N I C U M
O R A T I O.

παραινέω admoneo, f. έσω p. παρήνεκα, Th.
αίνέω laudo.

1. **Δ**ΙΕΣΤΩ'Σ, f. εῷσα, pro διεσακώς, ἤα, part. perf. vid. gram. p. 79. & 85. ad finem. a διέστημι fero, disto. — εύρίσκω. f. ήσω. p. εῤρηκα, a. 2. εῤρον. 1. f. hic. — λαμβάνω capio, f. λήψομαι, p. λέληφα, Att. εἴληφα. — πάρων part. præf. a πάρεμι adsum. — τιμάω vid. gr. 79. — άπών, εῷσα, όν, absens, ab άπειμι. — αγαπάω ut τιμάω. — διαλύω dissolvo, f. ύσω, p. διαλέλυκα, a. 1. — εξαλείφω, a. 1. opt. Æol. ab εξαλείφω deleo, f. ψω, p. εξήλειφα.

2. ἡγέομαι, εῷμαι, duco, f. -ήσομαι, p. -ημαι — πρέπει decet, imperf. έπρεπε, inf. πρέπειν, a πέπω decorus sum, excello. — όρέγω porrigo, f. ξω, p. άρεχα όρέγομαι appeto, cum gen. f. όρέξομαι. — αντίποιέω contra facio, item in pass. capeffo, arrogo, vendico; — μιμήης, ε, ό ab μιμέομαι, f. μιμήσομαι p. μεμίμημαι imitor. — αποσέλλω mitto, f. -ελώ, p. άπέσαλκα. — τεκμήριον, ε, τó certum signum, a τέκμαρ, αἶϑ, τó, finis, exitus rei — κληρονομέω, hæreditatem adeo, f. ήσω p. κεκληρονόμηκα, ex κλῆρος, ε, ό fors, & νέμω tribuo — συλλαμβάνων, εσα. — παρών, εσα. — συναγωνίζομαι una certo, auxilior, f. -ίσομαι, p. pass. συνηγάνισμαι; Th. αγών certamen. — επιθυμέω concupisco, f. ήσω, p. επιεθύμηκα; Th. θυμός animus. — επιχειρέω, ω, aggredior, f. ήσω, p. επικεχείρηκα; Th. χείρ manus. — φιλοσοφέω, philosophiæ studeo, f. ήσω; Th. φιλόσοφος philosophus. —

ἐπανορθόω, ᾧ, f. ὥσω, p. ἐπανώρθωκα ex ὀπῇ, ἀνὰ δε ὀρθὸς rectus.

3. Προτρέπικός, adn. a προτρέπω adhortor. — ut γράφω. — Διγρίβω verfor, f. ψω, p. Διγρίτελφα; Th. τείβω tero — εἰσηγέομαι adduco, suadeo, ut ἡγέομαι duco, c. 2. — δεινότης, ἡτθ, ἡ, vis, solertia, a δεινός, ἡ, ὄν, vehemens. — ἀσκέω exerceo, doceo, orno, f. ἥσω, p. ἥσκηκα. — φύω gigno, nascor, f. φύσω, p. πέφυκα. — δοκέω videor, censeo, existimo, f. ξω, &c. — ἐκείνων gen. reg. a compar. μᾶλλον — ὠφελίω juvo, profum f. ἥσω, p. ὠφέληκα — παρκαλέω adhortor, f. ἔσω, p. παρκαλέηκα; Th. καλέω voco. — ἐπανορθόω, vid. supra c. 2.

4. Ἐυρὼν part. 2. a. ab εὐρίσκω invenio. — παραινέσεις, εως, ἡ, admonitio, a παραινέω admoneo, f. ἔσω p. παρήνεκα — γράφας, a. i. part. a γράφω scribo. — μέλλω, futurus sum, imperf. ἔμελλον. N.B. τὰ μέλλοντα futura. — συμβεβλῶ simul consulto, f. ὄσω, p. συμβεβέληκα; a βεβλῶ consulto, Th. βεβλή concilium. — ὀρέγομαι, vid. supra c. 2. — ἀπέχομαι abstineo cum gen. imperf. ἀπειχίμην, ab ἀπέχω refero, absum, f. ἀφέξω p. ἀπέχθηκα, a. 2. ἀπέχον; Th. ἔχω habeo, — ὀμιλέω colloquor, converfor cum dat. vid. gram. [verbs of discoursing together] f. ἥσω, p. ὠμίληκα; Th. ὀμιλῶ, & ὁ, cœtus, turba. — οἰκονομέω dispensator sum, instituo, administro, f. ἥσω, p. ὠκονόμηκα, ab οἶκος, domus & νέμω tribuo — πορεύομαι proficiscor, perf. πεπόρευμαι, a. i. ἐπορεύθην, ης, η, &c. — ἐφικνέομαι pervenio, f. ἐφίξομαι, a. 2. m. ἐφικόμην, unde a. 2. inf. ἐφικέσθαι, ab ὀπῇ & ἰκνέομαι venio. — γνησίως adv. verè, a γνήσιος, legitime genitus. — ἡδύ, Att. pro ἑδύ -νήθην, a. i. a δύναμαι possum, f. i. δυνήσομαι. — σεμνός, ἡ, ὄν, honestus, venerandus. — βέβαιος, & ὁ, ἡ ἡ stabilis, firmus. — κάλλος, εθ, το, pulchritudo; Th. καλὸς pulcher. — ἀναλίσκω consumo, f. ἀναλώσω, p. ἀνήλωκα a. i. ἀνάλωσαι Ion. pro ἀνήλωσα, & hoc pro præf. Att. Th. ἀλίσκω capio. — μαραίνω, f. ανῶ, p. μεμάραγκα, marcescere facio, a. i. pro præf. Att. — πλοῦτος, & ὁ, divitiæ — [παρεσκευάζων ministrans, preparans a παρεσκευάζω, f. ἄσω, p. παρεσκευάκα, Th. σκεῶ, εθ, τὸ vas.] ὑπηρέτης, & ὁ, proprie remex, per synec. quilibet minister, famulus;

lus; Th. ἐρέτης remex, ab ἐρέσσω vel -τῶ remigo. —
 ῥάθυμία, ας, ἡ, remissio animi, a ῥάθυμος, & ὁ ἢ ἡ, pi-
 ger, ex ῥάδιος facilis & θυμός animus. — φρόνησις, εως,
 ἡ, prudentia, a φρονέω intelligo; Th. φρεῖν mens. —
 ὠφελέω vid. c. 3. — βλάπτω noceo, f. ψω. — ἀσκέω
 exerceo, doceo, orno, f. ἥσω, p. ἥσκηκα vid. c. 3. —
 κοσμέω orno, reg. Th. κόσμος ordo, item mundus, pul-
 chritudo. — ἐπιμέλεια, ας, ἡ, cura, diligentia, Th. μέλει
 curæ est. — ὀψοσκοιέω obtenebro, Th. σκότος tenebræ.
 — adv. ab ἀκίεδηλος, & ὁ ἢ ἡ, incorruptus, a κίεδηλος,
 & ὁ ἢ ἡ, cui scoria immixta est, Th. κίεδης lutum, me-
 tallorum scoria — Ἀγένοια, ας, ἡ, agitatio mentis, co-
 gitatio, animus, ex Ἀγνοέομαι ratiocinor, Th. νόος mens.
 συναύξανω, simul augeo, f. ἥσω, p. συνάυξηκα, Th. αὐξάνω
 συναυξηθῆ, a. i. subj. pass. — συγγηγεσχω confenesco,
 f. άσω, Th. γῆρας, αἰ, τὸ, senectus — εὐγένεια, ας, ἡ,
 nobilitas, ab εὖ bene, & γέν, ε, τὸ, genus, Th. γείνο-
 μαι nascor. — καθισῶσα Att. pro — ᾤσα, part. præf.
 a καθίστημι vel καθιστάω constituo, f. κατὰστήσω, p. κατέστηκα.
 — adv. a θαρσαλέ, & ὁ, fidens; Th. θάρσος, ε, τὸ,
 audacia. — ὑπομένω sustineo. — ἔκν, & ὁ, ignavia.
 — ψόγος, & ὁ, vituperatio, a ψέγω, reprehendo, f. ψέ-
 ξω, p. ἔψεχα. — πόν, & ὁ, labor, a præf. m. πέποναι,
 verbi πένομαι laboro. — ἔπαιν, laus, & ὁ, ab ἐπὶ &
 αἶν, & ὁ id. — ἡγεμένη vid. c. 2.

5. ῥάδι, facilis, vid. gr. p. 39. — καλαμανθάνω
 a. 2. infin. — ὁ Ἡρακλῆς vid. gram. p. 24. n. i. class.
 ὁ ἄθλ, & certamen, id. quod ἄελθ, & ὁ, ib. ab a
 & ἐθέλω volo. — Θησός, ε, τὸ, — τηλικῶτος, τηλι-
 καύτη, τηλικῶτο, ex τηλίκ, tantus, & ἔπος hic, &c. —
 χαρσκήρ, ἡ, ὁ, a χαρσάω vel τῶ sculpo, imprimo,
 f. ξω, p. κεχάρσκα, p. pass. κεχάρσγμαι, -ξαι, -κλαι. —
 ὀπιβάλλω injicio, impono, reg. a. 2. ἐπέβαλον. — λήθη,
 ης, ἡ, oblivio, a λήθω lateo, seu λανθάνω, f. λήσω a. 2.
 ἔλαθον, p. m. λέληθα. — ἐμποίεω efficio, reg. a. i. act.
 infin. — πεπεργμέν, part. p. pass. a περσάω facio. —
 εἰ μὴ ἀλλὰ verum, enimvero; affirmando, in periodo-
 rum initiis, passim. — προαίρεσις, εως, ἡ, propositum,
 institutum, a προαιρέομαι præfero, item constituo, f. ἥσο-
 μαι, a. 2. προειλόμην, p. pass. προήρήμαι; Th. αἰρέω ca-
 pio, item eligo, f. ἥσω, p. ἥρηκα, a. 2. εἶλον. — ἀναμιμ-

νήσκω in] mentem revoco, f. ἀναμνήσω, p. ἀναμνήσκω, p. pass. ἀναμνήσκωμαι, a. i. ἀνεμνήθην, unde part. ex ἀνὰ & μνάομαι memoro, recordor, p. μέμνημαι, a. i. ἐμνήθην, — ἔχω habeo f. ἔξω, &c. — ὀλιγωρέω parvi pendo, negligo, cum gen. ab ὀλίγῃ ὥρᾳ, i. e. parva cura. — ῥαθυμέω remissio sum animo, ignaviae deditus sum, ex ῥα-
 διος facilis, & θυμός animus. — Ἀλγέλλέω permaneo, neut. absolut. item active perago, &c. f. ἔσω, p. Ἀλγέλλε-
 κα; Th. τέλῃ finis. — γυμνάζω exerceo, f. ὠσω, p. γε-
 γύμνακα, a. i. a γυμνός nudus. — κίνδυνος, ὃ, δό, pericu-
 lum. — ὑπομένω sustineo, tolero; reg. ut Th. μένω ma-
 neo; imperf. indic. — ἡγάπα imperf. ab ἀγαπάω amo.
 ὁππολαύω fruor, cum gen. ex ὁπὸ & λαύω pro λαύω video,
 item fruor. imperf. indic. — πάρεμι adsum. — ὀπι-
 μελέομαι curo, cum gen. f. ἥσομαι, p. ὀπιμεμέλημαι; im-
 perf. pass. Th. μέλει curae est. — ταπεινός adv. a ταπει-
 νός, ἡ, ὄν, humilis — διοικέω rego, administro, f. ἥσω
 p. δεώκηκα, imperf. — φιλόκαλος elegans, pulchritudinis
 amans, ex φίλος amicus, & καλός pulcher. — μεγαλοπρε-
 πής, ἴος, ὃ ἢ ἡ, magnificus; ex μέγας magnus & πρέπω
 convenio. — θαυμάζω miror, admiror, f. ὠσω, p. τε-
 θαύμακα imperf. — σπουδάζω sedulo curo, serio ago,
 f. ὠσω, p. ἐσπύδακα; a σπύδω festino f. σπύσω p. m. ἐσπύ-
 δα; part. — γένῃ, εἴ, πὸ, genus, dat. γένει, a γίνομαι
 nascor. — προσήκω pertineo, part. N. B. καὶ τὸ προσῆ-
 κον ut decet; Th. ἤκω venio. — ἡγεῖτο imperf. vid. ἡγέο-
 μαι, c. 2. supra — ἐταιρεία, ας, ἡ, sodalium, ab ἐταῖ-
 ρος sodalis. — κρείσσων, vel κρείττων praestantior, acc.
 sing. contract vid. μείζων gram. p. 37. — προκαίρεισιν vid.
 c. 5. — ὀπλιέπω deficio. reg. ut Th. λείπω linquo, a. 2.
 ἐπέλιπον, unde opt. ὀπλιέποιμι. — κάλειθμέω annumero,
 f. ἥσω, p. κάλειθμικα, a. i. m. κάλειθμικαίμην, unde a. i.
 opt. m. κάλειθμικαίμην; Th. ἀριθμός numerus. — ἀ-
 κριβής, εἴ, ὃ, ἡ, exquisitus. — δηλώω declaro, manife-
 sto, notum facio, f. ὠσω, p. δεδήλωκα. Th. δῆλῃ mani-
 festus.

6. Ἐκφέρω efferro, profero, f. ἐξοίσω, a. i. ἐξήνεγκα, p.
 m. ἐξενήνοχα. — ζῆν pro ζῆν Dor. praef. inf. a ζάω, vivo,
 f. ζήσομαι, a. i. ἐζήσα. — ἡγεσάμενος ab ἡγέομαι vid.
 c. 2. part. a. i. m. — μιμητής, ὃ, δό, imitator, a μιμέσ-
 μαι imitor, f. μιμήσομαι, p. μιμέμηναι. — ζηλωτής, ὃ, δό,
 aemula

æmulator, a ζηλώω, æmulor, f. ὤσω, p. ἐζήλωκα; Th. ζῆλος
 æmulatio, invidia. — πατρίωνος, ὦα, ὦον, paternus, a
 πατήρ pater. — γραφίδης, ἑως, ὁ, pictor, a γράφω scribo.
 — παρδαιός, αἶα, αἶον diligens, probus, honestus, a παρδω
 festino, f. παρδύσω, a. i. ἑπαρδύσα p. m. ἑπαρδα — ἀπει-
 κάζω assimilo, f. ἄσω, ab ἄπο & εἰκάζω id. Th. εἶκω simi-
 lis sum. — γονεὺς, εἶ, ὁ, parens, a γίνομαι nascor.
 — ἡγέας, ἑ, imper. præf. ab ἡγέομαι vid. c. 2. — μη-
 δείς — ἀθλητής, ἑ, ὁ, luctator; Th. ἀθλητής, ἑ, ὁ, cer-
 tamen. — προσήκω vid. c. 5. supra. — ἀνταγωνιστής, ἑ,
 ὁ, certator, ab ἀνταγωνίζομαι decerto, repugno, f. ἴσσομαι,
 p. ἀντιγωνίσσεται, ab ἀντί & ἀγωνίζομαι certo; Th. ἀγών,
 ὦν, ὁ, certamen. — ἀσκέω exerceo, f. ἴσω, p. ἡσ-
 κηκα. — σκοπέω specular. f. ἴσω p. ἐσκόπηκα; Th.
 σκέπτομαι circumspicio, f. σκέψομαι, p. ἑσκεμμαι, -ψαι.
 ψαι, p. m. ἑσκοπα. — ἐφάμιλλος, ἑ, ὁ ἢ ἡ, par.
 Th. ἄμιλλα, ἡς, ἡ, certamen. — γιγνώσκω, ἡ, &c. i. f.
 a γίνομαι. — ἐπιήδδω, αἶ, τὸ, studium, ab ἐπιή-
 δάω operam do, f. ἴσω; Th. ἐπιήδης, εἶ, ὁ ἢ ἡ, ido-
 neus, aptus. — ἀφαιθεῖναι. a. i. infin. pass. a. ἀφαιθῆναι
 dispono, aliquo modo adfacio. — ἄκωστος, αἶ, τὸ, res
 quæ auditur, ab ἀκώω audio, obedio. — πληρόω im-
 pleo, f. ὤσω, p. πεπλήρωκα; Th. πλήρης plenus. — σύμ-
 μετρος, ἑ, ὁ ἢ ἡ, modicè temperatus, Th. μέτρον, mensura.
 — αὐξάνω vel αὐξω augeo, f. αὐξήσω, p. ἡύξηκα, infin.
 præf. — φύω, vid. gram. anom. — περὶζω tento,
 conor, f. ἄσω, p. πεπερέσκα, i. f. m. Th. πεῖρα, ἡς, ἡ,
 conatus, tentatio. — συντόμως, adv. concise, breviter,
 Th. τέμνω feco. — ὑποθέσθαι a. 2. m. infin. ab ὑποτίθημι
 suppono, subjicio. — δοκέω videor (sumit etiam tempora
 a barytono δόκω, id.) δόξω rarò δοκήσω p. δέδοχα, & δεδό-
 κηκα quæ sunt inus. N.B. Attici in opt. præf. act.
 Contractor. ex μι, post syllabam contractam, faciunt ην, ut
 δοκοῖην, ἡς, ἡ, &c. pro δοκοῖμι, οἷς, οἷ. vid. Verwey p. 293.
 & Thomps. p. 236. n. b. — ἐπιήδδω, vid. supra.
 — πλεῖστον adv. plurimum a πλεῖστος, ἡ, ον, plurimus
 superl. a πολὺς multus; comp. πλείων & πλέων. — ἐπι-
 δέναι, a. 2. infin. act. ab ἐπιδίδωμι insuper do, cresco. —
 εὐδοκιμέω bene audio, f. ἴσω, a. i. act. infin. ab εὖ bene,
 & δόκιμος probatus.

Proemii Finis,

7. Ἐυσεβέω colo f. ἤσω, p. δισέβηκα, ab εὖ bene & σεβω colo. — ἐμμένω permaneo, persevero, ab ἐν & μένω maneo. — δ'πορεία, ας, ἡ, facultas, copia, ab εὖ bene & πόρος transitus. — καλοκαγαθία, ας, ἡ, probitas, ex καλὸς pulcher, & ἀγαθὸς bonus. — τεκμήριον certum signum, vid. c. 2. Th. τέκμαρ, αἰ@, τὸ, finis; item signum. — τιμάω honoro, f. ἤσω, p. τέλιμηκα; Th. τίω honoro — μάλισα vid. gram. p. 95. — θύω maſto, facrifico, f. θύσω, p. τέθυκα. — γίνε imperat. præf. a γίνομαι fio, fum, vid. anom. — γονὸς, ε@, ὁ, parens acc. pl. contract. a præter. m. γέγονα, a γίνομαι — ἔυξαισ a. 1. m. opt. ab ἔυχομαι precor, f. δ'ξομαι, a. 1. m. δ'ξάμην. — γενέσθ a. 2. infin. m. ab ἐγενόμην a. 2. indic. m. a γίνομαι. — ἀσκέω exerceo, doceo, orno, f. ἤσω, p. ἤσκηκα, imperat. præf. — γυμνάσιον, σ, τὸ, exercitatio, Th. γυμνὸς nudus — ῥώμη, ης, ἡ, robur, a ῥωννύω vel ῥώννυμι confirmo, corroboro f. ῥώσω, p. ῥῥώκα. — ὑγίεια, ας, ἡ, fanitas, ab ὑγιής, ε@, ὁ, ἡ, fanus. — συμφέρω conduco, profum, f. συνοίσω, &c. ex σὺν & φέρω: part. præf. — ὀπιλυγχάνω afflequor, a. 2. ἐπέτυχον, ex ὀπί & τύγχανω adipifcor, f. τῶξομαι, p. τέτῶχα; 2 perf. fing. opt. præf. — λήγω, cefſo, defino, f. ξω, præf. opt. — πόν@, σ, ὁ, labor, aπέπονα p. m. a πένομαι laboro. — πονέω laboro, f. ἤσω & ἔσω, Th. πένομαι. — γέλως, αἰ@, ὁ, rifus & γέλως, ω; Th. γελάω, rideo, f. ἄσω, & -άσομαι, p. γεγέλακα — προπηλῆς, ε@, ὁ, ἡ, præceps, protervus, petulans. — εἰργω naturali charitate complector, item amo, defidero, f. ξω, p. ἔσερχα, p. m. ἔσοργα, hinc σοργή, ης, ἡ, affectus naturalis, quo parentes & liberi ſe mutuo proſequuntur. — θράσ@, ε@, τὸ, audacia, pro θάρσ@, id. — ἀποδέχομαι excipio, item probo, imper. — ἀνόη@, σ, ὁ ἢ ἡ, ex α, & νοέω intelligo, f. ἤσω, p. νενόηκα Th. νόος mens. — μανικὸς, ἡ, ὄν, a μαίνομαι infanio, f. μανῶμαι, p. m. μέμνηα. — ἐθίζω, affuefacio, f. ἰσω. p. ἐθίκα (augment. adſciſcit 1.) — σκυθρωπὸς, σ, ὁ ἢ ἡ, qui vultum præfert iratum, a σκυδμαίνω irafcor. — σύννο@, σ, ὁ ἢ ἡ, gravis, acc. σύννοον, σύννυν. — αὐθάδης ſuperbus, ε@, ὁ ἢ ἡ, ex αὐτὸς ipſe, & αἰδέω placeo. — φρόνιμ@, σ, ὁ ἢ ἡ, prudens, a φρονέω intelligo, ſapio; Th. φελὼ mens.

8. Ἠγῆ imper. vid. c. 2. — *πρέπω*, decorus sum; excello; impersonal. *πρέπει* decet, imperf. *ἔπρεπε*, part. præf. *τὸ πρέπειν* quod decorum est, infin. *πρέπειν*, cum dat. — *κόσμος*, *ος*, *ὁ*, ordo, item ornatus, pulchritudo. — *αἰσχύνη*, *ης*, *ἡ*, ab *αἶσχος*, *εσ*, *τὸ*, pudor. — *δοκέω*, videor, f. *ξω*, p. *δέδοχα* & *δεδόκηκα*, quæ sunt inuf. — *κραίεω*, teneo, contineo, f. *ῆσω*, p. *κεκράτηκα*; Th. *κραίως*, *εσ*, *τὸ*, robur; infin. — *νεώτερος* adn. Th. *νέος* juvenis. — *ἐλπίζω* spero f. *ίσω*, p. *ἤλπικα*, ab *ἐλπίς*, *ιδεσ*, *ἡ*, spes. — *λαυθάνω* seu *λήθω*, f. *λήσω*, a. 2. *ἔλαθον* lateo: fut. 1. infin. *λήσεν*, a. 2. subj. *λάθης*. — *συνειδέω*, conscius sum, f. *ῆσω*, ab *συν* & *εἰδέω* scio; Th. *εἶδω* id. — *φοβέω*, timorem injicio f. *ῆσω*, p. *πεφόβηκα*, præf. pass. *φοβέομαι* metuo, cum acc. præf. imp. *φοβέε*, *ε*. — *αἰσχύνω* pudefacio, f. *νῶ*, p. *ἤχυνκα* imper. pass. — *πείθω* persuadeo, cum acc. f. *πείσω*, p. *πέπεικα*, a. 2. *ἔπειθον*, præf. m. *πείθομαι* persuadeor, item cum dat. obedio. — *ἡδονή*, *ῆς*, *ἡ*, ab *ἡδύς* suavis. — *θηρῶ* feras venor, f. *δίσω*, p. *τεθήρδκα*; a *θήρ*, *εσ*, *ἡ*, fera. — *τέρψις*, *εως*, delectatio, a *τέρπω* delecto. — *ἐυλαβέομαι*, p. *εὐλάβημαι* caveo, vito; Th. *λαμβάνω*. — *Δαβολή*, *ῆς*, *ἡ*, calumnia, a *Δαβάλλω* traduco, p. m. *Δαβέεολα*. — *ψάδης*, *τὸ*, *ες*, *εσ*, mendax, a *ψάδω* decipio, f. *ψάσω*, p. *ἔψακα*. — *ᾧσιν* subj. præf. ab *εἰμι* sum. — *ἀγνοέω* ignoro, f. *ῆσω* p. *ἡγνόηκα*, ex *α* & *νόος* mens. — *ἀποβλέπω* intueor, respicio, formatur ut *βλέπω* — *δῶκει* & *λήσων* vid. suprâ. — *κρύπτω*, subj. 1. f. — *ὀπτομαι* videor, f. *ὀψομαι*, p. *ᾤμμαι*, f. 1. pass. *ὀφθήσομαι*. — *ἐυδοκιμέω* bene audio, f. *ῆσω*, optat. præf. Attice vid. c. 6. ante. — *φαίνω*, opt. præf. 2. perf. sing. — *ἐπιτιμάω* pretium augeo, item ob-
jurgo cum dat. opt. præf. Attice, vid. c. 6. ante.

9. *Φιλομαθής*, *έσ*, *ὁ* *ἢ* *ἡ*, discendi cupidus. — *ἐπί-
σαι*, *σαι*, *ται*, peritus sum, f. *ἐπισήσομαι*; imperf. *ἡπι-
σάμην*, *-σο*, *-αί*, *ἐπὶ*, & *ἴσμαι* vel *ἴσημι* scio, facta Epenth.
lit. τ. — *φυλάσσω*, *τῶ*, custodio, f. *άξω*, p. *πεφύλαχα*.
— *μελέτη*, *ης*, *ἡ*, meditatio, a *μελεῖάω* meditor, f. *ῆσω*,
p. *μεμελέτηκα*; Th. *μέλει*. — *μανθάνω*, f. *μαθήσομαι*,
p. *μεμάθηκα* disco, intelligo. — *ἐπισήμη*, *ης*, *ἡ*, scientia,
ars, ab *ἐπίσαι* scio, suprâ. — *χρήσιμος*, *ος*, *ὁ* *ἢ* *ἡ*, u-
tilis, a *χράομαι* utor, f. *χρήσομαι*, p. pass. *κέχρημαι*, a. 1.
m. *ἐχρησάμην*. — *καταναλίσκω* consumo, f. *καταναλώσω*, p.
κατα-

καίανήλωκα, ex καίᾱ, ἀνα, & αἰλίσκω capio, f. αἰλώσω, p. ἡλωκα. — φιληκοῖα, ας, ἡ, audiendi cupiditas, ex φίλῳ amicus, & ἀκῶ audio, p. m. ἤκοα. — εὐρίσκω invenio, f. ἤσω, p. ὄρηκα, p. pass. ὄρημαι, unde ὀρήμηνῳ, a. i. m. δῖράμην, pro ὀρησοάμην. — συμβήσομαι f. i. m. a συμβαίνω evenio. — ἀκῶμα, αἰῶ, τὸ, res quæ auditur, auditio. — κρείττω, acc. pl. neut. a κρείττων, vel -ατων, vid. gram. p. 37. — ἀπολείπω relinquo, f. ψω, p. ἀπολέλειφα. — παρῶμενῳ permaneo, f. -ενῶ, p. παρῶμεμένηκα.

10. Καίονέω, piget me, timeo, ab ὀκνῶ pigritia. — πορδύομαι proficiscor, f. i. m. πορδύσομαι, p. pass. πεπόρδμαι, a. i. ἐπορδύθην; Th. πείρω transeo, p. m. πέπορα. — χρήσιμῳ, ε, ὁ, ἡ, utilis, a χράομαι utor f. χρήσομαι, c. 16. — ἐπαγγέλλω indico, f. ἐπαγγελῶ, p. ἐπήγελκα; in m. signif. polliceor, p. pass. ἐπήγελμαι promisi, ab ὅπῃ & ἀγγέλλω nuntio; reg. — ἔμπορῳ, ε, ὁ, ἡ, vector, mercator, ab ἐν & πόρῳ transius; Th. πείρω, vid. supra. — τηλικέτος, τηλικαύτη &c. tantus, ex τηλίκος tantus, (quod ab ἡλικος quantus) & ἔτος hic. — πέλαγος, εῶ, τὸ, pelagus, mare. — Δαπερέω trajicio, pertranseo, f. ἄσω, ἤσω, p. Δαπεπέρεκα; dicitur etiam per sync. Δαπερέω, f. ἤσω; Th. περέω transeo. — πλείω acc. sing. a πλείων. — νεώτερος junior, super. νεώτατος, Th. νέος juvenis. — βέλιος, α, ον, idem ut βελίων, ὅπῃ τῷ βελίῳ (sc. περὶ γυμνασίου) melius efficere. — καθίστημι a. i. act. infin. — Δάνοια, ας, ἡ, agitatio mentis, cogitatio, ex Δανοέομαι ratiocinor, Th. νόος mens. — γίνε, imper. præf. a γίνομαι. — φιλοπροσέγγος salutandi studiosus, ex φίλος & προσηγόρεω compello, saluto, ex πρὸς & ἀγορέω vel, -ερίω verba facio; Th. ἀγορὰ, ᾧς, ἡ, forum. — προσφωνέω acclamor, colloquor, cam dat. (vid. gram. of conversing together) f. ἤσω, p. προσπεφώνηκα, imperf. προσεφώνεον. — part. præf. ab ἀπαντῶ occurro, f. ἤσω, p. ἀπήνηκα, ab ἀντῶ obviam eo; Th. ἀντῶ. — οἰκίως domestice, familiariter, adv. — ἐντυγχάνω occurro alicui, adeo aliquem precandi causa, appello, &c. — χράω, χρῶ, præf. imper. a χράομαι utor cum dat. f. χρήσομαι, p. pass. κέχρημαι; Th. χράω commodo, f. χρήσω, p. κέχρηκα. — ἀπεχθής, εῶ, ὁ, ἡ, invisus; Th. ἐχθρος, εος, τὸ, odium. — γενήσομαι, f. i. a γίνομαι. — ἐντενξίς, εως, ἡ, inter-

interpellatio, preces, ab ἐνλυγχάνω intercedo. — πυκνός, ἢ, ὄν, creber, Th. πύκα densè, accuratè. — πλησμονή, ἥς, ἡ, satietas, a πλήθω impleo, f. ἥσω, p. επέπληκα; Th. πλέθ̃ plenus. — γυμνάζω, exerceo, f. άσω, p. γεγύμνακα, a γυμνός nudus. — ἐκείσιθ, x, ό, ἡ, spontaneus, τὸ ἐκείσιον substantivè, liberum arbitrium; Th. ἐκών, ονίθ, volens. — δυναίμην, αιο, αἰλο, opt. præf. a δύναμαι possum, valeo, f. δυνήσομαι, vid. anom. — ἀνάσιθ necessarius, ab ἀκὼν nolens. — ὑπομένω suffero, tolero, ut μένω maneo, f. μενῶ, p. μεμένηκα.

II. Κεράϊω teneo, apprehendo, fortiter impero, f. ἥσω, p. κεκράτηκα; infin. præf. pass. Th. κράτης robur. — αἰσχρὸν, supl. ἐστ̃. — ἐγκράτεια, ας, ἡ, temperantia, moderatio; Th. κράτης robur. — ἄσκει imper. vid. c. 3. — εὐδοκιμέω bene audio, f. ἥσω, ex ὦ, & δόκιμθ probatus, quod a δοκέω videor. — εὐπορέω abunde possum, est mihi facultas, f. ἥσω, p. εὐπόρηκα; Th. πείρω transeo, p. m. πέπορα. — παρὰπλησίως similiter, adv. ex πᾶρ & πλησίθ propinquus, Th. πέλας propè. — ἁμαρτάνω pecco, f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 2. ἡμαρτον. part. præf. — ἀξιόσῃα a. 1. opt. Æol. ab ἀξιώω dignor, cum gen. æquum censeo, f. ὠσω a. 1. ἡξιώσα, p. ἡξίωκα; Th. ἄξιθ dignus. — τερπνόν, x, τὸ, delectatio, voluptas, Th. τέρπω delecto. — ὑπολαμβάνω existimo, &c. a. 2. subj. — ἄρχω impero, cum gen. f. ξω, p. ἤρχα. — οἰκέτης, x, ό, domesticus, item servus; Th. οἶκος. — δαδύω servio, f. άσω, p. δεδάλδκα; Th. δελθ̃ servus. N.B. δαλόω significat, in servitutem redigo, & est reg. — λυπηρός, α̃, ὄν, molestus, Th. λύπη, ης, ἡ, dolor, ægritudo. — αἰτυχία, ας, ἡ, miseria, infortunium, ex α & τύχη fortuna; Th. τυγχάνω. — ὀπιβλέπω intueor, respicio, ut βλέπω video. — ὑπομινέσκω in memoriam revoco, f. ὑπομήσω, p. pass. ὑπομένημαι; indic. præf. subj. — μάλλον adv. comp. magis, superl. μάλισα. — τηρέω ferveo, custodio f. ἥσω, p. τέτηρηκα; imper. præf. — παρὰκαταθήκη, ης, ἡ, Th. τίθημι pono. — ὅρκος, x, ό, iusjurandum; genitivus consequitur vim Comparativ. — φαίτομαι præf. m. appareo, a. 2. pass. ἐφάνην, infin. præf. — παρίχω præf. m. παρέχομαι præbeo Th. ἔχω — προσήκω pertineo; Th. ἤκω venio. — ἡγᾶ imper. vid. c. 2. — πονηρός, ες, εἶν, de industria malus, improbus,

ed πόνηρ, accentu retracto, laboriosus, a πονέω laboro.
 — ἀπιστέω diffido, f. ήσω, ex α, & πίσις fides. —
 — χρησός, ή, όν, utilis, bonus; Th. χράω commodο.
 — πισδύω credo, f. δύσω, p. πεπίσδκα, a πίσις; Th.
 πείθω persuadeo. — ἀπέρρη, x. ό ή ή, arcanus, Th.
 έω dico. — συμφέρω conduco, profum; Th. φέρω. —
 περξίς, εως, ή, factum, a περξάσω facio. — σιωπάω
 fileo, f. ήσω, p. σεσιώπηκα, (hinc σιωπή, ής, ή, silentium)
 infin. præs. pass. — αἰνέσιν, part. præs. dat. pl. idem
 cum 3. perf. pl. præs. indic. act. vid. gram. p. 100.
 n. iv.

12. ὄρε, x. ό. — επακός, ή, όν, advectitius, pe-
 regrinus; Th. επάγω induco, infero, adjicio, impello hinc
 Anglicè Epaçt. — προσδέχομαι fuscipio, dep. imper.
 præs. vid. gram. p. 79. — πρόφασις, εως, ή, prætextus
 occasio; Th. φάω dico. — αιτία, ας, ή, causa, ratio.
 gen. reg. ab ὑπολύων, vid. gram. p. 114. verbs of absolving
 — κίνδυν, x. ό, periculum. — ut simpl. σώζω, f.
 σώσω, p. σέσωκα, p. pass. σέσωσμαι, a. i. ισώθην; Th. σόος
 salvus. — ὀμνυμι, juro, f. όμόςω, p. ὤμοκα, Att. όμώμο-
 κα. — ευορκέω religiose juro, f. ήσω, ab εὔ, & ὄρε
 jusjurandum. — ὀπιορκέω pejero, f. ήσω, p. ὀπιώρηκα,
 vid. suprà. — adv. ex φιλοχρήματος, x. ό, ή, pecuniæ
 avidus, avarus, ex φίλ & χρεῖμα, res. — εξετάζω ex-
 quiro, examino, f. άσω Dor. ξω, p. εξέτακα, a. i. subj.
 Th. etàζω inquirο. — χράω, do, mutuo, f. ήσω p. κέχρη-
 κα. χρεσόμεαι utor, p. κέχρημαι,σαι,ται. — ελπίζω spe-
 ro, f. ίσω Att. ιώ, p. ήλπικα, ab ελπίς, ιδ, ή, spes, im-
 per. præs. — γενήσεσθ f. i. infin. — γέγονα p. m. ab
 eodem γίνομαι. — adv. a βραδύς, εἶα, ύ, tardus. —
 πειράξ, ω, imper. præs. m. a πειράω conor, f. άσω, ήσω,
 p. πεπείρακα; Th. πείρα experientia, conatus. — μεταλ-
 λάττω transmutο. f. ξω; Th. αλάσσω vel ττω, muto. —
 βλάβη, ης, ή, noxa, damnum, a p. m. βέβλαβα, a βλάπ-
 τω noceo. — ἄπειρος, x. ό, ή, imperitus, ab α, & πεί-
 ρα, ας, ή, conatus. — θέλει imper. a θέλω seu ιδέλω
 volo. f. θελήσω p. τεθέληκα. — δέομαι oro, rogo; item
 indigeo cum gen. f. δέήσομαι, p. δεδέημαι, a. i. ιδείθην.
 — δειδξ præs. infin. a verb. præced. — προαποϊέομαι
 simulo, 2. perf. præs. indic. vel subj. pass. — ρήπς, ή, όν,
 dictus, sic ἄρρηλος. — ἀνακοίης imper. præs. ut simpl. κοι-
 νούω,

νόω, communico f. ώσω, p. κεκοίνωκα. — τυχών part. a. 2. a τυγχάνω vid. anom. — βλαβήσομαι f. 2. indic. pass. a βλάπτω noceo, a. 2. ἐβλαβον, βλαβῶ, unde. — ἔπισαμαι,σαι,ται, scio, peritus sum, f. ἔπισήσομαι, imperf. ἡπισάμην; Th. ἴσημι scio. — δοκιμάζω probo, exploro, f. άσω, p. δεδοκίμακα; Th. δοκέω videor, existimo. — αἰτυχία,ας,ή, miseria, ab. α, & τύχη fortuna. — κίνδυνος,ς,ό, periculum. — ἀγγινώσκω pernosco, f. ἀγγινώσομαι p. διέγνωκα. a. 2. διέγνων, Th. γινώσκω cognosco.

13. ἄριστα optima, pl. n. g. item adverbial. præstantissimè. — χράομαι utor χρήσομαι, η, a χράω do mutuo reg. — περιμένω Expecto, ut simpl. μένω; subj. præf. — αὐτεπάγγελτος,ς,ό, ex αὐτὸς ipse, & ἐπαγγέλλω annuntio. — βοηθέω auxilior, f. ήσω, p. βεβοήθηκα, subj. præf. — νομίζω, lege fancio, item existimo; reg. Th. νέμω tribuo. — νικάω vinco, f. ήσω, &c. reg. infin. præf. pass. — κακοποιῶ,ας,ή, maleficium, ex κακὸς malus, & ποιέω facio. — ἡττιάομαι superior, p. ἡτήμαι, a. 1. ἡττήθην; Th. ἡσων vel ἡτῶν minor. — δυχεραίνω moleste fero, f. ανῶ, ex δυχερής difficilis; Th. δύς, & χεῖρ manus. — αἰτυχέω, miser sum, d. d. Th. τύχη fortuna. — φθονέω, invideo, cum dat. f. ήσω, p. ἐφθόνηκα; Th. φθάνω,ς,ό, invidia. — συνάχθωμαι condoleasco, f. ε, & -ήσομαι, ab ἄχθωμαι gravor, Th. ἄχθος,ος,πὸ, pondus, onus. — μέμνησο imper. perf. pass. a μνάομαι memoro, mentionem facio, p. μέμνημαι, a. 1. ἐμνήθην. — δοκέω videor, existimo, f. δόξω, raro δοκήσω, p. δέδοχα & δεδόκηκα. — ὀλιγαρέω parvi pendo, ab ὀλίγως negligens, ab ὀλίγη ὥρα parvâ curâ. — βέλομαι volo, item cupio, p. βεβέλημαι a. 1. ἐβελήθην, p. m. βεβέλα. in compos. imperat. præf. — ἐδής,ήτος,ή, vestis; Th. ἔω induo f. ἔσω. — φιλόκαλος pulchritudinis amans, ex φίλος & καλὸς pulcher. — καλωπισής,ς,ό, nimis pulchritudini addictus, ex καλὸς pulcher & ὤψ oculus. — μεγαλοπρεπής,ή,ος,ή, magnificus, ex μέγας, & πρέπω convenio. — περιέργος,ς,ό,ή, curiosus; Th. ἔργον opus. — part. a ὑπερβάλλω excello, supero, f. αλῶ, p. ὑπερβέβηκα, p. m. ὑπερβέβολα. — ἀπόλαυσις,εως,ή, fruitio, ab ἀπλάω cum gen. fruor, p. ἀπλέλαυκα. — χαλαφρονέω, reg. contemno. — σκεδάζω sedulo, ago, f.

ασω. — χραιομαι utor præf. inf. χρῆ — pro χρῆσθαι Dori-
cè, a χράω do mutuo, f. χρέσω, p. κέχρηκα. — παρ-
επλήσι affinis, similis, a πλησί propinquus. hic adnom.
neut. gen. adverbial. — πάχω patior f. πέσομαι, a. 2.
ἐπάθον, p. ἀτ. πεπάθηκα, p. m. πέπονθα. — κήσαίλο,
a. 1. opt. mid. a κῆομαι acquirō, possideo, f. κήσομαι,
p. κέκλημαι, a. 1. ἐκλήθην. — ἵππῳ equito f. ὄσω, p.
ἵππῳκα; Th. ἵππῳ equus. — θήσασμαι peritus sum
imperf. ἡπισάμην f. θήσασμαι; Th. ἴσῃμι scio. — πει-
ράς, ω, imper. præf. pass. a πειράω conor, f. ἄσω, & ἦσω,
p. πεπείρακα; Th. πείρα experientia. — κήμα, αἶο,
πῶ, a κῆομαι, vid. antè. — κατασκευάζω præparo, f. ἄσω,
p. κατέσκευακα. — ὑπολαύω, vid. c. 5. — θήσασμαι
vid. suprà. — χρῆσθαι vid. suprà. — τίμα vid. gram.
p. 95. — ζημία, ας, ἡ, damnum, multa, poena. —
ἐκλήγω exolvo, luo, f. ἴσω, a. 1. infin. — δυσυχέω infelix
sum, f. ἦσω, p. δεδύσηκα, ex δυσ, & τύχη fortuna. —
βοηθέω auxiliō, vid. c. 13. — σέργω amo, f. ξω, p. ἔ-
σερχα p. m. ἔσοργα, vid. c. 7. — βελίω, acc. pl. vid.
gram. 41.

14. Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio, item casus, eventus, ca-
lamitas, Th. φέρω. — ὀνειδίζω, exprobo, f. ἴσω, unde
α. 1. vel fut. subj. p. ὀνειδίσκα, Th. ὀνειδῶ, εἶο, πῶ, pro-
brum. — ἀόρατος, ς, ὁ, ἡ, invisibilis, ex α, & ὀράω
video. — σπουδαῖο, αῖα, αῖον, diligens, probus, a
σπῶδω festino, f. σπῶσω, p. m. ἔσπεδα. — ὀφείλω debeo,
f. ἦσω, p. ὠφέληκα, præf. part. pass. — πάχω patior, f.
πέσομαι, perf. act. πεπάθηκα, a. 2. ἐπάθον. — ἀλλότρι-
ο, α, ον, alienus, Th. ἄλλο alius. — κύων, κυνός, ὁ
ἢ ἡ, canis. — σιτίζω nutrio, f. ἴσω, p. σεσίτικα; Th. σῖ-
τος, ς, ὁ, frumentum. — τυχών, part. a. 2. a τυγ-
χάνω, a. 2. ἔτυχον; consecutus, item obvius. — ὑλακίω,
latro, f. ἦσω; Th. ὑλάω latro. — ὠφελίω juvo, f. ἦσω
p. ὠφέληκα. — ἀδικέω injuria afficio, reg. ex α, & δίκη
jus. — μισέω odi. f. ἦσω, p. μεμίσηκα. Th. μῖσῶ, εἶο,
πῶ, odium. — κολακίζω adulator, f. ὄσω, p. κεκολάκηκα,
Th. κόλαξ adulator. — ἐξαπατάω seduco, decipio, f. ἦσω,
p. ἐξηπάτηκα, ab ἐξ & ἀπατάω fallo. — πιστεύω a. 1.
part. pass. a πιστεύω credo, f. ὄσω, p. πεπίστευκα. — ἀ-
ποδέχομαι, η, accipio, item probō, subj. præf. hic, &c.
ἐν μέρει φίλων. — χαρίζομαι dono, gratificor, f. ἴσομαι,
p. κί-

p. κεχάρισμαι; Th. χάρις gratia. — ἀπεχθάνομαι, invisus sum, f. -θήσομαι, Th. ἔχθος, εἶ, πὸ, odium.

15. Πλησιάζω converfor, f. άσω; Th. πλησίον, adv. prope. — ὁμιλητικός, x, ὁ, qui bene scit conversari, ab, ὁμιλῶ, x, ὁ, turba. — ὑπεροπτικός superbus; Th. ὀπλομαι video. — ὄγκῳ, x, ὁ, tumor, fastus. — καρτερῶς forti animo sum, tolero, f. ἤσω, p. κέκαρτέρηκα, a. 1. opt. Æol. aor. hic. a κάρτος pro κρέτος, εἶ, πὸ, robur. — δύσερις, ιδῶ, ὁ κὶ ἡ, pertinax, morosus, ex δύς, & ἔρις lis. — δυσάρετος, x, ὁ, morosus; Th. ἀρέσκω placeo, & δύς ægrè. — φιλόνεκος, x, ὁ κὶ ἡ, ex φίλῳ & νεῖκος, εὐς, πὸ, jurgium. — τρεχέως aspere a τρεχύνς, εἶ, asper. — ὀργίζω ad iram incito, f. ἴσω, p. ὠργικα, pass. ὀργίζομαι cum dat. — τυγχάνωσι sub præf. — θυμῶ ad iram provoco, f. ὠσω, p. τεθύμωκα, part. præf. pass. hic. Th. θυμός ira, animus. — εἶκω similis sum, item cedo, f. ξω, p. m. ἔοικα. — παύω, cesso, coerceo, f. αὔσω, p. πέπαυκα, perf. pass. πέπαυμαι destiti. — ὀπιπλήσω vel τῶ increpo, cum dat. f. ξω, p. ὀπιπέπληχα, Th. πλῆσσω percutio. — γελοῖῳ, x, ridiculus, γελοῖον substantive pro joco, Th. γελάω rideo. — συνεδάζω sedulò ago f. άσω, Th. σπύδω. — χαίρω lætor, gaudeo, f. χαρῶ, p. κέχαρκα. — λυπηρός, εἶ, molestus; Th. λύπη, ης, ἡ, dolor. — χαρίζομαι, vid. 14. ante, dono, gratificor, f. ἴσομαι, p. pass. κεχάρισμαι, a. 1. ἐχαρίσθην, f. 1. χαριόθησομαι; Th. χάρις, ιδῶ, ἡ, gratia. — πάχω patior, f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. act. πεπάθηκα, p. m. πείπονθα. — ἀηδῶς moleste, ad Th. ἀηδής, εἶ, ὁ κὶ ἡ, &c. injucundus, ab, α, & ἡδύς suavis. — ὑπεργέω, operam navo, adjuvo, d. d. Th. ἔργον opus. — φιλαίτιῳ, x, contentiosus, ex φίλῳ amicus, & αἰτία causa. — βαρύνς, εἶα, ὃ, gravis. — φιλεπιμηνής, x, amicorum objurgator, vel amator reprehensionum, ex φίλῳ amicus & ὀπιτιμάω reprehendo; Th. τίω honoro. — παροξύνικός, ἡ, ὄν, incitabilis, a παροξύνω exacerbo, acuo, f. ὑνῶ p. παριόξυνκα, ex ὠξῆ & ὀξύνω acuo; Th. ὀξύνς acutus. — ἑυλαβῆ, vid. c. 8. ante. — συνεσία, ας, ἡ, consuetudo, conversatio, concubitus, a σύνεμι una sum; Th. εἶμι. — συμπίπτω incido, contingo, a. 2. subj. formatur ut πίπτω cado, f. 2. m. πείσμαι, perf. act. πέπιπκα, a. 2. ἔπεισον. — ἐξανίστημι, excito, surgo, &c. ἐξανίστασθαι, άσθαι imper. præf. pass.

pass. — μέθη, ης, ή, ebrietas; Th. μέθυ πò, gen. μέθυος
 occurrit in Epigramm. — Διαφθείρω corrumpo, f. Διαφ-
 θερῶ, f. 2. Διαφθαρῶ, p. διέφθαρκα, Διαφθαρεῖ, a. 2. subj.
 pass. a φθείρω, quod a φθίω id. — πάχω vid. c. 15.
 ante — ἄρμα, αἶθ, πò, currus. — ἡνίοχ, ος, ó, au-
 riga, ex ἡνία habena, & ἔχω habeo. — ἀτάκτως adv. in-
 ordinate, ex α, & τάσσω ordino. — Διαμαρτάνω aberro,
 item fallo, f. ἤσω, p. διημάριηκα; Th. ἀμαρτάνω pecco.
 — ἐυθύω complano, dirigo, recte administror, f. ὑῶ,
 p. ἐυθύκα; Th. ἐυθύς rectus. — σφάλλω supplanto, fal-
 lo, f. αλῶ, d. — Διαφθαρεῖς, part. 2. a. pass. a Διαφ-
 θείρω, suprà. — Δίαινοια, ας, ή, agitatio mentis, cogita-
 tio, ex Δια & νόεω cogito; Th. νό, vel νῆς mens. —
 μεγαλόψυχος, ος, ó ή ή, magnanimus ex μέγας, & ψυχή.
 συμμέτρως moderate, ex σύμμερος, ος, ó ή ή, modice tem-
 peratus; Th. μέτρον mensura. — ἄπολαύω fruor, cum
 gen. αῶσω, ἄπολέλαυκα, ex ἄπò & λαύω, pro λάω video,
 item fruor. N.B. Articulus τῶ in dandi casu, fere per
 quòd, vel quoniam, vel cum, resolvi debeat, τῶ μεγα-
 λόψυχ, εἶναι ut sis magnanimus, sic Demosth. pro Cor.
 τὰς βλασφημίας (ἀντὶ) συκοφαντίας ἔσας ὁπιδείξω, μὴ μόνον
 τῷ ψεύδεις εἶναι, ἀλλὰ καὶ τῷ (εἰ τὰ μάλιστα ἦσαν ἀληθεῖς)
 ἔτως, ὡς ἐγὼ κέχρημαι, τοῖς πράγμασι συμφέρειν χρήσασθαι,
 Ejus maledicta, sycophantæ criminationes esse ostendam,
 non modo quod falsa sint, sed etiam quod, ut verissima
 essent, ita tamen gerendæ res fuerint, ut ego gessi. Vi-
 ger. p. 5. vid. similem sententiam suprà c. 5..

16. Ἠγῆ vid. c. 2. — μοχθηρὸς, ή, òν, laboriosus,
 improbus; Th. μόχθος, ος, ó, labor. — κερδαίνω lucròr,
 lucrifacio, f. ανῶ, & κερδήσομαι, p. κεκέρδηκα, præf. part.
 hic. Th. κέρδ, ε, πò, lucrum. — πρέττω, σω, facio,
 f. ξω, πέπραχα. — προσζημιόω insuper damno afficio, f.
 ὠσω, p. προσζημιώκα a πρὸς & ζημιόω damno afficio, Th.
 ζημία, ας, ή. — λυπέω tristem reddo, f. ἤσω, p. λελύπη-
 κα, a. 1. indic. hic. — τιμωρία, ας, ή, pœna, a τιμω-
 ρέω punio, reg. — ἔδοσαν 3. pl. a. 2. act. a δίδωμι. —
 ποιήσασθαι a. 1. infin. m. a ποιέω. — ἐπαγγέλλω indico,
 denuncio, f. ελῶ, p. ἐπήγσεικα, a. 1. ἐπήγσειλα; Th. ἀγγέλ-
 λω nuntio. — ἔπαινον, ος, ó, laus, ab ἐπὶ & αἶνος laus.
 — ψόγ, ος, ó, vituperatio, a ψέγω vituperò, f. ψέξω,
 p. ἔψεχα, p. pass. ἔψεγμαι. — βεβούλω consulto, ὄσω; Th.

Th. βελή consilium. — παρέρχομαι, part. perf. — μέλλω, futurus sum, ἡμελλον. — ἀφανής, εἶ, ὁ ἢ ἡ, obscurus, ex α, & φαίνω ostendo; φανερός, α, ὄν, manifestus, ab eod. Th. — τάχιστα celerrimus, superlat. a ταχύς, εἶα, ὦ, celer, comp. ταχίων. — ἀγινώσκω, cognitio; Th. ἀγινώσκω, pernosco. — βελός imper. m. a verb. suprā. — ἐπιτέλλω exsequor, imper. reg. Th. τέλος finis. — δόξας, α. i. part. a δοκέω video, probo. — ἐντυχία, ας, ἡ, secunda fortuna, ab εὐτυχής fortunatus, ab εὐ, & τύχη fortuna. — εὖβελία, ας, ἡ, bonum consilium, ab εὐ, & βελή consilium. — αἰχμῶ, pudefacio, vereor, contemno, f. νῶ, p. ἡχμῶκα, p. pass. ἡχμῶμαι indic. praes. vel subj. praes. pass. vel a. 2. subj. hic ab αἰχμῶμαι, Th. αἶχ, turpitudine. — παρρησιάζομαι libere loquor, f. ἄσομαι, α. i. m. ἐπαρρησιασάμην, α. i. infin. hic, a παρρησία loquendi fiducia; Th. ῥέω dico. — βέλει, & βέλειαι Poet. pro βέλη, indic. praes. a βέλομαι, η, &c. volo, f. ἥσομαι, p. βεβέλημαι. — ἀνακοινῶ communico, f. ὠσω, p. ἀνακεκοίνηκα, α. i. infin. m. hic. Th. κοινός communis. — χράς, ὦ, imper. praes. a χράομαι utor, f. χρήσομαι, p. pass. κέχρημαι. α. i. m. ἐχρησάμην; Th. χράω commodo. — ἄλλοτερος, α, ὄν, alienus, Th. ἄλλ. — αἰσθάνομαι sentio, f. -θήσομαι, p. ἤσθημαι, indic. fut. hic. — καλῶφανής, εἶ, ὁ, ἡ, conspicuus, acc. sing. ut αἰληθής. Th. φαίνω appareo.

17. Μέλλω futurus sum, f. ἥσω, & σομαι subj. praes. hic. — vid. βελός 16. — σκοπέω speculator, confidero, f. ἥσω, p. ἐσκόπηκα, imper. praes. Th. σκέπτομαι circumspicio, f. σκέψομαι, p. ἐσκεμμαι, ψαι, πῆαι. — διοικέω seorsim habito, item ordino, rego, administro, f. ἥσω p. διαίκηκα, α. i. act. hic; Th. οἶκος domus. — ἀγνοῦμαι a. i. part. pass. a ἀγνοῖομαι ratiocinor, sentio, ex ἀγὼ & νοέω cogito, intelligo, f. ἥσω, p. νενόηκα, p. pass. νενόημαι; Th. νό, νῆς, ὁ, mens. — vid. βελός c. 16. — παροξύνω a. i. opt. pass. a παροξύνω exacerbo, f. ἠπῶ, p. παρώξηνκα, p. pass. παρώξυμαι, Att. ὠσαι, ex παρὰ & ὀξύνω acuo; Th. ὀξύς acutus. — ἐπιτέλλω, α. i. opt. Aëol. ab ἐπιτέλλω intueor -ψω, reg. — ἀρρώστια, ας, ἡ, infirmitas, morbus, ab ἀρρώστος infirmus; Th. α & ῥάννυμι confirmo, corrobore, f. ῥώσω, p. ἔρρωκα, p. pass. -ωμαι. — ἀναμνησθῆναι, α. i. subj. pass. ex ἀναμνήσκω in mem-

tem

tem revoco, f. ἀναμνήσω, p. ἀναμνήσκω; p. pass. -μνήσκωμαι, a. 1. ἀνεμνήσθην; Th. μνάσμαι memoro, f. 1. μνήσκωμαι, p. μνήσκωμαι. — μιμῶ imper. præf. a μιμέομαι imitor, f. μιμήσομαι, p. μεμίμημαι. — διώκω persequor, f. ξω p. δεδιώχα, p. pass. -ώγμαι, a. 1. -ώχθην. — ἀπὸ τῆς δόξας, αἰσθ., πρ., studium, ab ἀπὸ τῆς δόξας data opera aliquid facio f. δίσσω; Th. ἀπὸ τῆς δόξας, εἰς, ὁ ἢ ἡ, idoneus, aptus. — ζηλώω æmulator, reg. Th. ζηλος, ε, ὁ, æmulation, invidia. — συμβαίνω evenio, f. συμβήσομαι, p. συμβέθηκα, a. 2. act. συνέβην, a. 2. sub. συμβῶ; Th. βαίνω eo. — ἐνδοκιμέω bene audio, f. ἤσω, ab. εἰ & δοκιμος probatus, quod a δοκέω videor. — βεβαίως, stabilis, comp. βεβαιότερος, hinc. adv. βεβαίως firme. — πείθω persuadeo cum acc. f. πείσω, p. πέπεικα, a. 2. ἐπίθω, p. pass. πείπτομαι, a. 1. — πείθω p. m. πείπομαι .N.B. in media voce signif. persuadeor, assentior, item cum dat. obedio, pareo, credo. — κείμαι jaceo vid. anom. — ἰσχυρός, αἰ, ὄν, robustus, comp. -ρότερος, superl. -ρότατος, Th. ἰσχύς, οὐ, ἡ, robur. — δημοκρατία, ας, ἡ, popularis status, ex δῆμος populus & κρατεῖω regno; Th. κρατεῖω potentia. — πολιτεύω rempub. administro, f. δίσσω, p. πεπολίτθην, p. pass. πεπολίτθην servivi, cum dat. a πολίτης, ε, ὁ, civis; Th. πόλις urbs. θεραπεύω famulor, servio cum acc. f. δίσσω, p. τεθεράπευθην; Th. θεράπων, ον, ὁ, minister, famulus. — μοναρχία, ας, ἡ, unius dominatus, ex μόνος solus, & ἀρχή imperium. — καλοικέω vid. sup. c. 17. — προσήκω vid. c. 11. — θαυμάζω admirror, f. αἰσώ, p. τεθαύμακα, p. pass. τεθαύμασμαι.

18. καθίστημι constituo, a. 1. part. hic. — χρεός, ὦ, c. 16. imper. præf. a χρεόμαι utor, χρεήσομαι, p. κέχρημαι; Th. χρεώω commodo. — διοίκησις, εως, ἡ, administratio, a διοικέω seorsim habito, item active ordino, rego, administro; Th. οἶκος domus. — ἀμαρτάνω aberro, pecco, f. ἤσω, p. ἡμάρτηκα, a. 2. ἡμαρτον, a. 2. opt. hic. — ἀνατίθην repono, f. 1. hic. — ἀπὸ τῆς μέλει, ας, ἡ, cura, diligentia, studium, Th. μέλει curæ est. — ἀπαλλάσσω, τίω, dimitto, abire jubeo, f. αἰξω, p. ἀπὸ τῆς ἡλ-λασχα, p. p. -αίμαι, ex ἀπὸ & ἀλλάσσω muto. imper. præf. m. hic. — πλῆθος, εος, ες, πρ., multitudo, Th. πλήρης plenus. — ἔπαινος, ε, ὁ, laus, ex ἐπὶ & αἶνος laus. — παρίστημι sisto, assisto probo imper. pass. præf. hic.

hic. — συνηγορέω patrocinator, &c. Th. ἀγορεύω forum.
 — βοηθῆς vid. c. 13. — παρασκευάζω, præparo,
 compono, f. ἄσω, p. παρεσκευάσκα, p. p. -ασμαι paratus sum,
 a. παρῆξ & σκευάζω paro; Th. σκεύος, εἶδος, πῶ, vas. —
 πλεονεκτέω quæstui habeo, supero, superior sum f. ἤσω, p.
 επλεονέκηκα, a. i. subj. παῖ. πλεονεκτῶ, ex πλέον pro
 πλέον plus, & ἔχω habeo. — ἀνέχομαι tolero, imperf.
 a- & η-νεχόμεν, f. ἀνέξομαι, a. 2. m. ἡνεχόμεν; Th. ἔχω.
 imper. hic. — ὀρέγω seu ὀρέγνυμι porrigo, extendo, f. ξω.
 ὠρέχα, p. m. ὀρέγομαι appeto, expeto cum gen. f. ξομαι,
 a. i. subj. ὠρέχθην, a. i. m. ὠρεξάμεν, inf. præf. m. hic.
 — ἀσθένεια, ας, ἡ, infirmitas, ab α & δένω robur.
 — ὀπείκεια, ας, ἡ, æquitas, moderatio, ab ὀπεικῆς,
 εἶδος, ὁ ἡ, æquus; Th. εἶκω similis sum. — πένια, ας, ἡ,
 paupertas, a πένω laboro, p. m. πέποναι. — ὠφελέω
 juvo, profum, f. ἤσω, p. ὠφέληκα, a. i. subj. ὠφελήθην.
 — τελειώω morior, ad finem perduco f. ἤσω p. τέλειώ-
 τηκα. a. i. part. τελειώσας, dat. plur. hic. — παρα-
 κιδάω vid. sup. c. 18. — μέτεσι adest, a μέτεμι inter-
 sum. — μοχθηρός, ὅς, ὁ, calamitosus, malus, improbus,
 a μόχθος, ὅς, ὁ, labor. — ζηλώω æmulator, ὥσω, ἐζήλωκα
 a ζῆλος, ὅς, ὁ, æmulatio, invidia. — κερδαίνω lucrator,
 lucrifacio, f. -ανῶ, p. κερέδηκα; Th. κέρδι, εἶδος, πῶ, lu-
 crum. — ζημιώω damnum affero, f. ὥσω, p. ἐζημίωκα;
 Th. ζημία, ας, ἡ, damnum, a. i. part. hic.

19. Ἐπιμελείομαι curam gero, curo. f. ἤσομαι, p. ἐπι-
 μεμῆμαι, a. i. ἐπιμελήθην præf. imper. Th. μέλει curæ
 est. — φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, intelligentia, a φρονέω
 intelligo; Th. φρῶν, ενός, ἡ, mens; vid. c. 4. ἀσκέω c. 4. —
 περὶ vid. c. 13. — ἐπιτελέω perago, exsequor ἔσω;
 Th. τέλει, finis. — δύνη, subj. præf. a δύναμαι possum.
 — δοκέω videor, probor, f. δόξω r. δοκήσω, a. i. part.
 — προσεργίω prospicio. perf. προσέργακα; Th. ὀργίω video,
 infin. præf. — ἴσῃ Att. pro ἴσῃσαι, 2 pers. sing.
 præf. ab ἴσῃσθαι scio, imperf. ἴσῃμι, σο, αἶο, f. ἴσῃ-
 σήσομαι, ex ἴσῃ & ἴσῃσαι, vel ἴσῃμι scio, facta Epenthesis.
 lit. τ. — συμφέρω conduco, f. συνοίσω, &c. — εὐτυχῶ
 felix sum, f. ἤσω, ab εὖ bene, & τύχη fortuna; Th. τυχεύω
 assequor. — περὶ χαρῆς, εἶδος, ὁ ἡ, supra modum lætus;
 Th. χαίρω lætor. — οἶδα pro οἶδαθα per sync. 2 pers.
 sing. præf. m. pro οἶδας, ab εἶδω, scio p. m. οἶδα. —

σιγῇ, ἤσ, ἡ, silentium, a σιγάω, ἡσώ, σεσίγηκα. — συμβαίνεσι τῶν ἀγαθῶν pro ἀγαθοῖς, Attice enim substantivum adjectivo, ut plurimum non respondet casu, sed eleganter permutatur genitivo plurali, qui plerumque vestitus est articulo; Sylvan. — μηδέτερος, ἐρεξ, ρον, neuter. — ἄποπῶ, absurdus, inconveniens; Th. τόπῶ locus. — ἐυλαβέομαι vereor, caveo, ἡσομαι, p. ἐυλάβημαι; Th. λαμβάνω. vid. c. xv. — ψόγῶ, ε, ὁ, vituperatio a ψέω vitupero ψέξω, &c. — κίνδυνῶ, ε, ὁ, periculum. — περῶ vid. c. xiii. — ζῆν pro ζῶν Doricè. — ἀσφάλεια, ας, ἡ, securitas, firmitas, ab α, & σφάλω, f. σφαλῶ &c. supplanto, everto. — συμβῆ a. 2. subj. act. a συμβαίνω evenio. — κινδυνύω periclitor, reg. — τελευτῆσαι a. 1. infin. a τελευτάω morior, ad finem perduco, f. ἡσώ, p. reg. a τελευτή, ἤσ, ἡ, mors, finis; Th. τέλῶ finis. — περραίω finio, termino, f. ὡσώ p. reg. p. pass. πεπερράτωμαι per sync. πέπρωμαι fato destinatus sum, unde particip. hic; Th. πέρας, αἰῶ, τὸ, finis. — καλέκριναι, ας, ε, a. 1. a καίαικριναι judico. — ἄποθανεῖν, a. 2. infin. ab ἄποθνήσκω morior. — ἄπονέμω tribuo, νεμῶ, ἄπονενέμηκα, a. 1. hic.

20. Ἐιρημένῶ, η, ον, dictus, part. perf. ab εἶρημαι, Att. pro ἔρρημαι, a ῥέω alii ab ἐρέω. — διέλαθον, a. 2. a διελανθάνω, f. -λήσομαι, p. -λέληκα. — προσιλόμην, a. 2. m. a. προαιρέω, ἡσώ, -ῆρηκα praopto; Th. αἰρέω capio, a. 2. εἶλον. — καίαιλιπέν a. 2. infin. a καίαιλείπω relinquo. — εἰδήσεις, f. 1. ab εἶδω. — δώρήσεις, f. 1. ab εὐρίσκω. — ζητῆς subj. praef. ζητέω, ἡσώ, ἐζήτηκα. — ταμειῶν, ε, τὸ. — προφέρεις subj. praef. a προφέρω profero. — ὠήθην a. 1. indic. pass. ab οἶμαι vel οἶμαι puto, p. ὤημαι. — χοίλῳ pro χοῖμι Att. a. 2. opt. act. ab ἔχω habeo, &c. a. 2. ἔχον. — διμαρτάνω pecco, ἡσώ, -ημάριηκα, a. 2. -ήμαρτον, opt. hic. Th. αἰμαρτάνω. — σίλιον, ε, τὸ, cibus; Th. σῖτος, ε, ὁ, frumentum. — superlat. ab ὑγιεινὸς fanus; Th. ὑγιῆς, id. — συνεξαμαρτάνω una erro, vid. sup. — πλησιάζοντας, part. praef. acc. pl. a πλησιάζω, accedo, familiariter ad aliquem accedo; f. ἄσώ, d. Th. πλησίον prope. — νεθελέω, ἡσώ, νεθελέηκα, admoneo, part. praef. a νόῶ, νῆς, ὁ, & τίθημι. — ἐγνωκέναι, perf. infin. a γινώσκω. — τεκμήριον, ε, τὸ, certum signum, a τέκμαρ, αἰῶ, τὸ, finis, item signum.

num. — χρώμην part. præf. a χράομαι, utor. — ὀπιτάσσω, τίω, colloco, impero, f. ξω, p. -τέταχα, Th. τάσσω ordino. — εἰκός, εἰς, πὲ, verisimilis, ab εἶκω similis sum, item cedo. — παροξύνω exacerbo, f. υνῶ, p. παρώξυνκα; Th. ὀξύς acutus, a. i. opt. pass. hic. — ὀρέγω vel ὀρέγνυμι porrigo, ξω p. ὠρεχα; præf. m. ὀρέγομαι appeto, cum gen. f. i. ὀρέξομαι, a. i. pass. ὠρέχθην a. i. infin. hic. — καλαμαυθάνω disco, confidero, -θήσω, -μεμάθηκα, a. 2. opt. hic — γνησίως adv. genuine, a γνήσιος legitimè genitus. — ῥαθυμῶ remissus sum animo, ex ῥάθυμος remissus, piger. — πλησμονή, ἥς, ἥ, satietas; Th. πλής plenus. — παραπήγνυμι configo, f. ξω, p. παραπέπηχα, p. m. -πέπηγα, hæreo, 3 pl. hic, hærent. — ἐλικρινής, ἐς, ὅ, ἥ, distinctus, nom. pl. hic. ab εἶλη splendor, & κρίνομαι secerno. — καίκεῖ pro καί κεῖ. — ἡδομαι delector, f. ἡσομαι p. ἡσμαι, a. i. part. pass. hic; Th. ἡδὺς suavis. — λυπέω doleo, ἥσω, λελύπηκα, a. i. pass. hic; Th. λύπη dolor.

21. Μνημονεύω memoria teneo, f. δίσω, indic. præf. Th. μνάομαι. — αἰσθεις, εως, ἥ, Th. αἰσθάνομαι sentio. — Διαπονέω & Διαπονέομαι elaboro, exerceo, ægrè fero, a. i. pass. διεπονήθην; Th. πένομαι laboro, ago, p. m.πέποννα. — ἐνθυμέομαι cogito, -ήσομαι, ἐντεθύμημαι; Th. θυμός animus. — πεποιήναι perf. pass. a ποιέω. — οἶόν τε cum infinitivo idem quod δυνατὸν possibile, vid. οἶς. — ὀπιπλήσσω vel -τίω increpo, cum dat. f. ξω, p. ὀπιπέπληχα, ex πλήσσω percutio. — ὀπιεικής, ἐς, ὅ, æquus, clemens, ab εἶκω cedo, similis sum. — φάσκω Poet. pro φημι dico. — Διαφέρω, &c. differro, antecello. — τυχών, ὄνς consecutus. item obvius, vulgaris, a. 2. part. a τυγχάνω, a. 2. ἔτυχον. — εἰκότως ut par est, similiter, ab εἶκω similis sum, cedo, f. ξω, p. m. εἰσκα. — ψάδω, decipio, fallo, f. ψάσω, p. ἔψακα. — ἀποδοκιμάζω vel ἀποδοκιμάω reprobo, rejicio, f. άσω, p. ἀποδοκίμακα, p. pass. -σμαι. — ἐλαττώω minuo, f. ώσω, p. ἡλάττωκα, ab ἐλαχὺς parvus. — φημι dico, f. φήσω, 1 per. plur. hic. — προδότης, &, ὅ, proditor, Th. δίδωμι. — ἐγχειρίζω in manus trado, f. ίσω, p. ικα a. i. hic. — καίεσσαν, a. 2. act. a καθίστημι constituo. — σοχάζομαι collineo, ad scopum tendo, conjecto, f. -άσομαι, p. ἐσόχασμαι, a. i. infin. m. hic. — οἰκείς, α, ον, superlat.

lat. hic. domesticus, conjunctus; Th. οἶκος domus. —
 δηλώω manifesto, reg. a. i. infin. hic; Th. δῆλον mani-
 festus.

22. γεννάω gigno f. ἦσω, reg. a. i. part. hic. —
 μῦθος, s, ό, verbum, fabula. — τιμωρέα poena, ex τι-
 μή ultio, & ὀρέω video. — κολάζω f. σω, reg. -p. pass.
 -σμαι. a. i. act. hic. — ὀρέγομαι appeto, f. -ξομαι a. i.
 m. ὠρεξάμην cum gen. — ἐρέω seu ῥέω dico f. ῥήσω, p.
 ἔρηκα, Att. ἔρηκα, ut hic. — ἀναγι-vel -γινώσκω lego.
 — βλαστήμα, αἶθ, πὲ, germen, a βλαστάνω germino.
 — καθίζανω sedeo, infideo. — ἀπείρω imperitè, ab
 ἀπειρος imperitus, expers, ex a priv. & πῆρα conatus,
 experientia. — ὑπικρατέω prævaleo, supero, cohibeo,
 f. ἦσω, p. ὑπικρατέτηκα, a. i. opt. Æol. Th. κρατῆς, εἶθ,
 πὲ, robur.

F I N I S.

22 JY 59

